

17. 616

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
BUDAPEST, 1938 JÚL 1
XV. ÉVFOLYAM 19. SZAM
ÁRA NYOLCVAN FILLÉR

BÁRÓ PRÓNAY
GYÖRGYNE

ANGELO
PHOTOS

Negyedik páratlan
kedvezmény

lapunk kedves
Előfizetőinek

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja kedves Előfizetőink kívánságát váltotta valóra, amikor a fenti ábrán bemutatott legújabb akcióterítőt elkészíttette. Ezen terítőt, mint a kicsinyített mintáról is látható, dús mintájú piros pipacsokból, sárga margarétákból, kék búzavirágból és arany színű búzakaralászból tervezett minta díszíti. A pompás színezésű minta a terítő mind a négy sarkát hatalmas területen kitölti és egy gyönyörű festmény hatásával irányítja magára a szépet, művészt, pompásat kedvelők érdeklődését. E terítő 130×130 cm méretben Indanthren-festésű (zöld, lazac, sárga, kék) pamutvászonból, azsurozott szegéssel, dús, tömött, szintartó színes hímzéssel készítve 4 szalvétával csak **15 P** az összes postaköltséggel együtt.

Ezen páratlanul finom ízű, értékes kézimunkával készített terítő megvásárlását Előfizetőinknek lehetővé kívánjuk tenni s ezért az árát 2-3-4 pengős előleges részletekben való fizetés mellett is beküldhetik. A teljes ár befizetése után a terítőt a 4 szalvétával együtt postán bérmentve azonnal megküldjük. Kézimunkát értékelő nb. Előfizetőink előtt nem kell külön hangsúlyoznunk, hogy e gyönyörű, kitűnő, színes kézimunka pamutvászon anyagból készült terítőnek és 4 szalvétának együtt **15** pengőben megállapított ára utólérhetetlenül olcsó és nem csupán alkalmi kedvezmény, hanem a Magyar Uriasszonyok Lapja értékes meglepetése és figyelme hűségesek Előfizetői iránt. A konyhagarnitura és ágygarnitura kedvezményeink változatlanul fennállanak.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 19. SZÁM

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HAZTARTÁSI FOLYOIRAT

BUDAPEST, 1938 JÚL. 1

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11—12—93.

Megjelenik havonta háromszor: 1 é. n. 10 é. n. és 20 é. n.
Postatakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona, Romániá-
ban: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TEREZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

PAPP JENŐ:

ESTI HARANGSZÓ

Hiszen hogyha nekünk vissza tudná adni valaki azt az igénytelenséget s harmóniát, amelyet a falu fatornyából az esti harangszó hirdet!... Álmodunk róla, emlegetjük s nem egyszer boldogtalanul ki is figurázunk az elmaradt szíveket, amelyek vissza-visszavágnak az Isten háta mögé. Harangoznak alkonyatkor Budapesten is. Ave Mária megindulnak itt is a zengő tornyok, mégse figyel reájuk senki se. Különös volna, ha egyszer elnémulna napszálltakor a nagyváros s az elnyomott harangszó eszébe juttatná a zsúfolt körútaknak, hogy itt a pihenés órája, vedd le kalapodat a fejedről, köszönd meg a napot az Istennek s menj haza. Oltsd el a lámpákat, bujj a paplan alá s ne hajszold tovább se magadat, sem a pénzt, sem a szerelmet. Az éjszakai pótnap alatt csak romboló illúziók nyílnak, kártya, kávéház, bár, koktél, tánc és illanó örömök, amelyekre másnap szegyenkezve emlékszik vissza minden önérzetes lelkiismeret. Rómában este tíz órakor nem lehet vacsorát kapni, csak espressót, azt is állva lehet meginni. London éjjel tizenegyre elcsitul. Párizsban csak a nemzetközi boulevardok népesek és világosak, a mellékutcákban minden vastábla becsukva az ablakokon s az igazi párizsiak jóízűen alszanak. Budapest még hisz az éjszakai élet nagyszerűségében, babonásan bohémek szeretnének lenni, szívünk tele könnyelműséggel és a végtelenségig ragaszkodunk a nagy egyéni szabadsághoz, amely abban is szeret megnyilatkozni, hogy hajnali öt óráig ott mulatunk és ott éjszakázunk, ahol nekünk jól esik. Mi még mindig hallatlan pazarlási mániában szenvedünk, nyújtjuk az idegeket, a lump férjek kétségbe ejtik feleségüket. Az ifjúság egy részével nem lehet bírni. Ők csak nem fognak a tyúkokkal lefeküdni?... Ezer és ezer sötét, kis hónaposzobából, szállodából, házmasterlakásból ezer és ezer kifestetett kisasszony indul el, éppen úgy Ave Mária idején, hogy a «lokálok»-ban tessi ragyogásával elvakítsa a pesti aranyásókat, akik kopaszra érett fejlel, szmokingban és már is zilálton dobogó szívkamrabillentőjükkel kergetik a parketten és a befüggönyözött boxokban a boldogságot. Éjszakánként legkevésbé tízezer embert fosztanak ki nálunk minden ábrándjából és minden erős, egészséges és tiszta érzéséből. A nappali dolgos és tisztességes életnek regge-

lenként tízezer becsicsentett, hasznavehetetlen és csökkentett tisztaságú egyént adnak vissza az átorbézolt, a híres pesti éjszakák. Plasztronjuk maszatos, a torkuk nikotinszagot. A család és a hivatal nem számíthatnak erre a züllött fráterre, a munka nem ízlik nekik, felelősségérzetük nulla, a frissen ébredő úrileányok borzongva húzódnak el mellőlük a korzón, ahová rekedten és álmosan érkeznek meg.

Mennyivel üdőbb és hódítóbb az az ifjúság, amelyik itt is és falun is meghallja az esti harangszót. Álmai a csillagos égről sokáig megmaradnak érintetlenül. Megismerik a napkeltét, vidéken nekik szikrázik a harmat. Hajnalban a madarak hangversenye érttet meg velük valamit a felséges életből. Testük ruganyos, az arcuk piros. Egy koránfekvő, koránkelő falusi legény izmos, szívós, kitartó. Peng az egész ember, mint a suhogó kasza. Úri népünk pedig maga a megbízhatóság, az állandóság és a nyugalom. A harangszóval búcsúznak el a földtől, fénytől és erdtől, amely reggel újra fel-frissíti őket. Mi nem vagyunk olyan bőviben a fiatalságnak, hogy jogunk lenne két kézzel pazarolni azt: nappal munkára, éjjel tivornyázásra. Gazdagabbak vagyunk talán erőnkben és illúziókban, mint bármelyik nagy nyugati nép, hogy olyan szertelen éjszakai életet élünk? Tanulunk védekezni gáztámadás ellen, megalakulnak a légvédelmi ligák s az ifjúságot fölfegyverezzük szellemileg is mindenféle pályára és kenyérkeresetre. Csak legveszélyesebb éveiben hagyjuk teljesen szabadjárta. A pezsögés, dorbézolás, a konyakozás s az éjszakázás nagyúri és romlott passziójára egy szavunk sincs. Ez bevett szokás. Nagyvilági élet!... Még a békebeli öregek is legyintenek, hogy a fiatalok hadd tombolják ki magukat. Mintha ma is ugyanaz volna a norma, mint régen volt s ugyanolyanok volnának a viszonyok, mint nagy hatalom korunkban!...

Senki se figyelmezteti a könnyelmű Budapestet, hogy hé!... megváltozott minden... csak az esti harangszó csendül meg következetesen és intően a tornyokból. De ma még olyan nagy a láma itt, olyan éktelen a pillanatnyi mámor utáni tülekedés, hogy erre a magasból jövő szózatra igazán csak kevesen hallgatnak oda.

SONKÁS RÁNTOTTA

IRTA: K. LÁNYI PIROSKA

Az utolsó sort kétszer olvasta el és még aztán is nézte egy darabig, mintha a betűk fogvatartották volna a szemét. Be kellett hunynia fáradt pilláját, hogy eltakarja előle a kegyetlen szavakat:

— Ugy-e, megbocsátasz nekem, hiszen te jó vagy!

Röviden, keserűen felcacagott, majd hirtelen mozdulattal retiküljébe gyűrte a levelet. Felkapta a fejét. Összeszorította keskeny száját.

... Nem, nem fog sírni. Mosolyogni fog. Hadd lássa vidámnak mindenki. A kollégák, a barátok, az ellenségek mosolygós arcát őrizték meg emlékül. Odament a tükörhöz. Belebámult. Kíváncsian, bírálón nézte önmagát. Csak most ébredt rá, hogy milyen öreg az arca. Öreg és fáradt. Vajjon most lett ilyen, vagy már eddig is ilyen volt? A rúzs, a púder, az erőltetett mosoly és a halvány reménykedés eddig eltakarta ezt a szomorú arcot. Most azonban a rúzs, púderen, kitépett szemöldökön és aranyosra hennázott hajon keresztül könyörtelenül előtört az igazi arc. Ez az arc arról beszél, hogy 40 éves. Arról beszél, hogy nem ismert boldogságot, legfeljebb hiu reménykedést és meddő vágyakat. Ez az arc küzdelem nyomait viseli, ezen az arcon a robot barázdákat szántott.

— Igaz van! Öreg vagyok! Megértem őt, az a másik üde és fiatal, de talán nem üdőbb és nem fiatalabb, mint én voltam 7 évvel ezelőtt... de az csak volt és ő már talán nem is emlékszik erre. Ő biztosan semmire sem emlékszik, hiszen szerelmes abba a másikba. Nevetséges most a hét esztendő közös emlékeire gondolni, az együttes tervezgetésekre, a meghitt percekre, amelyeket bearanyozott a boldog

jövő reménysege. Nevetséges most mindezt előszedgetni. Nevetséges, mert értelmetlen és céltalan és csupán arra jó, hogy a szív megfájduljon tőle. Pedig ez a szegény szív már nem akar fájni. Egyszerűen nem bír el már többet. Tele van láthatatlan sebekkel. 40 év hosszú idő, hány korbácsütés hullhat közben egy boldogságra vágyó női szívre. Az ütések nyoma előbb-utóbb beheged, olyan mintha meggyógyult volna, de furcsa mód minden újabb korbácsütésre felfakad valamennyi régi seb és minden egyszerre kezd vérezni, fájni...

... No nem baj... most már nem jön több ütés. Most már vége. Holnap reggel hiába fog csöngetni a tejes az egyszobahallos kis lakás ajtaján. Dörömbölni fog, egyre hangosabban, egyre türelmetlenebbül. Fel fog jönni a házmester, lakatos, kíváncsi emberek, gázszag... rút, kellemetlen dolgok, de ő minderről már semmit sem fog tudni. Ott fog fekvődni a virágos rekamién, a sok-sok párna között, amelyeket puhára és ruganyosra tömött, hogy ő majd jóízűen alhassa rajta délutáni álmait. A kis teakonyha ajtaja nyitva lesz és a hófehérre lakkozott gázrezsó csapján keresztül még akkor is ömleni fog a gáz...

Szép, fehér kis rezsó... reggel még azt hitte, hogy este sonkástojtást fog sütni rajta két éhes ember számára, mert tegnap még azt ígérte, hogy feljön. „Talán... valószínűleg... időt fogok szakítani...” Igen, újabban gyakran használta ezeket a szavakat, de hiába készítette oda reggel a hat tojást a kis kredencre, mert a levél közbejött. Nem, a tojást nem fogja elrakni onnét, erre már nem lesz ereje! Erre gondolt és szinte örült, hogy már nem kell elrakni a tojásokat, mintha ez valami nagyon fárasztó munka volna. Áttöltőzni sem

fog, erre se lesz ereje. Ma nem bujik bele a jó meleg barackszínű bársonypongyolába, pedig az jól áll az arcához. Ő is mondta. Még nem is olyan régen mondta. Különös, pedig akkor talán már... No nem kell gondolni erre, most már úgyis mindegy és nem fog hücsülevelet írni. Minek? Nincs értelme! Mit írjon? Szemrehányó keserű sorokat? Nem, ő ilyen nem írna, hiszen ő nem haragszik, megbocsát... Mindez néhány pillanat alatt futott át a fején, addig, amíg a hivatali szoba tükre előtt állt. Inkább szokásból, mint hiúságból elővette a púderdobozt és átkente arcát. Száját bepirosította és mosolygóra állította be arcát.

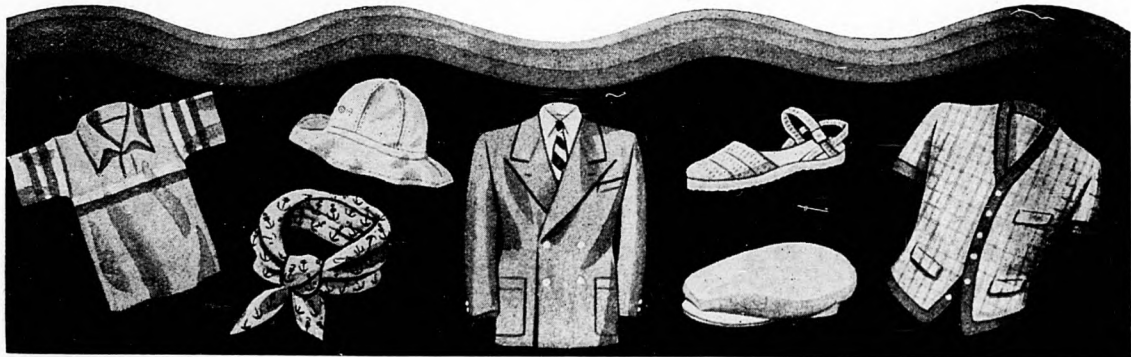
— Így... így jó lesz! — gondolta és kihúzta fáradt derekát. Kilépett a szobából. Szeretett volna visszanezni a küszöbről, elbúcsúzni mindentől könnyesen, érzelmesen, de nem tette. Erős volt. Határozott léptekkel ment végig a folyosón. Barátságosan fogadta a kolléga urak köszöntését és integetett a lányoknak.

— Ágneském, nem jönne velem kalapot venni? — szólt oda az elnök titkárnője.

— Nem, Magdám, nincs pénzem, csak szívfejdalmam lenne... most spórolok, ezüstrókat szeretnék venni, tudod, hogy régi vágyam...

— Hm, nagyon öltözködöl, Ágneska, valakinek nagyon akarsz tetszeni! — fenyegette meg tréfásan az elegáns titkársasszony és vidáman futott le a lépcsőn. Ágneska is megpróbált futni, de néha meg kellett állnia, mert megroggyant a lába.

— Nem megy... hiába, nem megy... öreg vagyok! — gondolta és szinte megkönnyebbült, hogy már nem kellett önmaga előtt is a fiatal játszania...

N y á r i s p o r t g a r n i t ú r a , f é r f i a k n a k

A Duna fölött a szél havas esőt hordozott. Tombolva, dühösen rohant neki a hídnak, mintha szét akarta volna tépni a vaskorlátokat. Kíméletlenül befújta a siető emberek kabátja alá és gonoszul megszagatta a koldusok rongyait. A gyermek ott állt a korláthoz bujva. Foga hangosan összeverődött és arcára fagyta a lepergő könnyek.

„Csak akkor sírj, ha jön valaki!” — ezt mondta a vénasszony, amikor ideállította a hidra. De ő már megint szófogadatlan, mert nemcsak akkor sír, ha jön valaki... ő mindig sír. Pedig lehúnyta a szemét és mégis jönnek alóla a könnyei. Le kell húnynia, mert különben a fekete vizet látja, a nagy, mély, félelmetes hullámokat, amelyek közül mintha hívón most is feléje tárulna az anyja karja...

— Jó volna elfutni innét... de nem lehet. Itt kell maradni és mondani:

— Egy kis kenyérré... csak pár fillért egy kis kenyérré! És juj, az a fekete mélység a lábai alatt, a hullámok emelkednek, ágaskodnak, érte nyúlnak...

— Istenkém, engedd, hogy elmehessek innét... Csak pár fillért kérek... egy kis kenyérré... éhes vagyok... egy kis kenyérré... Istenkém, miért kell ittmaradnom?

Miért? Miért? Miért?

Azért, mert...

Ágnes jött a hídon. Sietett, de néha meg kellett állnia, mert a szél elébeállt. Sőhajtott. Nagyon fáradt volt. Úgy érezte, mintha már hosszú órák óta járna. Tekintete letévedt a hőmpölygő sötét folyóra: — Talán kár továbbmenni... olyan mindegy lenne! Odaállt a karfához és méregette a távolságot...

— Egy kis kenyérré... csak egy fillért tessék!

Megrezsent, hátrafordult.

— Tessék? Mi tetszik? — kérdezte zavartan, mint aki nem fogja fel, mit kérnek tőle.

— Koldulok, nagyságosasszony...

— Koldulsz? Miért nem mégy haza a mamádhoz?

— Nincs mamám, beleugrott a Dunába a kistestvéremmel. Azt akarta, hogy én is, de én nem mertem, aztán bevitték a kapitányságra és egy asszony magával vitt. Most annak koldulok! — mondta szinte közönyösen a kisleány. Már sokszor elmondhatta ugyanezeket a szavakat.

— A Dunába ugrott... horzasztó... miért tette?

— Nem volt mit enni...

Ágnes behúnyta a szemét s halkán utána-mondta:

— Nem volt mit enni... És te nem vagy éhes?

— De igen, én mindig éhes vagyok, nagysága kérem...

— Mindig éhes vagy! — mondta eszelősen utána és önkéntelenül a hat tojásra és a rózsaszínű sonkára gondolt, amit reggel az égszínkékszínű kredencecra készített. Lám, neki az már úgy sem kell... ez a gyerek megehetné...

— Gyere velem... kapsz enni...

És megindultak együtt Budára. Ő gyorsabban ment, a kisleány nehezebben birkózott a széllel. Meg kellett fognia a kezét, nedves, hideg kis kezét, hogy lépést tudjanak tartani.

A kicsi, nedves kéz lassan kiszáradt a kezében. Kiszáradt, felmelegedett, hozzásimult az övéhez. Furcsa ez, szinte jólesett...

— Gyermekem van és megyünk haza! — gondolta és mint jó színész, egy pillanatra úgy beleélte magát az új szerepbe, hogy még át is melegedett tőle a szíve.

— A mamám is mindig így fogta a kezemet — mondta a gyermek, mintha rejtélyes módon bekapcsolódott volna az ő gondolatába.

— A mamád is! — mondta utána Ágnes és alig várta, hogy otthon legyenek.

Fellélegzett, amikor megnyílt előttük a kis előszoba ajtaja és a gőzfűtés melege megcsapta az arcukat.

— Úgy... itthon is vagyunk! — mondta és rámosolygott a gyermekre, akinek olyan volt a szeme, mint a riadt öziké nek.

— Hogy hívnak, kisleányom?

— Annus! A mamám úgy mondta mindig: Annuska, de az asszony, kinél vagyok, nem is mondja soha a nevemet, csak azt mondja, hogy: gyere ide te...

— Úgy, ülj le oda a fűtőtest mellé. Tedd le a kendődet... a ruhádat is, hiszen csupa víz... Várj csak, majd adok rád valamit...

És kinyitotta a szekrényét, keresett valami nagyon puhát, nagyon meleget és keze önkéntelenül a barackszínű bársonypongylóra tévedt, arra, amelyik jól állt az arcához... Kivette, beleburkolta a gyermeket...

— Úgy, Annus, melegedjél át szépen és mindjárt jön a vacsora...

Kiment a kis konyhába. Megállt a kék színű kis kredence előtt. Kis serpenyőt vett elő. Zsirt tett bele. Feltörte a tojásokat... megvágta a sonkát... Közben észbe jutott, hogy a gyermek talán fáradt, jobb lesz, ha ledől egy kicsit a reka-miéra... Azon a csőbútoron nem jó ülés esik... Könyökével kinyitotta az ajtót, beszélt:

— Annuska, kisleányom, ha fáradt vagy, lefekhetel arra a szép virágos díványra!

— mondta, aztán odament a hófehérre lakkozott kis gázrezsóhoz. Kinyitotta a csapot... Egy pillanatilag érezte a gáz fanyar szúrós, fojtó szagát, de aztán felcsapolt a láng, és sercegni kezdett a serpenyőben a zsir, hogy megsüljön benne a finom, ízletes sonkás rántotta.

Odabent pedig a virágos rekamién, a barackszínű meleg, puha bársonypongyola alatt elszunnyadt a gyermek. Véte' en ajka mozgott álmában... egy szót mondott... talán azt, hogy: mamám...

Divatós nyári függöny

AZ ÓVATOS FŐNÖK

IRTA: TATÁR LILI

1. Mr. Pimperton, a világhírű Pimperton-művek vezérigazgatója, rendkívül óvatos ember volt, pedáns, és megfontolt, aki minden szavát, mosolyát a körző és logar-léc segítségével megfontoltan előre kiszámította, aki épen ezért soha nem követett el botlásokat és gixereket és aki lársaságban szeretett eldicsekedni azzal, hogy ennek a rendkívül óvatosságnak köszönheti azt a valóban nem mindennapi karriert, amelyet aránylag oly rövid idő alatt, alig negyven éves korára befutott. Mr. Pimperton egy alkalommal személyi titkárnőt keresett és ezért, mint elvűh és óvatos ember, saját legmagasabb személyében méltóztatott megtelefonálnia a hirdetőirodának a szöveget, amely másnap valamennyi jelentősebb lap állásrova-tában napvilágot látott. Ez a hirdetés Newyork tisztviselői körében nyugtalan-ságot, izgalmat, sőt forradalmat keltett, részint, mert a Pimperton-műveknél alkalmazásban lenni, egyértelmű az életjáradékkal, részint, mert Mr. Pimperton személyi titkárnőjének lenni... — nos, ez az eshetőség még a legblazirtabb flap-perszivet is megdöbögötte. A posta ontotta az ajánlatokat. A személyzeti főnök íróasztala úgy nézett ki az ajánlatok tömegében, mint Noé bárkája, amint az özönvíz hullámai már-már elnyelésel fenyegetik. De végre valahára ő előtte is feltűnt az ígéret földje, a levelek tömegén néhány hét alatt sikerült magát keresztül rágnia és így a két legmegfelelőbb ajánlatot kiválasztva, hétrégtör-nyvedve vitte azokat a rettegett vezérigazgató színe elé. Mr. Pimperton a két ki-választott ajánlatot lelkiismeretesen áttanulmányozta és miután meggyőződött róla, hogy alulírottak mindama emberfölötti képességekkel rendelkeznek, ame-lyeket főnökök valaha is megköveteltek, felemelte a telefonkagylót és a Pim-perton-művek 56-ik emeletéről Prof. Nickell magához kérte.

2. Prof. Nickell belépett és várt. Prof. Nickellnek rejtélyes és különleges munka-köre volt a Pimperton-műveknél. Grafológus volt és mint ilyen, jobbkéze és bizalmasa Mr. Pimpertonnak, aki soha egyetlen komoly lépést nem tett Prof. Nickell véleménye nélkül, aki grafológizálta, sőt agyongrafológizálta az alkalmazottak az üzlelfelek, sőt még a konkurrenca írásait is, aki előre bejelentette, ha valaki csődöt készült kérni maga ellen. Mindezekon kívül Prof. Nickell a magánéletben is megbecsülhetetlen szolgálato-kat tett Mr. Pimpertonnak. Ő volt az, aki egy hosszúra nyújtott S betű hajláb-sából bebizonyította, hogy a vezér első menyasszonya rendetlen és szórakozott alaptermészetű, a második nő leveléből, hogy lusta, aki az életnek csak a ké-nyelmes oldalát szereti, a harmadikéből Prof. Nickell némi kárörömmel meg-állapította, hogy heves vérmérsékletű és feledékeny; mind olyan tulajdonságok, amelyek külön-külön is alkalmasak arra, hogy tőlük a pedáns és kifogástalan Mr. Pimperton ideggörcsöt kapjon. Mr. Pimperton ugyanis a magánéletben is óvatos volt, pedáns és megfontolt, aki becsületben és óvatosságnak megkérges-edett agglégényszívét féltékenyen és megfontoltan őrizte az érdemtelen beto-lakodóktól.

— Hello, Nick, egy félóra mulva választ akarok, — mondta a nagy főnök és átnyújtotta a két ajánlatot.

— All right, — felelte Prof. Nickell és a kapott megbízással sietve visszavonult,

hogy az ő külön lelki laboratóriumában a betűk gyanútlanul odavetett vonalait elemeire bontsa. Egy félóra mulva újból jelentkezett Mr. Pimpertonnál. Az ajánlatokhoz, amelyeket visszahozott, egy cédula volt mellékelve, mindegyik könyör-telen és pontos analízise írójának.

Az egyik en az állt:

«Kötelességtudó egyéniség, rendszerető, pedáns, óvatos és lelkiismeretes. A munkát életcélnak tekinti. Munkaerőnek feltétlenül ajánlható».

A másik cédulán a következő állt:

«Felületes, léha, lusta és rendetlen, a munkát gyűlöli. Alkalmaztatása nem kívánatos.»

3.

A «kötelességtudó és rendszerető egyéniség» be-lépett a Pimperton-művekhez és mint a vezér személyi titkárnője, természetesen a Mr. Pim-perton kipárnázott trónterme mellett lévő szobát foglalta le magának.

Ez a közelség Mr. Pimperton számára kellemet-len volt és nyugtalanító. A «kötelességtudó és rendszerető egyéniségnek» ugyanis szemtelenül fitos kis orra volt és édesen piros szája, az alakja gyengéd és finom és a hajából olyan illat tört utat Mr. Pimperton érzékeny szaglószervéig, ami alkalmasnak látszott arra, hogy a szaglós-zerv tulajdonosának egyébként katonásan fe-gyelmezt gondolatait a megengedett irányból gyanusan kilendítse. Egy idő mulva, amikor Mr. Pimperton csökkenni érezte munkaképességét és azt a különösen aggasztó szokást vette fel, hogy reggelenként tükör előtt kötötte csokorra a nyak-kendőjét, úgy is mint férfi és úgyis mint üzlet-ember, pontos mérleget készített az ügyek állá-sáról. Az aktíva a «kötelességtudó és rendszerető egyéniségnek» valóban elsőrendű munkateljesít-ménye, a passzíva ezzel szemben az a furcsán bénító és zavaró hatás, amit főnökére, Mr. Pim-pertonra egész tavaszias és nyugtalanító lényé-vel gyakorolt. Mr. Pimperton számot vetett ön-magával és a gyanus körülményeket figyelembe véve, arra a szellemes megállapításra jutott, hogy kívánatos lenne a «kötelességtudó egyéni-séget» háromhavi felmondással útnak bocsátani.

Ez ellen azonban közismert önzése erősen láza-dozott. Megbocsáthatatlan vétkeknek tartotta volna esetleg a konkurrenciának engedni át egy «ilyen» munkaerőt. Később elhatározta, hogy a titkárnőt megtartja ugyan, de áthelyezi egy má-sik osztályra. Alaposabban megfontolva azon-ban, ez sem bizonyult valami szerencsés meg-oldásnak. Mert mi lesz, ha a «kötelességtudó munkaerő» azon a másik osztályon uralkodó felettesnél is kiváltja ugyanazt a furcsán bénító és zavaró hatást, csökkenti a munkaképességét, stb., stb., mint történt az magával a hatalmas Mr. Pimpertonnal is. Ebben az esetben az osztályvezető igazgató bizonyára mindenféle badar-ságokat beszélna a «kötelességtudó egyéniség-nek», amire a «kötelességtudó egyéniség» való-színűleg hasonló badarságokkal válaszolna és a drága munkaidő érzemes sületlenségekkel telne el, aminek megint csak ő, a Pimperton-művek vezérigazgatója látna a kárát. Nem, nem, itt va-lami sokkal egyszerűbb és logikusabb elintézési módot kell találnia, valamint, ami gyökeresen és végérvényesen megoldja a dolgokat. Ezt eltö-kélve, Mr. Pimperton íróasztalának fiókjából már elő is vette azt a lelki látleletet, amelyet Prof. Nickell diagnosztizált ki a «kötelességtudó egyéniség» ajánlatából és a csinos titkárnőt behívatta magához.

— Maga egy kötelességtudó egyéniség? — kér-dozte szigorúan a lánytól.

A lány sóhajtott.

— Az ember kénytelen dolgozni, ha élni akar.

— Pedáns és rendszerető?

A lány zavartan mosolygott.

— Nem, Mr. Pimperton. Rendszeretőnek nem vagyok mondható. Tessék nézni, most is egy körömolló, egy gyűszű és egy tavalyi naptár van a zsebemben.

— Óvatos és lelkiismeretes? — kérdezte a férfi,

Az elveszett szerencse

— Óvatos??? Igazán?... Ideérve, majdnem egy taxi alá kerültem.

Az inkvizíció vége felé ért.

— A munkát életelőnek tekinti?

A lány őszintén nézett a főnöke szemébe.

— Nem, Mr. Pimperton. Kereseti célnak. De mit tegyen az ember, ha olyan szegény és nehéz megélni?

A vezér szigorúan húzta össze a szemöldökét.

— Szóval tagadja ezeket a vádpontokat?

A lány ezüstösen felnevetett.

— Tagadom, Mr. Pimperton.

Mr. Pimperton szeme felragyogott és különösen nézett.

Brávó!... Szóval mindezekén kívül még nagyon szerény is, titkolja erőneyeit, — mondta nála valami egészen ismeretlen hanghordozással és mint megrögzötten pedáns és óvatos ember, aki sohasem végez fél munkát, előveté a töltőtollát és két szót írt Prof. Nickell cédulájának végére, a «Munkaerőnek feltétlenül ajánlható...» után: csak ennyit írt: «*És feleségnek is.*»

4.

A Pimperton-művek személyzete és tisztviselő-kara napokig, mint megzavart hangyaboly nyüzsgött a rendkívüli esemény hatása alatt, a tőzsdén egyébről sem beszéltek, mint Mr. Pimperton és a kis titkárnő romantikus házasságáról és a lapok külön oldalon és szenzációs tálalásban szervirozták a newyorki társaság részére ezt a legújabb szerelmi pikantiériát.

Mr. Pimperton nem bánta meg, hogy a titkárnő-jét feleségül vette. Mrs. Pimperton friss, nap-sugaras lénye új és elragadó perspektívákat nyitott meg Mr. Pimperton kötelességtudó, szürke életében, aki a feléje áradó szokatlan napfény erejétől elkáprázva, Mrs. Pimpertonnak minden «látszólagos» hibája előtt szívesen szemet húnyt.

Mr. Pimpertonnak ugyanis tökéletesen elég volt a tudat, hogy a nő, kit nevével, vagyonával és szerelmével megajándékozott, egy kötelességtudó és rendszerető egyéniség és aki a díszhelyet foglalja el abban az erénygalériában, amely Mr. Pimperton környezetét képezte.

Amikor visszajöttek a nászútról, Mrs. Pimperton hízelegve simult az urához.

— Darling, nekem egy nagy kérésem volna.

— Már teljesítve van.

— A vállalatod tisztviselőit szeretném meghívni teára.

— Rendelkezzél a Pimperton-művekkel.

— Ó, csak azokat hívom meg, akikkel egy emeleten dolgoztam. Tudod, nekik köszönhetem, hogy belémszerettél.

— Tévedsz, darling. Megszerettelek, mert «kötelességtudó egyéniség» voltál. Prof. Nickell ki-analizálta az írásaidból.

— A legerélyesebben cáfolom.

— De hiszen én magam is meggyőződtem róla.

— Mert becsaptalak, drágám. Előző állásomból is azért tetted ki, mert szórakozottságból egy hatezer dolláros kárt okoztam neked.

— Le... lehetetlen, — hebegte rémülten az óvatosság földi helytartója. — Akkor ho... hogyan tudtad oly tökéletesen végezni a munkát?

Mrs. Pimperton édesen felnevetett és ebből a nevetésből ezer gúnyos, fölényes kis ördög incselkedett Mr. Pimpertonnal.

— Mert nem én dolgoztam ám! Az egészet a kollégák csinálták! Tudod, darling, tetszettem a fiuknak és szívesen dolgoztak helyettem. Pompásan beosztották egymás közt a munkát. Ha külföldi levelet kellett írnom, azt Patterson végezte, ha belföldit, a kis Sam, ha valami szigorúan bizalmas volt, azt Huckly Harry írta, mert ő a legdiszkrétebb, ha számolni kellett, azt Dick Better csinálta. Úgy-e, nem haragszol? De mi van veled?... Az arcod hamúszürke... darling... rosszul vagy?...

Prof. Nickell összecserélte az analíziseket.

Egy szegény ember könyörgött a szerencsééhez, hogy látogassa meg már egyszer őt is. A szerencse el is jött hozzá és így szólt:

— Készülj föl! Nyisd ki minden ajtódat, ablakodat, hogy beléjük mehessek és megtölthessem azokat!

A szegény ember így is cselekedett. A következő pillanatban a szomszédos kastély urasági inasa jelent meg az ajtóban és így szólt:

— Az én uram négy hold földet ajándékoz neked. Ez a négy hold azonban még kopár és terméketlen. Neked kell szántófölddéd megmunkálnod.

— Tegnap még elfogadtam volna ezt a nagy ajándékot, — mondta a szegény ember, — de ma már köszönöm szépen. Nincs szükségem reá, mert nem fogok dolgozni!

Kis idő múlva bögés hallatszott az udvarán. Kinézett: egy szép, tarka tehén és borjú volt ott. A tehén nyakában cédula: — „Ajándékul!”

— Köszönöm szépen, — mosolygott a szegény ember. — Lovakat fogok vásárolni, egész istállóval és hozzá szép birtokot!

Kiment a háza elé. Egy megradult ló vágatott éppen arra, maga után hurcolta a földön szerencsétlenül járt lovasát. A szegény ember megfékezte a lovat és megmentette a lovat, aki nagyon előkelő ember volt, a szörnyű haláltól. Az úr így szólt:

— Kérj tőlem akármít ezért, teljesítem. Vagy fogadd el ezt a 100 aranytallér!

— Holnap milliómos leszek! — gondolta a szegény ember, hangosan pedig így szólt: — Nem, uram! Add a pénzt valamelyik szegényebb embernek és tedd boldoggá vele!

Este lett és a szegény embernek még mindig nem volt semmije.

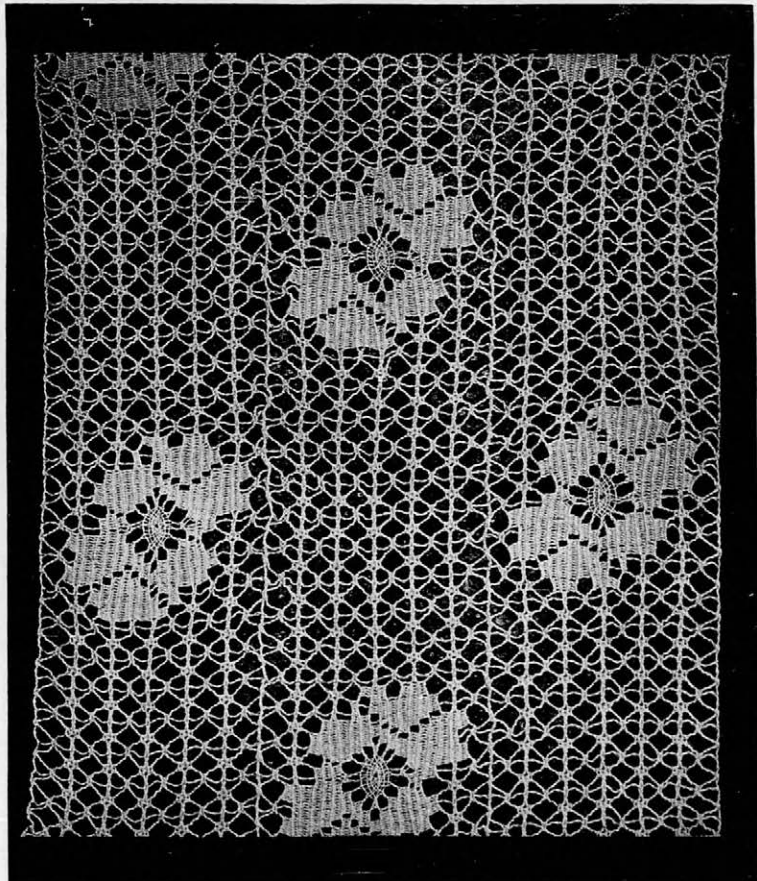
— A megígért gazdagság éjszaka fog eljönni, — gondolta és nyitva hagyta az ajtaját.

Amikor reggel felkelt, az asztalán nagy skatulya volt.

— Ebben lesz! — örvendezett és gyorsan fölnyitotta.

Csak egy levél volt benne, amit a szerencse írt:

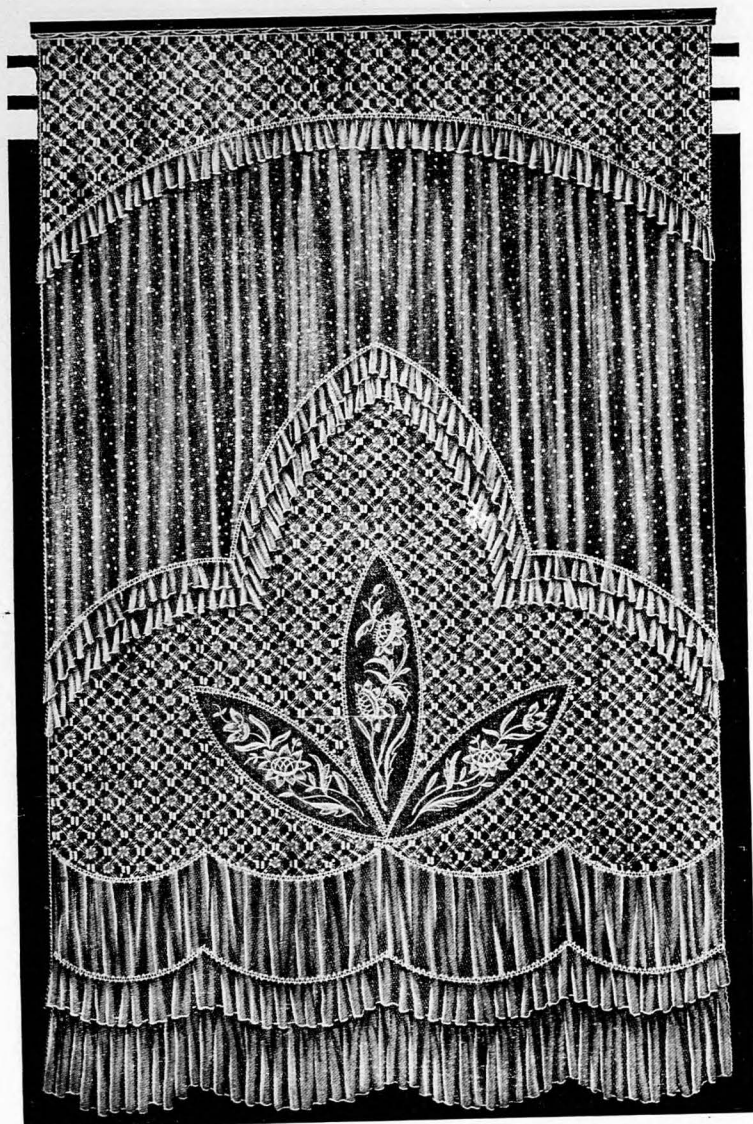
— „Rövidlátó szegény ember. Isten veled! Ha tegnap értelmet annyira kinyitottad volna, mint ajtódat és ablakodat, ha ostoba követeléseidet és lustaságodat bezártad volna valamelyik szikrénybe: ma már nagyon gazdag ember lennél! A telhetetlen és lusta emberen azonban én sem tudok segíteni.”

Klőpli csipkefüggönyanyag. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapest, VI, Teréz-körút 6

A VADÁSZ

Írta: A. CSEHOV

Tüllfüggöny, csipkeszalaggal kombinálva. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL kézimunkaboltjában, Budapest, VI, Teréz-körút 6. szám.

BARÁT ENDRE:

KIÁLTÁS A NAPHOZ

A költő most megjelent könyvéből

Hát rajta, égess, pirítsd meg a bőrünk,
izzó Nap, vadul, kíméletlenül,
barnítsd meg jól a szelid; fehér hámot, —
ne törődj azzal, hogy mi van belül...

Lehet, hogy itt benn forróbb Nap világol
és perzselőbb tűz hevít, feketít
s a lelkünkön már az iszonyú stigma...
Az elkárhozás izzó jeleit

hordjuk, halálig égő bélyeget, —
kívül sugarak orchestere cseng, —
de benn, de benn, — gyötrelmes éjeket

virrasztunk, ájult-kétségbeesett' —
s valami mélyen, titkosan eseng:
aludjon ki a Nap fejük felett!

Már lement a nap. A láthatáron lilás párok emelkedtek. Egyre mélyültek a színek. Az erdő vége, ott messze-messze, már feketének látszott.

Az erdőszélen, az ösvényen közeledett valaki. Magas, izmos, hajlékonytestű férfi. Vadászruhát viselt, finom szabásút, ruganyos kelméből. Fehér vadászsapka a fején. Uri sapka, grófi sapka, a gazdájától kaphatta. A csizmáját is puha, fénylő bagariából szabták, úri csizma. Előtte vizsla szalad. Barnavörös, fehérfoltos, büszke fajkutya.

Ruganyos léptekkel jön a vadász. Kier a rozsföldre, mellette hullámszik a vetés. Ott távol újra erdő feketéllik, arrafelé veszi az útját.

— Jegor, — szólalt meg mögötte egy gyöngye, nagyon gyöngye hang, olyan gyöngye, hogy felkapja a szellő, másfelé tereli.

— Jegor! — hallatszott erősebben.

A vadász meghallja a nevet. Megáll. Körülnéz. Mögötte a vetés szélén ott áll az asszony. Korán, sápadt. Most még sápadtabb, mint máskor. Felnéz a férfire, szeme akár a riadt öze. Szegény aszott teste remeg a visszafojtott izgalomtól.

— Te vagy az, Pelageja? — szólalt meg kelletlenül a férfi. — Hát te hogyan kerülsz ide?

Nem nézett az asszonyra, amikor beszélt. Topogott csendesen a lábával, kezét meg le és fel húzigálta a puská szíján. Látszott rajta, hogy menni szeretne már.

— Itt dolgozunk néhányan a faluból, az uraság földjén... én is eljöttem velük. Napszámra dolgozom... — beszélte az asszony nekibátorodó hangon. Már nem remegett a teste s a szemében mintha apró mécses gyulladt volna ki.

A férfi elindult. Lassú léptekkel haladt. Restelt mindjárt úgy nekiindulni, mintha menekülne az asszonytól. Pelageja követte. Pedig meztalában alig győzött aprózni utána. A kötényét csavargatta, gyűrte a kezében, nyelt egynéhányat, míg ki tudta böknöni, miért leskelődött itt egész délután:

— Rég nem láttalak, Jegor Vlassits, — mondta s félszeg kedveskedéssel végigsimított a vadász vállán.

— Hűsvét héifőjén mult egy esztendeje, hogy utóljára voltál a faluban. Akkor is, ne haragudj, de mintha részeg lettél volna, úgy szidtál, mint a bokrot, pedig lsten látja lelkemet, még gondolatban sem bántottalak... Megállt egy percre. Oldalról lopva odapislantott a férfi arcába.

A szép, napbarnított arc mozdulatlan, egykedvű volt. Szeme sem rebent meg az asszony szavára.

— Nem haragszik, — gondolta örömmel Pelageja és nyugodtban folytatta mondkáját:

— Pedig, ha tudnád Jegor, hogy váralak. Hűsvétra kalácsot sütöttem neked. Tudod, olyan finom mazsolásat, diót hintettem a tetejére, úgy, ahogy szereted, Jegor. Meg sonkát is vettem... hiába, nem jöttél. Így búsultam, még enni sem volt kedvem. Nyakamon romlott mind a sok drága holmi. De, ugye azért egyszer, mégis csak eljössz, Jegor Vlassits... ?!

— Ugyan, Pelageja, hagyj már fel evvel a dőrességgel! Ugyan mit csinálnék én a faluban, mit keresnék nálad?

— Mit csinálnál? Hát semmit. Lefeküdnél a finom, patyolat ágyba. Friss szalmán feküdnél, minden héten újat tömök a zsákba. Minden hétfőn azt hiszem, vasárnapra mégis csak betoppansz... A párnáim is jó puhák ám, kisedtem a régi tollat,

pehelyt tettem beléjük. Olyan szépeket álmodnál rajtuk, Jegor...!

— Ugyan, Pelageja, mi vagyok én? Vénember, vagy kényes dáma, hogy párnák között hente-regiek? Kemény az én testem, nem kell nekem pelyhes derékali... arra még ráérek...

— Jó, jó, azért nem kell haragudni. Ha aludni nincs kedved, kiülhetsz a pitvarba, olyan jószagúak az idén az orgonák, meg szép árvácskák is vannak ám, Jegor... hiszen te szereted a virágokat. Meg a jószág után is kellene már nézned. Ha látnád, milyen szépek a malacok. Nevetne a szíved, ha látnád és a tehénke, tudod, a kajlaszárú, foltos, milyen finom tejet ad. Habot verék neked a föliből, Jegor... no, gyere haza egyszer már!

Elhallgatott. Azért hallgatott el, mert kifogyott a szóból, a lélekzete meg állt a nagy, boldog tervezgetésben.

A férfi idegesen felelt rá.

— Ugyan, Pelageja, már sokszor mondtam, semmi célja az efajta óbeggatásnak. Én a faluba nem megyek. Nem való vagyok én oda. Porszagúak az utcák, alacsonyok a házak, ostobák az emberek... Urakhoz vagyok én szokva, finom beszédhez, tágas szobákhoz, szép vadászatokhoz, pezsgős mulatásokhoz... kinőttem én már közületek. — Aztán mit dolgozol te tulajdonképpen, Jegor? — felelt rá az asszony.

— Ilyen kérdés?!... Úgy kérde, mintha legálább is szénát hordanék, vagy más egyebet. Hát vadász vagyok, tudd meg, grófi vadász. Nem kapával, kaszával, hanem finom, drága fegyverrel keresem a kenyeremet.

— Vadász vagy, szegény kis özikékre lövöldözl... hát munka ez, Jegor?

— Ugyan, Pelageja, ne hoz ki a sodromból. A te szemedben, tudom, naplopó vagyok. Azt hiszed, bánom? Az a fő, hogy én vagyok a legjobb vadász a megyében. A legutóbbi vadászaton egymagam tizenöt szarvast lőttem le. Azt látod volna, hogyan ünnepeltek. Maga az öreg gróf is kezet szorított velem. Az újságba meg betették a képet, ott állok a szarvasok között... De persze, te olvasni sem tudsz, Pelageja... hiszen azért derék asszony vagy, nem mondom... de ugye, magad is belátod, nem valók vagyunk mi egymáshoz. Képzeld el, grófi vadász és napszámosszony. Még elgondolni is furcsa... De minek is beszéllek, a szemedben látom, úgy sem értesz meg...

— Ne hidd, Jegor... én... én megértelek téged. — Ha megértenél, már régen nem lennél itt, nem kínoznál folyton.

— Én kínozlak, Jegor? Hiszen csak szépen kértelek, hívtalak, gyere haza. Erre csak jogom van, hiszen... hiszen esküdt feleséged vagyok. Még ha rossz asszony volnék! De azt sem tudod, milyen vagyok, hiszen egy napig sem éltél velem. Otthagytál, mindjárt lakodalm után. Annak már tizenkét éve idestova, s még azt sem mondtad soha, hogy szeretsz. Ne nevsz ki, Jegor, te szép ember vagy, téged sokan szeretnek... te... te, nekem még soha senki sem mondta, hogy szeret... nem, ne haragudj... ne hagyj itt... nem... nem sírok...

— No, miég az volna szép, hogy bögi... Nem is tudom, mi jutott eszedbe. Talán azt akarod, hogy a mézesheteket kezdjük újra? Még mást is mondott volna, de olyan elemi erővel tört elő belőle a kacagás, hogy alig bírt magával.

— Kinevetsz, Jegor. Pedig nem akarok én semmit, csak azt, hogy egyszer nekem is legyen uram, aki szeret engem, segít a munkámban, aki-

nek ebédet vihetek a mezőre, aki megver, ha nincs megelégedve velem, akivel vasárnap a templomba mehetek... Hiszen, hiszen ne érts engem félre... ha... ha nekem gyermekem volna, nem szaladnék utánad. Mert a gyerek szeretne engem, persze, hogy szeretne, hiszen az enyém lenne... — elhallgatott.

Néhány visszafajított könnycepp gördült végig az arcán.

A férfi menni akart, de valami visszatartotta. Érezte, mondania kell még valamit:

— Miből élsz, Pelageja?

— Nyáron dolgozom napszámba, télen meg menhelyi gyereket nevelek. Kapok értük másfél rubelt havonként. Ebből tavaszig csak kihúzom valahogy. Szükséget nem látok. Hiszen magam vagyok, s mi kell nekem?!... A semminél is kevesebb...

Újra csend lett. A messzeségből odahallatszott az aratók vidám dalolása. Tarka ruhájuk is meg-megvillant. Párosan mentek, fiú-leány, férfi-asszony, ki-ki a maga párjával...

Az asszony újra nekibátorodott:

— Mondd, Jegor, igaz, hogy házat építesz?... A faluban olyan sokat beszélnek... Olyan sok mindenfélét pletykáznak rólad... Ha én azt mind...

Nem merte kimondani a többi. Pedig szeretett volna tudni valami biztosat Agulina felől, akinek aranyhaja, s gömbölyű dereka van, akibe a rossz nyelvek szerint bolondulásig szerelmes Jegor...

Nem szolt semmit. Ment hallgatagon a vadász után. Az erdőnél a férfi megállt. Kezet nyújtott:

— No, lsten veled, Pelageja... nem segíthet rajtad, verd ki a fejedből azt a sok ostobaságot!... Mennem kell, még messze a kastély.

Az asszony szomorúan fogott kezet.

— Nincs semmi mondanivalód, Jegor?... Nincs semmi mondanivalód nekem? A férfi rántott egyet a vállán:

— Mindent elmondtam, amit akartam...

Az asszony még jobban lehajította a fejét.

— No, lsten veled, Pelageja! — hangzott újra a férfi búcsúszava.

Feltette a sapkáját, fűttengett a kutyának és nekivágott az erdei útnak. Az asszony meg nézett utána. Nézte, nézte, úgy nézte, mintha a szemével vissza akarná tartani, s csakugyan... a férfi mintha megérezte volna... megállt, visszafordult.

Az asszonynak nagyot dobbant a szíve. Kimondhatatlan boldogság lepte meg hirtelen. Felillant előtte újra a kép, a falu képe, a pitvar, a virágos kert, az utca, s ők ketten, kéz a kézben, mennek a templomba... Futva indult feléje. Legszívesebben kitárt karral futott volna. Legszívesebben kivette volna szegény szomorú szívét és kérges tenyerén elébe vitte volna, hadd lássa, hogy neki is van szíve, az övé is tud vérezni, az övé is dobog... ha nincs is aranyhaja, ha nem is gömbölyű a dereka...

Megállt előtte. Behúnnya a szemét, mint gyermek, ha ajándékot vár.

Érezte kezén a férfi erős kezét. Mintha vilamos-ütés érte volna.

Kinyitotta a szemét: a férfi valamit a kezébe nyomott.

— Nesze, Pelageja, — mondta és már ment is tovább.

S Pelageja kinyitotta markát.

Egy rubeles fénylött a tenyerén.

Gépiesen a szoknyájába rejtette. Sápadtan, mozdulatlanul állt ott még sokáig, mintha odanőtt volna az erdő fekete földjéhez.

Szeme kísérté a férfi alakját. Kísérté, magábitta. Mind jobban elmosódott az alakja. Már csak fehér sapkáját látta, azután eltűnt az is...

S Pelageja még mindig ott állott. Pedig már egészen sötét volt. Csend volt az erdőben. Már elültek a madarak. Csak ott túl a réten húztak dél felé a vadkacsák.

EGYÜNK ÚGY, AHOGY JÓL ESİK!

ÍRTA: ÁNGYÁDI MIHÁLY.

Hálátlan vagyok Klára iránt. Sok amerikai dolgot kaptam ettől az amerikai leánytól, a felét visszaadnám, ha lehetne. Hanem egyet megtartanék, az almaevést. Öszintén köszönöm Klárának és Amerikának nemcsak azt, hogy sok almát eszem (de nem amerikai), hanem azt is, ahogy eszem az almát:

kézből, héjastul. Mint ilyen: s gyermek harapok a hámozatlan almába, nem mint vitamivadász. Túlsokat reklámozták azt a titokzatos anyagot, már nem tudok igazán hinni benne. Híszek a hámozatlan alma jobb ízében és nagyon hálás vagyok Amerikának azért, hogy egy pár év óta már bele is merek harapni a hámozatlan almába s a rég nem érzett zamattal együtt élvezem a tudatot, hogy nem eszem illetlenül. V. György asztalánál egy hölgy, nem is amerikai, kézből, héjastul ette az almát és nem dőlt össze a Buckingham-palota. Viktória királynő, a házigazda öreganyja, e látványra menten lefordult volna székeről, vagy pedig, mert kemény asszony volt, botránkozó tekintetével úgy sujtotta volna porba a bűnöst, hogy az elájul. Ma már korrekt dolog, kézből, héjastul enni az almát. Mikor a francia nőnek rá kellett fanyalodnia a rövid szoknyára, ez Franciaország gyengeségének jele volt. Mikor a gyermekmódra való almaevés az angol asztalrend tiszteletreméltó sáncán rést vágott, akkor a brit birodalom nem a legjobban bírta magát:

Amerika lányainak mosolygó lábikrája, mosolygó fog-sora, mosolygó kedélye triumfált. Hanem ezért hála jár nekik. Valóban nem kis vívmány, hogy ma jó lelkiismerettel harapunk a hámozatlan almába. Az emberek, csakúgy, mint a népek, szívesen mosolyognak a szomszédukon, mikor eszik. Nekem eláll a szívverésem, ha valaki mellettem késsel eszik cukorborstát, belevágatna szegény a nyelvébe, piros borsó perege a zöldek közé. De az olaszok már akkor barbárságunktól borsózik a háta, amikor szószög, gyenge makaróniját késsel metéljük. Amulva figyeljük a franciát, amikor a tányéron maradt vaj pecsenyeszósz egy darab fehér kenyérral mártogatja. Ő, aki ezt az emberjogát semmiért oda nem adná, úgy érzi, hogy legszűbb ebédjét elrontottuk, ha imádott francia kenyéret nem kézzel törjük, hanem késsel szeljük. Az angol megsértődik, ha kanállal eszed a rizst, az indus elszomorodik, ha villával, a kínai mulat, ha nem pálcikával. Azok a nagy arab sejkék, akiknek a legendás Lawrence ezredes a háborúban esküdtött örök barátságot, joggal tartották volna hűtlen csalónak, ha ő maga is nem kézzel szedte volna az ürühúst. Ahány nép, annyi konyha és ahány konyharecept, annyi asztalszokás. Minden asztalreceptek legelseje, a terített asztal törvénye: *úgy egyél, ahogy legjobban ízlik.* A nagy inyencek tisztelték ezt a parancsol. Ahol Brillat-Savarin nagy művében étkezési szabályt ad, az ezen az imperatívuson nyugszik. Fogd meg a szalonában sült fűrj két combját, kapd a kis fűrjmellet egész szélességében a szádba és szívjd ki utolsó csöppig a levét: így szól a nagy tudós tanítása. Az ő filozófiája szerint a fűrj levének jó íze érték, az ő rendszerében ilyen értékből semmink

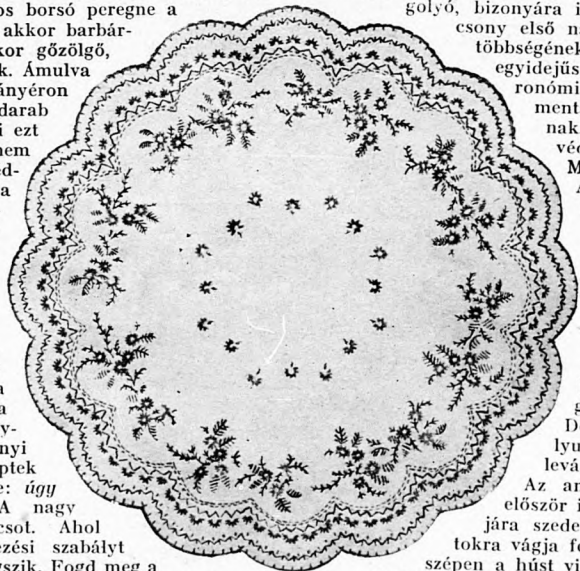
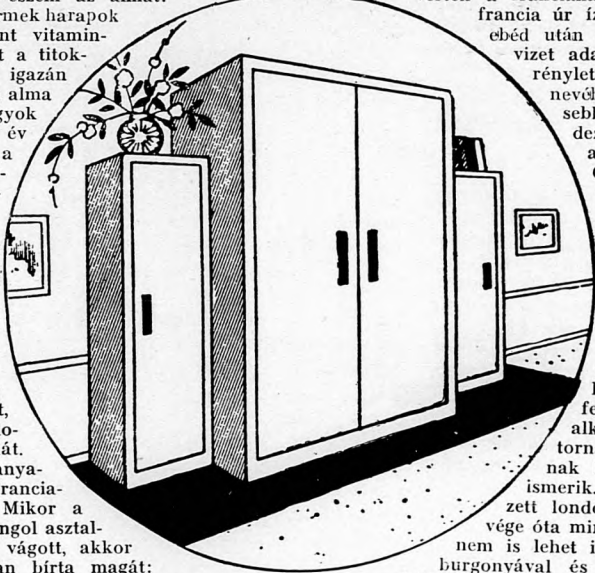
sem szabad veszendőbe mennie. Ennek az értékbölcséletnek értelmében fordult az inyzenés több mint száz év előtt, mikor az angol étkezési szabályok kezdtek betörni Franciaországba, e szabályok legszembetűbbje ellen. Nem elég, hogy Waterloonál megverték a franciákat, az angolok némely angolmán

francia úr ízlését is annyira elrontották, hogy ebéd után a desszerthez langyos szájjöblítővizet adatot fel citromszeletekkel. E mezejlet ellen Brillat-Savarin a józan eszéven névben lépett fel: van-e természetesebb, van-e magától értetődőbb, kérdezte, mint hogy az utolsó falat ízet az utolsó korty borral öblítsük le? Ő nem mondta ki, de bőlesen tudta, hogy a túlzásba vitt tisztaság árthat a jó íznek. Nem érkezett-e el az ideje annak, hogy az étkezés szabályait inyünk útmutatása szerint bíráljuk felül? Mi mindnyájan körülbelül úgy eszünk, mint az angolok, oly nép étkezési szabályait követjük szolgálai, amelynek vajmi szerény az inykultúrája. Az angolok legnagyobb bámolója sem fogja felfedezni az angol konyhában az alkotó zsenit; sokat esznek a csatornán túl és sok kedves gondolkodás hozza: az ízlés árnyalatait nem ismerik. «Az Öreg Cheshire-sajthoz» címzett londoni vendéglobben a XVII. század vége óta mindennap csak roastbeef-et esznek, nem is lehet itt kapni mást, csak roastbeef-et burgonyával és utána keserű cellergyökeret és

Stilton-sajtot. Impozáns a verteüst asztal, amelyen az ósziai királyoknak való véres húst begurítják, impozáns a régi vadászkes, amellyel levágnak belőle annyit, amennyi a vendégnek jól esik, impozáns maga a nagy darab roastbeef is; de mindez inkább a tradíciót dicséri, mint az ízlést. És az a plum-pudding, amelyet veszesírban sütnék oly nehézre, mint az ágyúgolyó, bizonyára igen tiszteletreméltó, amikor kárcsony első napjának reggelén a brit alattvalók többségének gyomrárt megfekszi, de ez a diéső egyidejűség is inkább politikai, mint gazdasági érték. A sokat ócsárolt fodormentamártást, amelyet bárányhoz adnak, szeretném egy jó szóval megvédeni. De mindennap mentaszósz?

Még fogoly se, ha mindennap adják!

Az angolok konyhája hidegen hagy. Nem volna-e legfőbb ideje, felszabadítani magunkat e fantáziátlan nagycékek asztali szertartásai alól is? Én azt hiszem, hogy a mód, ahogy angolosan késsel, villával bánunk, alapjában helyes. Az angolok mindenekelőtt mesterei annak, hogy kell egy szerszámot megfogni, legyen az hajókormány, esernyő, tennisztű, golfbot, buzogány vagy evőeszköz. De már második étkezési fősabályukkal szemben gyanakvó vagyok: levágni a falatot és rögtön megenni. Az amerikai, ez a gyermeknép, legelőször is az egész húsadatgot, amit tányérjára szedett, játszi-komolyan hófehérke-falatra vágja fel, azután leteszi a kést és megeszi szépen a húst villahegyen. Ez volt az, amitől benünket gyermekkorunkban oly féltve óvtak, mondván, hogy aki nem eszik úgy, mint a walesi herceg, abból — ha szerencséje van — lehet talán nagykövet, de attasé soha! És mégis nines-e igazuk az amerikaiaknak? Senki sem néz szívesen a

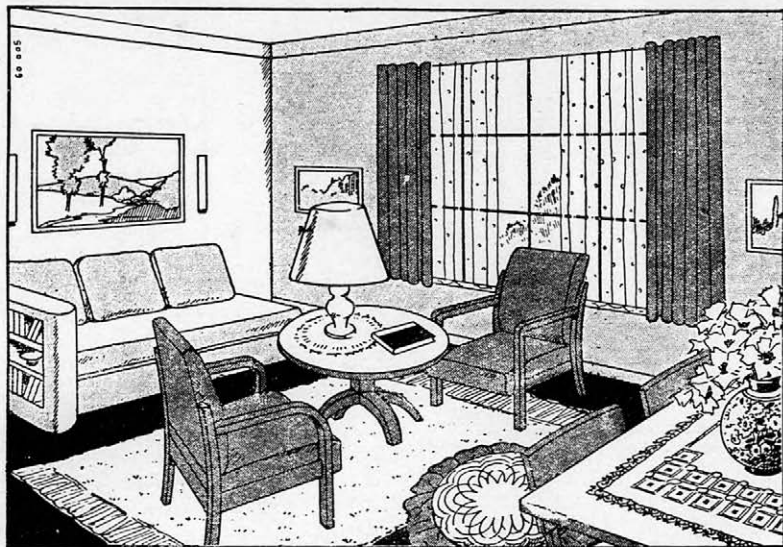

késre az asztalnál; az acélpenge, mellyel ölni lehet, még akkor is furcsán hat a tányéron, ha arannyal futtatták be. Az amerikaiak ezt a betegszobára emlékeztető módját a húsevésnek talán csak azért kedvelik, mert azt hiszik, hogy nagyon sietős dolguk van. Nekünk ugyan nincsen olyan sietős dolgunk, de miért ne csinálnánk erényt a szükségből, miért ne próbálnánk meg amerikai módra húst enni, mikor úgy jólesik?

A népek legkülönbébb életreceptjeihez bátran elsajátíthatjuk a népek legokosabb étkezési szabályait is. A franciákból az étel- és ital-egészségügyi szabályai szerintem az, amely a főzeléknek megadja a külön fogás méltóságát. Az az árticsóka, az a zöldbab, az a gyenge karotta, az a cukorborsó, amin nincs más, mint a vaj sárgája, s ami körül nincs más, mint a tányér fehérje, áhítatra int a növény előtt. Azt mondják ők: nézd üde tavaszunk, koncentrálj magad ránk, merülj el élvezetünkben. A főzelék az ebédlőben akkor lehet főszemély, ha már a konyhán kikényszerítette, hogy megadják a módját, azaz hagyják békében a gyilkos rántással és ne csináljanak belőle ótestamentumi vastagtelet. Legyünk bátrak és tálaljuk néha külön fogásnak a salátát, mint a franciák. Van-e a francia életörömeinek meggyőzőbb képe, mint a munkás, aki kis bistro-tja asztalánál mély táliban maga keveri meg a salátáját? Azt hiszem, van: a francia asszony, aki konyhájában ugyanezt műveli. Ez asszony salátájának jobb az íze. A férfi kanállal és villával dolgozik, az asszony pedig odakint a konyhán tiszta kézzel forgatja meg a salátaleveleket az ecetolaj-szószban, mely klasszikus, mint Racine. És tanuljunk meg végre olaszosan makarónit enni; nem könnyű, de telefonálni például sokkal nehezebb és korántsem oly élvezetes. Lejtős kanál-ágy fölé a villa könnyedén, majdnem függőlegesen tartott és villámgyorsan pörgetett orsójára csavarjuk a kigyózott tésztaacsoveket. Ha a villafej egész hosszát egyetlenlesen befotunk, szájunkhoz rántjuk a csodálatos alkotmányt, gyorsan, hogy szét ne bomoljék és felülről visszük elég szélesre eltájtott szánkba. Egyetlen szál persze mindig ki fog lógni a makaróni-boglyából és mi óhatatlanul buta arcot fogunk vágni, amikor azt a szálát bekapjuk. Hiába, makarónit nem lehet hős módra enni; az orozslánfejű Garibaldi, amikor a makaróni-farkincát bekapta, lényegtelenül különbözhetett csak a Metro-Goldwyn-filmek légy után kapkodó orozslánjától. Kottlettünk csontvégét faragtassuk ki pár centiméternyire a mérsárossal, hogy a kottlettet az asztalnál kézbe vehessük és lerághassuk. Igen merész dolog, de amikor olyan igaz van az ősi mondásnak, hogy csontban van a legjobb hús, mi okból mondanánk le róla csak azért, mert Ómagasága a welfingtoni herceg, vagy akár kicsoda lemondott róla egyszer a nevünkben? Politikát tanuljunk az angoloktól, ne gasztronómiát. A csirkecomb azt mondja: végy a kezdedbe. Azt nem bánja, ha mint nagyanyáink tették, ecélből kirojtozott ezüst-papírba csavarják. A csirkehez inni fogunk. Az ivás tágas mezejéről csak egy virágszálat, egy szerény tanácsot, melyet emberbaráti okokból gyakran kell ismételnünk. A világról se utanozzuk a bárók amerikai és német szokását, ne öntsük a konyakot jéggel hűtött pohárba, megserítjük a konyakot, aki nem rendes szobai hőfokon issza. Hízelegjünk neki, melegítsük a konyak-kelyhet tenyerünkben, mint valami beteg madarat. Mondok egy receptet,

melyre büszke vagyok, mert magam öttem rá: cseresznyét, szilvát legjobb fáról enni napos délelőttön. A nap, amely megérelte őket, fokozza hozzá ki ezeknek a gyümölcsöknek az ízét. A málna, szamóca hidegen jó. Nagy kérdés, hogy a szőlő hidegen jobb-e, jég és rózsák közt, mint ahogy egy provencei asszony kínált nekem egyszer egy tál saszalt, vagy pedig tőkéről szedve, napsütötten? Érdemes ezen gondolkodni, érdemes kipróbálni.

Úgy látszik, hogy a legjobb dolgok egy árnyalattal még jobbak lesznek, ha kézből esszük őket: osztriga, rák, spárga, fűrj, ürükollett, zserbósütemény, bécsi virsli, tölcserfagyalt. Egy magyar író a bécsi Meissl und Schladn-nál látott egy tiroli arisztokratát, aki kézzel ette a marhafartót. Kislányom kézzel eszi a spenótot. Csodálom mind a kettőt, de gyáva vagyok, nem merem őket utánozni.

Ideális, napfényes kombinált szoba

A SPANYOL NŐ ÁTALAKULÁSA

A megrendülés és iszonyat tébolyító érzésével olvastam egy hírt Barcelonából, hogy a gyerekek nevetve és vihogva valóságos footballmeccset rendeztek az apácaik levágot fejeivel az utcán. Milyen anyák nevelték ezeket a gyermekeket, milyen asszonyok álltak a hátuk mögött, hogy ilyen vadállattá tudtak elfajulni a forradalom néhány hónapja alatt? Az Alhambra egyik termében ez a felírás olvasható: „Úra ezen palotának, környezd magad nemeslelkű emberekkel és ne gyűlölj senkit“. Ezt a mondást ugyan a mórok hagyták örökölni, de a spanyol nép mindig büszkén viselte és olyan méltósággal, mint ahogy Jerez de la Frontera arisztokrata hölgye az arab hercegisasszonyoktól való származását. Ezek a szeszélyes, le nem igazható, selyembőrű, mélyen melankolikus és megközelíthetetlen fekete szépségek, nemcsak Jerezben, de az egész spanyol földön úgy éltek, mint a trónjuktól fosztott fejedelmek. A legegyszerűbb polgárlányok is, akik pedig maguk végezték el a nehéz házimunkát, csak csukott ajtóik és lefüggönyözött ablakok mögött dolgoztak, nehogy a szomszédok meglássák. De amikor eljött a korzó órája, kiszépitve, ragyogó ruhákban ott suhantak le és föl a széles keresztutcán, bókákat hallgatva, mert hiszen egyetlen férfi sem ment el úgy mellettük, hogy villámgyorsan egyetlen pillanatra feléjük fordulva, valami kedvességet oda ne sugjon. És az év minden szakában dúsan találtak alkalmat arra, hogy valami jelmezes kivonuláson, vagy utcai táncon részt vegyenek. S aki forradalom előtt végigutazott Spanyolországon, úgy vette észre, hogy van valami operettszerű, valami külsőséges fény hajhászása a spanyol életben. A túlságos pompázás pedig mindig takar valamit. A spanyol asszony a lelkét takarta vele, amely egyre sekélyesebb lett. A gyönyörű templomok mélyén az imák csak mint üres szavak perogtek le az ivelt ajkáról és a vágyuk és beszédük sem terjedt túl a ruhán és a férfiak meghódításának ezer skáláján. Csak azért is így lehetett, hogy gyönyörű mondásuk: „Ne gyűlölj senkit“, ellenük fordult és a gyűlölet olyan hulláma öntötte el a földjüket, amire alig volt példa a történelemben. És akkor egyszerre ebben a szörnyű vértengerben, mint hirtelen kiemelkedő fényoszlopok sugároztak bele a világba az alcazari kadétek mellett az alcazari hős asszonyok. A harcolók, a betegápolók, a nyomort, szenvedést jajszó nélkül viselők. A templomokból bátor nők mentik meg az Óltáriszentséget a romboló kezek elől és a rózsafüzér szeméit még életük árán sem engedik kicsavarni imádkozó ujjai közül. A spanyol asszony ébredni kezd. Ott, azok a rongyruhás, munkát nem szegyenélő, panaszatlanul hajlongó alcazari asszonyok tanították meg őket az új, bátor életre.

„Velem ilyesmi meg nem történhetik”

Vitéz Soltészné Guldán Olga:

EGYEDÜL

A költő most megjelent kötetéből

*Alkonyi fény ül a kicsi szobán,
Rózsacsokor hever a zongorán.
Egy bús dalt sir felém a kósza szél,
Búcsút zokog a hulló falevél,
Lelkemből borongós sóhaj lebben;
Egyedül vagyok az esti szürkületben...*

*Valaki üzent a szellő szárnyán,
Szent vallomások remegtek száján,
Valaki lopva fölibém hajol,
Hallom: a szíve hogyan zakatol,
Szemembe mélyed szép szürke szeme,
S újra életre kelt egy hamvadó mese.*

*Édes szenderben hallom halk szavát
Elringatón, mint lány melódiát,
Vágyak beszéde ég forró számon
S a lelkem szárnyát feléje tárom,
A lázakhozta képzeleteken
Valaki lopva megfogja a kezem.*

*Lassan kezemre fonódik keze,
Hosszú kézcsókban szíve melege,
A messzi álmok ezüstös vizén
Kéz kézbe rejtve úgy repülök én...
Utam szeli egy robogó vonat,
— Miért is ért véget e drága pillanat?*

A Theatre Française díszelőadása. A „Mahomet” című dráma, a nagy Talma felléptével. A Palais Royal hatalmas színházterme zsúfolva. Josephine császárné is eljött és kíséretével helyet foglal díszpáholyában. Az udvari méltóságok bókokkal halmozák el. Csillognak és villognak a rendjelek, a magasrangú katonatisztek aranyhímzésű egyenruhái és a hölgyek vagyontérorő ékszerai.

Madame Roustan, a dúsgazdag párizsi bankár felesége, önelégülten figyeli a pillantásokat, amelyek páholyára szegeződnek. Elég őszinte volt önmagához és megértette, hogy ezek a pillantások nem a személyének szólnak. Sokkal inkább keltett feltűnést két vadonatúj karperece. Roustan úr ajándékozta meg velük a feleségét, részben azért, hogy születése napján megörvendeztesse, de még inkább azért, hogy bankártársai irigységét hívja ki. A karkötők ugyanis nem annyira izléses és művészi voltak, mint nagyságukkal és tényleges értékükkel tűntek föl. Két tenyérszélességű, vastag pánt szorította a bankárné két felsőkarját, telehintve pompás briliánsokkal és zöld csillogású óriási smaragdokkal.

★

Váratlanul nyílt a páholy ajtaja, ahol Madame Roustan ült. A császári testőrség egyenruhájába öltözött, gazdagon dekorált tiszt lépett be, mélyen meghajolt és mosolyogva közölte, hogy a császárné kegyeskedett észrevenni Roustan asszony pompás karpereceit és annak az óhajának adott kifejezést, hogy az egyiket közelebből megsejtelje, minthogy saját felséges személye számára is akar ilyen karpereceket készíttetni.

Madame Roustan boldogságban úszott. A császárné tetszését megnyerték az ő karperecei! Izgatottan lecsatolta az egyik karperecet és átnyújtotta a tisztnek, aki hálás meghajlással távozott.

Természetes, hogy ettől kezdve Roustan asszony állandóan figyelte a császárné páholyát. Látni szeretete volna, amikor a császárné gyönyörködik az ő karperecében. Ez azonban nem következett be és azzal vigasztalta magát, hogy Josephine császárné bizonyára előadás után fogja alaposan megvizsgálni a pompás karperecet. Az előadás is véget ért és Roustan bankár kocsin hazavitte feleségét a színházból. Amikor a sötét utcákon gurult a kocsija, Roustan mosolyogva mesélte a feleségének:

— Képzeld, milyen csirkefogók vannak! Most mesélte nekem Gírot barátom, hogy valami szélhámos, a testőrtisztek egyenruhájában, sorra járta a páholyokat és a hölgyektől elcsalta valamelyik ékszerüket, azzal az ötlettel, hogy a császárné szeretné közelebből megnézni. Természetes, a császárné páholyában sejtelmük sem volt az egészről és...

Madame Roustan felkiáltott:

— Az én karperecem...!

— Mi van vele?

Az asszony elmesélte, ami történt.

A bankár ingerülten kiabálni kezdett:

— Hallatlan! A drága karperec, ami annyi pénzbe került! Milyen ostoba vagy! Egy ilyen közönséges szélhámosnak bedültél! Esküszöm, velem ilyesmi meg nem történhetik...!

★

Roustan másnap jelentést tett a rendőrfőnökségen. A dolgról már tudtak, de a szélhámos személyét még nem sikerült kinyomozni. Délben a Roustan házaspár nagyon zord hangulatban ült asztalhoz. Az asszonynak vörös volt a szeme a sok sírástól, férje pedig nem takarékoskodott az epés megjegyzésekkel, amelyek feleségének érthetetlen, sőt bűnös hiszékenységre vonatkoztak.

«SIMPLE LIFE»

Amerika új divatszenczációja

«Simple life» annyit jelent: egyszerű élet. Vissza a természethez, vissza az őslapothoz, hogy megszabaduljunk az idegességtől és a meghűléstől. A gyakorlatban így fest a «simple life»: tessék felvenni a legrégibb, legrosszabb ruhát, de sem órát, sem térképet, sem hátizsákot, legfőképpen pedig semmi pénzt nem szabad vinni. Tessék egész egyszerűen toronyiránt elindulni, amíg nem jönnek a nagy erdők, a nyugalommal, a magányossággal és a csönddel. Parasztkunyhóban, vagy erdei viskóban tessék éjszakázni, de még ennél is jobb: a csillagos ég alatt. Néhány kézmozdulatot tenni egy darab vajaskenyérért, segíteni valami munkában, hogy meg szolgáljád az éjszakai pihenőt. A «simple life» végeredményben tehát azt jelenti: élj primitív életet, minden ambíció nélkül, a vándorlólegény gondtalan életét.

A «weekend»-del kezdődött a dolog, aztán jött a «camping»: a szabadban, a csillagos ég alatt való alvás. Természetesen, ehhez még autó és sátor is kellett. Így azonban még nem lehetett elérni a nagyvárosi élet teljes ellentétét. Ma már igen, mert divatba jött a «simple life». Amerika lakossága, ahol a nagyvárosi kultúra a legszédítőbb magaslatokat érte el, keresi az élet természetes kontrasztját, hogy azt emelje piederzálra. Mert csak az ellentétek hozhatják meg a boldogságot, — valjia minden igazi amerikai.

Északamerikában ezidőszent 167 olyan egyesület van, amelyek a «simple life» eszméjének csinálnak propagandát. 167 egyesület, amelynek tagjai ugyan most még puha klubszékekben ülnek és terveket kovácsolnak, amikről azonnal értesítik az összes számbajöhető lapokat és magazinokat. De már olyanok is vannak, amelyek kísérleteznek. Az idevonatkozó cikkek nagyon élvezetesek, különösen azok, amiket Thomas Darty ír és amik folytatásokban jelennek meg az «Everybody's Weekly» hasábjain. Szellemileg talán túlmagasak az átlagos amerikai olvasó számára, de hasznos útmutatások arra nézve, hogy a természetben eltöltött primitív élet, milyen harmonikussá és boldoggá változtatja a legizgatottabb embert is.

Természetes, hogy a «simple life» kinövészei is megszülettek már, azok a sajnálatos kivételek, amelyek nagyon foglalkoztatják a nyilvánosságot. Ilyen volt például ez:

«Egy simple life-utazás halálos vége.» D. C. Hart, new-yorki milliomas, röpiratok hatása alatt érdeklődni kezdett az «S. O. S. simple life-klub» iránt, amely a 120. avenuen székelt. Jó környék, magas tagdíj és óriási alaptőke! D. C. Hart, akinek idegei tönkrementek a gyilkos dollárharcban, teljes hévvel lelkesedett az új eszméért és rövidesen a klub tiszteletbeli titkára lett. Dícséretre mondhatjuk, hogy nem csupán az üléseken, a whisky-estélyeken és táncmulatságokon vett részt, hanem az egyesület igazi célját is gyakorolni kezdte. Egy szép napon, autó és minden fényűzés nélkül, szétromcsolt idegeivel nekivágott a szabad természetnek, hogy szervezetét a primitív életben felfrissítse. És ekkor történt a tragikus szenczációs fordulat: a milliomas egy útszéli árokban meggyilkolva találták. Amikor felismerték személyazonosságát, az egész amerikai sajtó óriási peccenyét sütött az esetből. De még ennél is különösebb történet: örököszei kártérítési pert indítottak a klub ellen. Az volt az álláspontjuk, hogy a milliomas nem halt volna meg olyan korán és erőszakos halállal, ha annak a bizonyos egyesületnek eszméi szolgálatába nem szegődött volna. Egész Amerika kíváncsian várja a kártérítési per végét, mert a milliomas örököszeinek kevés reményük lehet, hogy a döntés számukra kedvező lesz.

Egy szenczációs válásról is beszámoltak az amerikai újságok, amelynek oka szintén a «simple life» volt. Egy konzervgyáros ugyanis rá akarta venni feleségét, hogy életük egy részét töltsék a szabad természetben, minden kultúrbehatástól távol. Az asszony tiltakozása miatt indult meg a válóper. Mert az asszonyok nem igen fogak abba belenyugodni, hogy gyönyökről, briliánsokról, autókról stb. lemondjanak és fiatal napjaikat erdősegek primitív légkörében «tékozolják» el.

Egyszerre csak az egyik lakáj jelentette, hogy egy magasállású rendőrtisztviselő kíván Roustan úrral azonnal beszélni. A bejelentett úr be is lépett a szobába, míg kísérői, két egyenruhás rendőr, tisztességtudóan az ajtóban maradtak.

— Roustan úr, egy órával ezelőtt elfogott a rendőrség egy csirkefogót, aki már régi ismerősünk és akinél különféle drága ékszereket találtunk, — mondta a rendőrtisztviselő. — Szeretnők összehasonlítani Madame Roustan másik karperecével, hogy megállapíthassuk, vajjon a színházhelyiségben kicsalt ékszerekről van-e szó...

— Valóban szép, hogy ilyen hamar elcsípték azt a gazembert, — hálálkodott Roustan. — Ninette, hozd csak a másik karperecet! Az asszony habozott.

— Gondolod, hogy...?

— Természetes! Ha a rendőrség látni akarja!

Az asszony tehát behozta a másik karperecét. A rendőrtisztviselő gondosan a belső zsebébe tette, aztán arra kérte Roustan urat, hogy a délután folyamán szíveskedjék személyesen a rendőrfőnökségre fáradni.

Végül méltóságteljesen meghajolt és két egyenruhás kísérőjével együtt eltávozott.

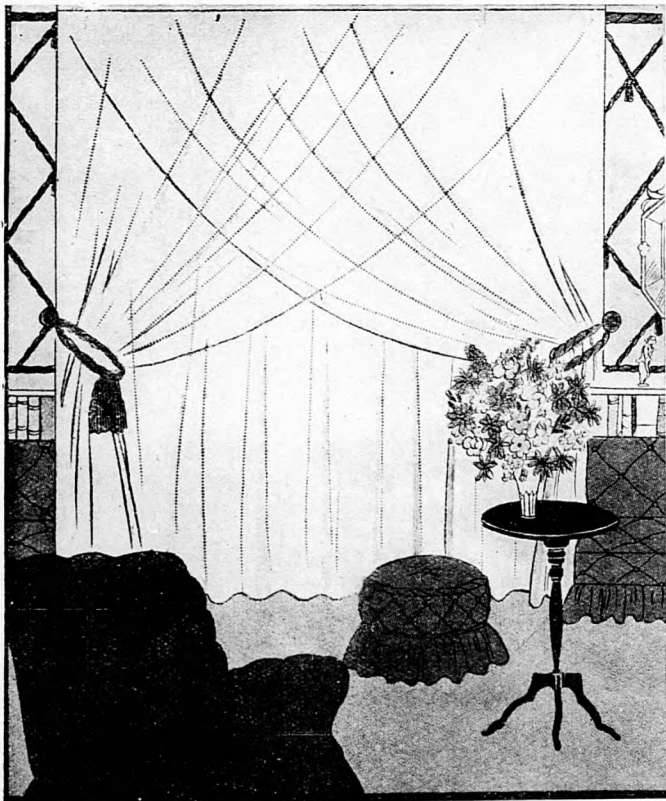
*

Egy óra múlva Roustan úr megjelent a rendőrfőnökség palotájában, hogy az ügy állása iránt érdeklődjék.

Sajnos, sem a szélhámost nem sikerült elfogniok, de arról sem tudtak semmit, hogy a második karperecet a bankár lakásáról egy magasállású rendőrtisztviselő elhozta volna.

Roustan bankár nagyon szomorúan ballagott haza.

Bizonyos, hogy felesége kétszeresen visszaadta neki azokat a gúnyos és sértő megjegyzéseket, amikben a férje részesítette tegnap őt, amikor a színházból hazamentek.

Tülfüggöny

NAGY MÉDA:

NŐ A KÖZÉPKORBAN

Nemcsak Magyarországon, de egész Európában általános érvényű tétel volt, hogy a nő a férfival szemben csak másodrendű ember, még halálában sem egyenlő, a nőt mindig kisebb gyász illeti, mint a férfit. A középkori asszony sorsa nemcsak szolgálósors, de ezenkívül minden bajnak, gonoszoknak a forrása, a kísértés eszköze, aki miatt elkárhozott az emberiség. Ezzel szemben a legrégebb magyar feljegyzések azt mutatják, hogy a magyar nő sose volt a férje rabszolgája. Az Árpádok korában külön vagyona is lehetett, amellyel rendelkezhetett. Önállóságát mutatja, hogy egész a XVIII. századig nem vette föl a férje nevét, hanem mindvégig leánynevét használta. Még férje politikai jogait is örökölhette, női főispánok is voltak. Tehát sokkal különb helyzete volt, mint más európai népeknél: ahol «a nő vétkéért a férjet tesz felelőssé, mint az állatok által elkövetettekért a gazdát», — ezt a férfi jogot a magyar törvény nem ismerte, mégis mennyi furcsa, lealázó jog, azaz jognélküliség kötötte guzsba az asszony életét. Ma előttünk nemcsak érthetetlen, de egyenesen főlháborító az a törvény, amely kimondja, hogy a leányt hetéves korában el lehet jegyezni és tizenkét éves korában férjhez adni. Választásról szó sincs, ez a szülő dolga. A házasságtörő nőt halálra ítélheti a férje, viszont ezt a nő nem követelheti, mert: «nagobb és több rosszak szoktak történni az Országban az Asszonyok gonoszága által». Ez a kettős morál a középkorban. De kérdem, ez vajon nem áll fent ma is, ha éppen nem ilyen szigorú alakban? ... A férj feltétlen ura az asszonynak, a házasságtörés esetében ugyan meg nem ölheti, de tehet vele amit akar, elzárhatja, verheti, kínozhatja. Míg felesége csontját össze nem törí, addig a közvélemény nem fordul ellene. Az anyát sem becsülték kellőleg a nőben: «Hiszen az anya csak a hivány leánygyermekét hozza létre, míg a valódi és egyedül értékes embercsemétét, a fiúgyermekét az atya hozza létre, az anya csak befogadja és dajkálja.» Ezek után hogy lehetne azon csodálkozni, ha olyan könyv látott napvilágot, melynek ez volt a címe: «Megmutatás, hogy az asszonyi személyek nem emberek, az írásból és a józan okoskodásból Napfényre hozatott.» A boszorkánypercek vádlói többnyire férfiak voltak és a vádlottak majdnem minden esetben nők. Kell ehhez még tenni valamit? Az asszonyi nem kicsúfolása, ayalázása, hibái eltorzítása, kinevetése, a legkedveltebb írásmű. Az öregasszonyok különös kedvezésben részesültek ezen a téren, minden tisztelet híjján. A leányokat mély alázatra nevelték és arra a tudatra, hogy miattuk kárhozott el az emberiség. Egyetlen erőnye a szemérmesség. Ez gyakorlatban azt jelentette, hogy a nő nem embervoltának nyugalomával, hanem nemiségének állandó, éber tudatában járjon embertársai között, emiatt pedig szégyelje magát. A nőnevelés nagyon lassan haladt. Ma hihetetlennek hangzik, hogy alig száz éve kezdték csak elismerni a női nevelés jogosultságát. Még 1783-ban olyan könyv jelent meg, amelynek első és fő kérdése volt: «Társalkodhatik-e a női nem a férfi nemmel?» Még sok évtized kellett ahhoz, amíg rájöttek, hogy: «Nem mindegy, hogy a férfi mellett álló asszony nagy és szép dolgokra, vagy önző, kicsinyes dolgokra inspirálja a férfit.» Magyarországon a prédikátorok voltak az elsők, akik a szószéken tárgyalták a nőkérdést. Herepei 1813-ban kezdi hirdetni, hogy: «Az asszonynak, mint embernek első jussa, amit megkövetelhet a társadalomtól, a jó nevelés.» Mennyi elfoglaltságnak, korlátoltságnak kellett hullani, amikorra megírta Berzsenyi gyönyörű versét Dukai Takács Judithoz:

«Hogy a szeliden érző szép Nemet,
Letiltva minden főbb pályáiról
Guzsalyra, tűzre kárhozhatni szokta
A férfi törvény, vajjon jól van-é?»

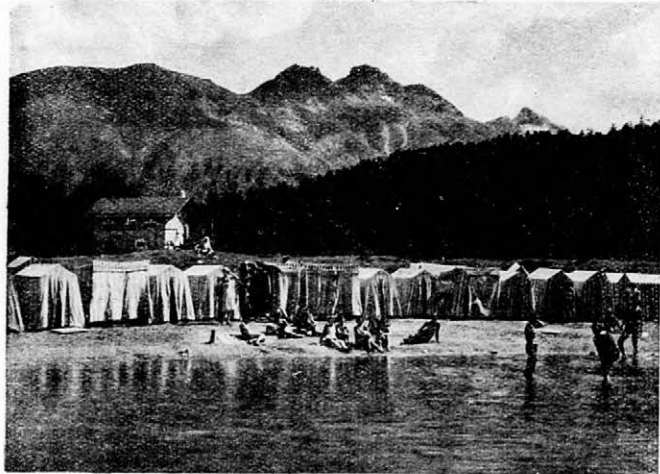
Én tudom...

Én tudom: mi az!
Az utcán sírni,
Alázatos, könyörgő levelet írni;
Csendesesen ülni az előszobában,
Rohanni futni esőben, sárban,
Én tudom: mi az!

Én tudom: mi az!
Az ajtókat járni,
A reménytelen holnapot várni;
Lemondani minden tárgyról,
És segítséget várni mástól,
Én tudom: mi az!

Én tudom: mi az!
Az örömet feledni,
Szép álmokat tetetni,
Vad fájdalmat eltűrni,
S mindezt — kibírni
Én tudom: mi az!

Rónay Magda

A boldogság és az érvényesülés iskolája

Irtá: Dr. Forró Pál

Husadik lecke

Akik mindig mindent jobban tudnak.

Vannak emberek, akikkel vitatkozni nem lehet és mindig mindent jobban tudnak. Például: te vagy az ügyvéd, de azért ő magyarázza neked, hogyan kell pert vinned. Vagy elmondod neki, hogy mit rendelt reumád ellen a doktor, mire fölényesen legyint és megmondja az ő saját, sokkal jobb receptjét. Te kinn jártál Párizsban, hónapokig bújtad a várost, de mikor párizsi élményeidről beszélsz a társaságban, közbevág és letorkol, izgalmas apróságokat mond el a párizsi utcák életéről, noha soha nem járt még azokon. Ezek azok az urak és hölgyek, akik nem kíváncsiak a más véleményére, akik anynyira el vannak ragadtatva saját tudásuktól, hogy nem ismernek el senkit sem tekintélynek. Mindenhez ők értenek a legjobban. Ők öltözködnek a legelegánsabban, ők nyaralnak legelőcsöbben, náluk készítek legremekebbül a saját omlettet, ők a legremekebb táncosok és túristák, ők tudnak legjobban vásárolni. Mindez persze csak a fantáziájukban van

így, a valóságban kibirhatatlanul elbizakodottak, dőlyfősek, akik egyik baklövés a másik után követik el.

Az ilyen öntelt emberek nem veszik észre, hogy mennyi ellenszenvet halmoznak fel maguk körül. Mindenkit megsértének, mindenkivel szemben tapintatlanok. Előbb-utóbb természetesen kénytelenek megállapítani, hogy képzelt tökéletességük ellenére nem érnek sikert és nincsenek barátaik. Ezt méltatlan mellőzésnek tartják, amitől keserűek, meghasonlottak lesznek. Holott nyilvánvalóan bennük van a hiba. Hiányzik az önkritikájuk, tévedésben vannak saját értékük felől. Sohase tévesszük össze kiforrott egyéni véleményünket a makacssággal. Ne ragaszkodjunk hiúságból tévedéseinkhez. Hallgassuk meg mások véleményét türelmesen, méltányoljuk azoknak jogosultságát és ha ellentét van közöttünk, keressük az összeegyeztetés lehetőségét.

A figyelmesség.

Semmivel sem könnyebb rokonszenvet kelteni, mint apró figyelmességekkel. Kellő időben adott kis ajándékoknak rendkívüli sikerük lehet. Ajándékozni tudni azonban külön művészet, amelyhez nemcsak pénz, hanem tapintat, izlés, mondhatnók külön érzék kell. Így például fontos az ajándékozás alkalmának kellő megválasztása. Nemcsak születésnapra, karácsonyra, névnapra vagy nagy ünnepekre tartogassuk kedveskedéseinket. A figyelmesség lélektanához tartozik, hogy az ajándék hatása akkor fokozottabb, ha a meglepetés erejével hat. Ha névnapunkon kedveskedik valaki egy ezüst vagy porcellán műtárggyal, úgy az sokkal kevésbé hatásos, mintha mondjuk egy meghívás megköszönéseként küldjük valakinek. Egy jó könyvet néhány szívélyes sor kíséretében bármikor küldhetünk anélkül, hogy tolakodók vagy ízléstelenek lennénk, éppen így kedveskedhetünk színház- vagy hangversenyjeggyel, virággal vagy cukorkákkal.

De a figyelmesség nemcsak ajándékozást jelent, hanem általában tapintatosságot és előzékenységet. Figyelmesség, ha észrevesszük, hogy valakin új ruha van, ha tudomást veszünk hivatali előléptetéséről vagy valamilyen sikeréről, ha részt kérünk örömeiből és bánatából. Figyelmesek vagyunk, ha észrevesszük, hogy egy hölgyvel nem eléggé foglalkoznak a táncteremben és felkérjük.

A figyelmességnek azonban csak akkor van értéke, ha benső melegség, őszinte kedvesség fűti és nem csak hideg modor. Vannak, akik a legnagyobb előzékenységgel segítik fel annak a télikabátját, akitől az imént egy egészen jelentéktelen szívességet tagadtak meg és aki most halálos elkeseredéssel arra kénytelen gondolni, hogy a nagy előzékenységgel felsegített télikabátot néhány perccel utóbb a szomszédos utcában kénytelen lesz zálogba csapni.

Még ellenszenvesebbek azok a mézes-mázos emberek, akiknek minden szava hízogó kedvesség, de akikre valójában soha semmiben nem lehet számítani. Ezek részvétet tetteve hallgatják panaszait, a tanácsok ezreivel látnak el,

csak éppen semmiféle áldozatra nem hajlandók. Egyik nagynevű ifjúsági írónk beszélte el a következő jellemző történetet:

— Egy napon, mikor a szokottnál is nagyobb anyagi gondokba merülve jártam, a véletlen összehozott egy nagykereskedő ismerősömmel, akinek még tanárkoromban tanítottam gyermekeit. Mindjárt észrevette rosszkedvem és nagy részvétet tette, kérdezte, hogy mi a baj? Megmondtam őszintén, hogy egy fillérem sincsen, előleg lehetőségeimet kimerítettem és a szó-szoros értelmében éhezem. — Éhezik? — kérdezte megdöbbenve milliomos ismerősöm. — Hallatlan! De nem baj! Holnapután lesz a névnapom. Legyen szerencsém vacsorára. A kedvenc ételét fogom készíttetni, emlékszem, a mákos rétest szereti, úgy-e? No látja, nincsen semmi baj... hát a viszontlátásra holnapután!

Kezet szorított és mosolygó elégedettség ment tovább. Meg volt győződve, hogy segített rajtam. (Köv. a 21. lecke.)

MIT SZABAD, MIT NEM?

A HELYES
TÁPLÁLKOZÁS
SZABÁLYAI

Köszvényes bántalmak

A köszvényes bántalmak nem helyi jelentőségűek, hanem az egész test, az egész szervezet zavarai. A köszvényt, a legújabb kutatások szerint, a húgysav túltengése idézi elő. Mivel ez a sav fehérjéből képződik, a beteg étrendjét úgy kell összeállítanunk, hogy ennél kevesebb fehérjét vigyünk be a szervezetbe. Hogy ezt a célt elérhessük, tudnunk kell, melyek azok az ételek, amelyek fehérjében szegények.

Levesek: Megengedettek az áttört burgonyából, kenyérből, főzelékből, darából, árpakásából, rizsből, szágóból, tapiókából, tésztafélékből készült hamislevesek. **A zabderce-, zabnyák-, árpanyák-, bab-, borsó-, lencse-, gombaleves, továbbá a húsleves, különösen, ha ez máj, vese, borjúmirigy, lép, tüdő, sok zsír, sok só és sok fűszer hozzáadásával készült, tilos.**

Tojás: A tojás, bármilyen módon elkészítve, megengedett. Csak arra ügyeljünk, hogy ne szerepeljen túlgyakran az étrendben.

Husok: Hús legfeljebb háromszor hetenként kerüljön az asztalra és akkor is csak egyszer napjában. A galamb, máj, vese, borjúmirigy, lép, tüdő, nyelv szigorúan tilosak. **Tilos továbbá minden zsíros, kemény, beszózott, füstölt, erősen fűszerezett és pikánsan elkészített húsfétel és pástétom.**

Hentesárúk: Megengedettek az enyhén füstölt sonka, esetleg még a szalonna. Minden fűszeres és különösen minden kemény hentesáru tilos.

Halak: Megengedettek: pisztráng, fogas, keszeg, csuka, továbbá a füstölt hering, sok vajjal paszírozva. **Minden más hal tilos, különösen az ángolna, lazac, hering, gadóc és a halkonzervek.**

Burgonya: Megengedett a főtt, áttört, zsírban sült, sült burgonya, a burgonyapüré, krockett, krumplisgombóc. **A burgonyasaláta fogyasztása tilos.**

Hüvelyesek: Bab, borsó, lencse, szóval az összes hüvelyesek tilosak.

Gombák: Az összes gombafajták tilosak, legfeljebb a champignon megengedett, de fíz dekánál többet abból se fogyasztunk.

Főzelékek: Megengedettek: kalarábé, feketegyökér, sárgarépa, árticsóka, paradicsom, esetleg még a káposzta és rebarbara. **Minden más főzelék tilos, különösen a parai, karfiol, kelbimbó, spárga, retek, tök, hónaposreték, torna.**

Saláták: Endívia- és paradicsomsalátát, kevés ecettel és kevés olajjal elkészítve, ehetünk. **A spárga- és fejjessaláta, ugorka-, bab-, lencse-, hal- és hússaláta tilosak.**

Mártások: Megengedettek a vajjal, tojással, liszttel, kevés tejjel, kevés sóval készített mártások. **Tilosak azok, amelyek zsírt, sok fűszert, vagy más meg nem engedett élelmiszert tartalmaznak, különösen az úgynevezett angol mártások.**

Péksütemény: Az összes fajták megengedettek. **Friss kenyeret azonban ne egyék a beteg, csak szikkadtat.**

Gabonafélék: Megengedettek a búzaliszt, derce, dara, kása, rizs. **A zab, korpa és árpa tilosak.**

Tészták: Megengedettek a metéltek, makaróni, spaghetti, fel-fült, puding, császármorzsa, palacsinta, liszt- és darapép, gyümölcscsel, vagy túróval töltött rétes. **Tilosak a zsíros, kemény, meg nem engedett hozzávalókkal, különösen a dióval, mandulával, mogyoróval, gesztenyével, kakaóval, csokoládéval, mézzel készült tésztafélék.**

Édességek: Megengedettek: piskótatészta, levelestészta, ostya, keksz, savanyúcukor. **A friss élesztőtészta, keltésztá, fánk, plumpudding, fagylalt, parfé tilosak.**

Kenyérré: megengedettek: vaj, gyümölcskocsonya, lekvár.

Tilosak: zsír, margarin, szardellásvaj, méz.

Sajtok: A sajtok általában megengedettek.

Gyümölcsök: Megengedettek: nyersen különösen a banán, narancs, mandarin, grape fruit, de az alma is, továbbá a körte, sárgabarack, cseresznye, őszibarack, hosszúszilva, szőlő. **Tilosak: málna, földieper, csipkebogyó, dinnye, mogyoró, mandula, dió, gesztenye.**

Fűszerek: Szabadon használhatók a só, ecet, mustár, kömény, hagyma, szerecsendióvirág, fahéj, babérlevél, kápri, de mindenféle fűszer csak korlátozott mennyiségben. **A petrezselyem, bors, paprika, gyömbér tilosak.**

Italok: Megengedettek: víz, elpezsgétt ásványvíz, a megengedett gyümölcsök leve, kevés tei, gyengére főzött és nem sok kávé, Hag-kávé. **Tilosak: szódavíz, sok szénsavat tartalmazó ásványvíz, erős kávé, még akkor is, ha koffeinmentes, tea, csokoládé és mindennemű alkohol.**

Egy egészsznapos diéta példája:

A) HÚSTALAN NAP:

Reggeli: egy pohár meleg édestej, kétszersült, vaj.

Tízórai: két tojás pohárban, pirítottkenyér.

Ebéd: áttört burgonyaleves, főzelékpuding, darafelfült gyümölcslével, gyümölcs.

Özsonna: egy, vagy két banán.

Vacsora: makaróni paradicsommártással, vaj és sajt, egy zsemlye, kompót, vagy gyümölcs.

B) HUSOS NAP:

Reggeli: tej, gyengére főzött kávéval, zsemlye, vegyes gyümölcs, gyümölcspudding.

Tízórai: főzelékkal töltött palacsinta.

Ebéd: paradicsomleves, csirkepecsenye, vegyes főzelék, gyümölcspuding.

Özsonna: egy pohár tej.

Vacsora: burgonya friss vajjal, dobozos emmentáli, pirított kenyér vajjal, gyümölcs.

MUSSOLINI LEÁNYA

Copyright by „Aktualitás” Magyar Sajtóiroda

— De én megmondtam, hogy senki se zavarjon, mikor lord Perth-szel tárgyalok. Mit jelent ez?

— Bocsnát, Duce, azonban Ciano grófné telefonál. Excellenciával óhajt beszélni.

— Oh, bocsnátot kérek, nagykövet úr, egy pillanat. Te vagy az, Edda?

— Igen, papa. Arra kérek, hogy ma este vacsorázz nálunk.

— Helyes, gyermekem, pont fél kilenckor ott leszek. Készíts egy jó angol ramsteak-et. Majd vacsora közt beszélgetünk egy kicsit politikáról. A vizontlátásra, drágám!

— Rendben van, papa. Vizontlátásra!

Az angol-olasz tárgyalások alkalmával volt lord Perth tanuja ennek a beszélgetésnek, amelyben nem lenne talán semmi rendkívüli, azonban a Duce legidősebb leánya az egyetlen asszony az egész olasz birodalomban, aki ilyen beszélgetésekbe bocsátkozhatott a Duceval. Sem donna Rachele, a Duce felesége, sem más hölgyismerőse, vagy egy királyi hercegnő sem merte volna soha megszavarni a Ducet diplomáciai tárgyalása közben. Ez a privilégium Ciano gróf feleségének, Mussolini Eddának van fenntartva.

A kis lázadó

Mussolini Edda a napokban mult 27 éves. Ő a nagy olasz államférfi kedvence. Általában nem tudja a nagyközönség, hogy mennyi forradalmár vér folyik Mussolini ereiben. A Duce nagypapja, Luigi Mussolini (1834—1908) a pápai fogdába volt bezárva még abban az időben, amikor Romagna még a pápai államhoz tartozott. Lázadást szított a pápa felségjoga ellen. A Duce apja, Alessandro Gaspare Mussolini, aki 1910-ben 56 éves korában halt meg, Doviába volt bebörtönözve, mint a szocialista internazionale helybeli csoportjának megalapítója. Benito Mussolini karrierje ismeretes. Gyermekei közül Edda leánya az egyetlen, aki az ősök lázadó és dinamikus szellemét örökölte. Fivérei, Bruno és Vittorio bátor legények, azonban sem az egyik, sem a másik nem rendelkezik apja temperamentumával.

Gyermekkorától kezdve Edda volt a család «enfant terrible»-je. Végigjárta Firenze, Nápoly, Bologna iskoláit, anélkül, hogy bárhol is vizsgát tett volna le. Később Franciaországba került leányintézetbe, azonban egy-két hónap elmultával az intézet vezetősege mindig azzal a kéréssel fordult szüleihez, hogy tiszteljének meg egy másik intézetet: Edda Mussolini jelenlétével. Az összes iskolai igazgatók legnagyobb megrökönyödésére, Edda kifigurázott minden iskolai szabályt az iskolákban, azonban Mussolini maga nagyon büszke volt erre. Mikor 19 éves lehetett, akkor arról beszéltek, hogy Umberto trónörökös veszi el feleségül. Edda kereken visszautasította ezt a kombinációt: «a trónörökös nagyon szimpatikus fiatalember, azonban nekem semmi kedvem sincs arra, hogy egy napon Olaszország királynője legyek.» De meg kell mondani, hogy ez már abban az időben történt, mikor már ismerte gróf Cianót, aki később férje lett.

Házasság és karrier

Régi patricius-családból származik a fiatal gróf Galeazzo Ciano. Nagy condottiere-k voltak az ősei már a XV. században. Apja Constanzo Ciano admirális remek harcos és katona, egyike volt a legelső arisztokratáknak, akik a fasizmus ügyét magukévá tették. Ő maga már fasizta környezetben nevelkedett. Első állása a «Nuovo Paese» (Új Ország) című szép-irodalmi újság szerkesztőségében volt.

1925-ben, három évvel a Marcia su Roma után, gróf Ciano leteszi a diplomáciai vizsgákat. Előbb Buenos Ayres-ben, majd Pekingben szolgál és mikor helyreáll a jó viszony a Vatikán és Olaszország között, akkor Cianót, apja befolyására, az új követség első titkárává nevezik ki.

Ebben a minőségben ismerkedett meg Mussolini leányával, aki az udvarlást szívesen fogadta, hiszen azonkívül, hogy édes-anya egyik legjobb barátjának fiáról volt szó, gróf Ciano nagyon szép fiatalember.

Röviddel a házasságuk után Sanghaiba utaztak, itt született kis fiúk, Fabrizio. Nemsokára kínai nagykövetté nevezték ki, majd Olaszország delegátusa lett a londoni gazdasági világkongresszuson.

Innen visszatérve előbb propaganda-miniszter lesz és részt vesz az etióp háborúban, ahol a «La Disperata» repülőraj parancsnoka. E repülőraj hőstettei napról-napra a lapok első oldalán jelennek meg és a népszerű fiatal gróf még Afrikában van, mikor külügyminiszterré nevezik ki.

Edda Mussolini a kulisszák mögött

Ettől az időtől kezdve a szép grófné egyike Európa legbefolyosabb asszonyainak. Maga a Duce nevezi őt egy napon «legjobb tanácsosának». Nincs az olasz politikának olyan kérdése, ahol a véleményét meg nem hallgatnák. Ha férje nagy diplomáciai sikerekre tekinthet vissza, ez nem utolsó sorban az ő érdeme. Böven kivette részét abból a munkából, amelynek eredménye: 24 hatalom ismerte el eddig az afrikai hódításokat.

Nincs senki, aki jobban ismerné apja temperamentumát, mint ő. Nem ijed meg pillanatnyi retorikai kitöréseitől. Mindig megtalálja azt a hangot, amellyel normális mederbe viheti vissza a tárgyalásokat. Tudja, hogy melyik az a pillanat, amikor az olasz asszonyok nevében visszavonulásra és moderációra adhat tanácsot.

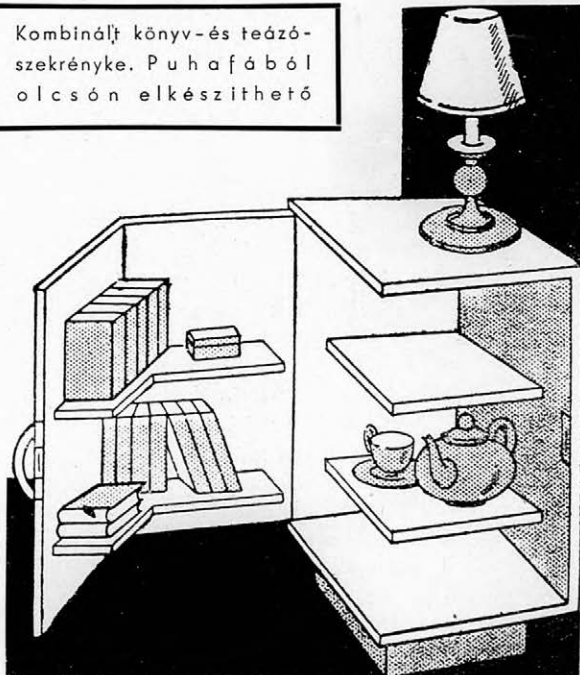
Politikai aktivitása mellett marad ideje ahhoz, hogy háztartását vezesse és nagyvilági életet éljen. Maga ügyel fel konyhájára. Minden római ismeri hatalmas fehér Alfa-Romeo kocsiját, amely nap mint nap a Chigi-palota előtt áll. Másrészt sokat utazik. Gyors kirándulásai színhelye Capri, Párizs, sőt New-York. Mindenki emlékszik, milyen fogadtatása volt Berlinben. Barátai mindenhol vannak, főképpen az amerikai elite és az angol arisztokrácia között.

Ha apja Olaszországot uralja, akkor ő az apját. Egy érdekes anekdotát hallottam Rómában erről a tárgyról.

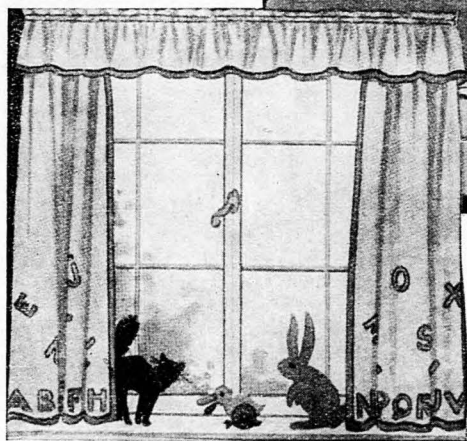
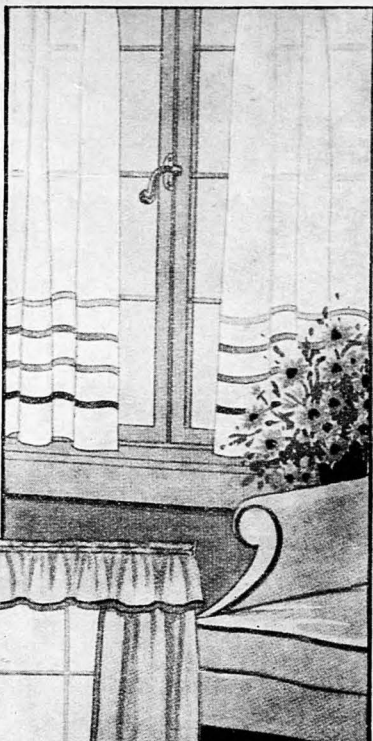
Egy randevu alkalmával Ciano gróf több mint egy óráig váratta meg apását. Amikor végre megjelent, nem győzte magát menttegetni. «Rettegetesen sajnálom, Duce, de az inasom elfelejtett felbreszteni. Magától értetődően, azonnal elbocsátottam a szolgálatból.» — Mussolini hidegen válaszolt. — «Nem volt igazad, egy miniszter ne számítson másra, csak saját magára. Tessék minél gyorsabban visszafogadni az inast.» — Ugyanez nap délután Mussolini tedra hívta magához leányát, ő azonban azt üzenté apjának: «Lehetetlen ma délután nálad teáznom, még mindig azt a betyár inast kell keresnünk!»

George Harold

Kombinált könyv-és teázó-
szekrényke. P u h a f á b ó l
o l c s ó n e l k é s z i t h e t ő

A
Magyar
Uriasszonyok
Lapja
Kézimunkaboltja
VI., Teréz-körút 6
szerezzéssel
várja
előfizetőinek
nagybecsű
látogatását

Nyári
 függönyök,
 fiatal leány
 és gyermek
 szobájába.
 Leírása
 kézimunka-
 rovatunkban

ZSEBKENDŐK

szokatlan célok szolgálatában

Bizony, a zsebkendő mindig szolgált arra a célra, ami tulajdonképpen rendeltetése. Találékony emberek, akiknek érdekében állott, hogy kortársaikat valami eseményre vagy fontos közlésre figyelmeztessék: a zsebkendő gyakori elővételét a saját céljaik szolgálatába tudták állítani. Azt, ami szívükön feküdt, kép vagy írás formájában a zsebkendőkre nyomatták és az ilyen zsebkendőket aztán szétosztogatták. Így biztosak lehettek afelől, hogy ennek a nélkülözhetetlen fehérneműdarabnak tulajdonosa, a zsebkendő minden elővétele alkalmával, amikor kénytelen rátekinteni, emlékezni fog arra is, amit az emlékeztetőbe akartak vétni.

Angliában 1702-től uralkodott a Stuart-házból származó Anna királynő, II. Jakab második leánya és orániai III. Vilmos sógora. Az ő uralkodása idejére esik az úgynevezett spanyol örökösödési háború, Franciaország és Anglia, Anglia és Hollandia között. A győzelmekről szóló híradást, amiket Malborough Oudenaarde és Malplaquet mellett a franciákon aratott, a királynő zsebkendőre nyomatta és alattvalói között szétosztatta és amikor 1717 április 5-én az angol parlament előtt nagyjelentőségű beszédet tartott, ugyanezt a módot választotta, hogy népét beszéde tartalmával megismertesse.

Anglia történetében még egy második esetben is fontos szerepet játszottak a zsebkendők. 1745 nyarán érkezett a Hebridákba Károly Edward, a Stuart-ok «ifjú trónkövetelője», hogy elfoglalja az angol trónt, amelyet 1714 óta a hannoveri ház birtokolt. A skótok között sok híve volt, elfoglalta Edinburgh városát, sőt magának Angliának is egy részét. Nagybritannia akkori királya: II. György és felelős tanácsadó nem nézték tétlenül a dolgot. Hogy híveik eredményesen küzdhessenek a «trónkövetelő» ellen, annak és főembereinek képét zsebkendőkre nyomatták és szétosztották a lakosság között. Természetes, hogy a megfelelő szöveg sem hiányzott a zsebkendőkről. A Stuart-párt sem nyugodott és hasonló fegyverhez nyúlt. Ők is zsebkendőkre nyomatták II. György gúnyképét, megfelelő szöveggel.

A katonai oktatás szolgálatába is állították a zsebkendőt és pedig Franciáországban. 1877-ben. Egy Perrinon nevű parancsnok készített olyan zsebkendőt, amin rajta volt minden katonai instrukció, képből és írásból. A zsebkendők 75 centiméter átmérőjűek voltak. Közepükön a fegyver szabályszerű szétszedése és összerakása volt látható, mellette a lövési szabályok, stb. A zsebkendő szélén köröskörül 20 kis rajz ábrázolta a különböző helyzetben való lövési módokat, a bajonett-harcot, stb. Ezeket a zsebkendőt a polgárok között is szétosztották.

Egész különös szerepet játszott a zsebkendő Birmingham városában. Egy fehérneműüzlet tulajdonosának az a bizarr ötlet jutott eszébe, hogy a zsebkendőre nyomott szöveg segítségével fogja ennek a cikknek kelendőségét növelni. Köz hírré tette, hogy tarka zsebkendők között, amiket most hoz forgalomba, olyanok is akadnak, amiben kötelezően megígéri, hogy feleségül veszi azt a nőt, aki a zsebkendőt felmutatja előtte. A ravasz férfi azt hitte, hogy a dolgot tréfának fogják venni, de nagyon tévedett. Több mint tíz, különböző életkorú nő jelentkezett és követelte, hogy váltsa be ígértét. Ez már sok volt a jóból! Minthogy pedig azzal fenyegették, hogy házassági ígéret megszegése címén törvény elé állítják, szedte sátorfáját és Amerikába menekült. A dolog ugyanis az «ötletes» kereskedő számára Birmingham városában súlyos következményekkel járhatott volna, mert abban az időben Angliában a házassági ígéret megszegése még rendkívül súlyos börtönbüntetést vont maga után.

Vénleányok

Észrevétlenül hervadnak szegények.
 Arcukon lassan mélyül az árnyék...
 Sorsuk csak titkon sajogva fáj még,
 Gyökértelen, halk álmokat becéznek.

Szemükben még fel-fel lobog a fény,
 Kinyílnak simogatni a kezek;
 Ajkuk sok, bíbor titkot rejteget,
 Ha jönne, jönne még a vőlegény.

(Ki meghalt rég, vagy meg se született).
 Lelkük finom, csontsín levélpapír
 A fiók mélyén, mire sohasem ír
 Senki szerelmes, szép üzenetet.

RUMI ERZSÉBET

J.7040

J. 7040. Nyári ruha mintás műselyemből. A felső-részt húzott rész díszíti. Bő, háromnegyedes ujjak. Az alj enyhén harangszabású. Anyagszükséglet: 90 cm széles anyagból 3.45 m.

J. 7041. F.atalos nyári ruha mintás mosóanyagból

J.7041

bolerő felsőrészel. Csapkézett fekete lakk és piros paszománt díszíti a bolerót és az ujjakat. Anyagszükséglet: 80 cm széles anyagból 3.85 m.

J. 7042. Nyári ruha ferdén feldolgozott virágmintás selyemből. A ruha felsőrése húzózárral zárul. Az ujjak hossza háromnegyedes és lent elszű-

J.7042

kül. Anyagszükséglet: 95 cm széles anyagból 3.60 m.

J. 7043. Lazacsinú vászon nyári ruha bolerőszerű szabással. Kék paszománt és a nyaknál kékpettyes fehér sál díszíti. Anyagszükséglet: 80 cm széles anyagból 3.25 m.

J.7043

J. 7044. Kosztümszerű ruha világoskék freskőszövetből. A bedolgozott mellény kék selyemből. Jobboldalon enyhén felvágott alj. Anyagszükséglet: 130 cm széles anyagból 2.30 m és 90 cm széles anyagból 0.55 m.

J. 7045. Bolero ruha ééénkszínnű, virágosmintájú mattkrepből. Az öv hasonló színekből készül. A

bolero rövid ujjai lent elszűkülnek. Anyagszükséglet: 95 cm széles anyagból 3.50 m.

J. 7046. Fekete gyapjúgeorgott délutáni nyári kabát. Az előrészt esokorra kötött öv fogja össze. A kabátot háromszögű zsebek díszítik. Anyagszükséglet: 130 cm széles anyagból 2.65 m.

J. 7047/48. Fiatalos ruhaösszeállítás sporthoz és

utazáshoz. Világosbarna gyapjúmarocain aljából és kék fehér-piros esikozású jerseyblúzból áll. Kiegészítője az alj szintönusban poróz diagonál-anyagból készült háromnegyedes kabát. Anyagszükséglet: 1.75 m világosbarna, 1 m esikos anyag 130 cm széles anyagból. A kabáthoz 2.10 m 130 cm széles anyag szükséges.

J.7083

J.7084

J.7087

J.7085 ★

J.7086

J. 7083. Fekete selyemmarocainból készült estélyi ruha, a nyakkivágásnál és a felsőrészen gyöngy-díszítéssel. Az alj alul egyhén gömbölyített felvágású. Anyagszükséglet: 90 cm széles anyagból 3,80 m.

J. 7084. Estélyi ruha fekete és zöld selyemből összeállítva. Széles zöld öv díszíti a ruhát. A hátrész húzózárral zárul. Anyagszükséglet: 1,30 m zöld, 3,65 m fekete, 95 cm széles anyagból.

J. 7085. Világoskék mattkrepből készült társasági ruha, érdekesen szabott felsőrésszel, melyet a kivágásnál virág díszít. Anyagszükséglet: 95 cm széles anyagból 4,50 m.

J. 7086/87. Estélyi ruha selyemmarocainból és csipkészővetből. Csipkészővetből készül a ruha felsőrése, az ujjak és a kabátka kibajtoló. Anyagszükséglet a ruhához: 3,95 marocain 95 cm széles anyagból, 1 m csipkészővet 60 cm széles anyagból, a kabáthoz 2 m marocain 95 cm széles anyagból, 55 cm csipkészővet 60 cm széles anyagból.

J.7088
2-4,4-6

J.7089
6-8,8-10

J.7090
8-10,10-12

★
J.7091
4-6,6-8

J.7092
10-12,12-14

J.7093
6-10,10-12

J. 7088. Leánykaruha kék kockás és rózsaszín vászonból. A blúz kétsoros. Rövid ujjak. Anyagszükséglet: 90 cm kockás, 85 cm, 80 cm széles rózsaszín anyagból.

J. 7089. Nyári leánykaruha kék kockás és téglavörös műselyemből. Utóbbi képezi a felsőrészt. Anyagszükséglet: 1,25 m kockás, 60 cm vörös 90 cm széles anyagból.

J. 7090. Világossárga crepe-de-chine boleróruha 8-12 éves lányok részére. A ruhácskát keskeny plüssé díszíti. Anyagszükséglet: 2,75 m 90 cm széles anyagból.

J. 7091. Csinos ruha leánykák részére 4-8 évesig, egyszínű és kockás anyagból összeállítva. Anyagszükséglet: 1,50 m egyszínű, 65 cm kockás 80 cm széles anyagból.

J. 7092. Fehér vászonruha 10-11 éves lányok részére. A ruhácskát kék hajtóka és öv díszíti. Anyagszükséglet: 3 m, 80 cm széles anyagból.

J. 7093. Mintás muszlinból készült nyári ruha 8-12 éves lányok részére, hasonló színű anyagból készült a díszítése. Az alj haragszabású. Anyagszükséglet: 2,90 m 80 cm széles anyagból.

Örök szerelem... örök romantika...!

Koratavaszi este. Csukott ablakomat szerelmes májusi szél rezegteti, amely valahonnan a csókok és rózsák városából indult útnak, hogy elhozza a nyár üdvözlését. Az íróasztal mellett ülök és behunynom a szemem. Az én szívemben is nyári tüzek dalolnak és boldog szédülés ringat egy csodálatos kékségű tavon, amelynek mélységénél csak tisztasága csillogóbb és fenségesebb. A másik szobában a feleségem zongorázik...

Csendesen álmodozva, néha meg pajkosan kergetőzve szállnak hozzám az akkordok. Szelíden körülcirógatnak és szinte félve rebbennek széjjel, hogy meg ne zavarjanak. Egy csendes nocturne... egy szerelmes keringő... egy édes-bús magyar nóta: halkan kopog a szívem aajtáján, bebocsátásért esedezve. Hirtelen vágy fog el: szeretnék visszazánni a dalok szárnyán a múltba, amelynek ma már csak emlékein rágódunk, megfűrt koldusokként... Látom régi magamat, egykori boldog fiatal-

ságomat, amint ünneplőbe öltözve sietek egy fehér-falú ház felé, amelynek ablakán egy szerelmes kisleány les ki és szívdobogva várja érkezésemet. Ó, ma már tudom, hogy ezek a percek az élet legszebb percei! Két szív, amint egymást várja és mind a kettő érzi, hogy a másik szív egészen az övé, — két szí, amint csendes semmisségeket mondogat egymásnak, mert tudják, hogy a szép szavak hódja egészen felesleges ott, ahol két szív egymásnak és egymásért dobog, — és két kéz, amint egymásba kulcsolódik és megpihen egymás tenyerében, mint a pihegő fecskefióka: — ez az a pillanat, ez az az érzés és ez az a boldogság, amely mindenki életében csak egyszer gyullad ki, hogy káprázó szemünk előtt megvillantassa az örökkévalóság gyönyörűségét... Aki pedig léhaságból vagy könnyelműségből elüzi ezt a pillanatot, az holtáig a boldogtalanság jegyese marad, ha gúnyos mosollyal palástolni is tudja szomorúságát... Drága kis feleségem, aki most a szomszéd szobában zongorázol, bevallom neked, hogy valamikor én is kacagtam a bolond szerelmesemen, de csak, amíg veled nem találkoztam. Csak hogy a nagy legényből — kezes bárány, a gúnyos fickóból — csendes álmodó, a csélcsap úrfiból — hűséges árnyék lett, amint először a szemedbe nézett. Tudtam és éreztem, hogy most már meg fogok állni és örökre melletted maradni, mert a szíved magához húzta az én szívemet, mint egy szerelmes mágnés. Drága kis feleségem, köszönöm neked, hogy találkoztál velem és megnyitottad előttem a tiszta szerelem várkastélyát, amelynek boldogan csillogó tornyaiban hófehér galambok turbókolnak. Ez a szerelem, a szívek szerelem, a lelkek ölelése: örök és végtelen, mert semmi köze a vérhez és az érzékekhez. Több, szebb, nemesebb és szentebb, fízeltő a mennyek boldogságából és örökkéartó, amely fölött talán még a halálnak sincs hatalma... Aztán, —

eszembe jut a mai ifjúság és mosolyogni szeretnék furcsa erőlködésükön. Pedig — akármennyire is le akarják tagadni — ők is ártatlan gyermekek, boldog szívű ifjak vagy álmodozó leányok, olyanok, mint mi voltunk annak idején. Jók, szelídek, kedvesek és finomak ők is, de mindenáron másnak szeretnének látszani. Valami szomorú divattéboly kerítette őket hatalmába és nem mernek ellenszegülni, pedig keservesen vérzik a szívük. Az ifjúúr iparlovagnak, kalandornak, a szerelemben pedig szívtelen bussiness-man-nek akar látszani, pedig alapjában véve épp olyan álmodozó, mint a fiatal Werther, aki Goethe jóvoltából lett halhatatlanná. Eltitkolja szép érzéseit, pedig büszkén kitűzhetné hófehér plasztikonjára. A rádió százdánának hedonistája akar lenni, pedig szívesen állna egy virágos ablak alatt, akár féléjszakán keresztül, ha nem tetegne attól, hogy nevetéssé válik. A kislány pedig több-kevesebb tehetséggel játssza a kőszívű démont, a hódolást követelő divatbábút, a nagy-, sőt félvilági hölgyek miniatűr mását, pedig minden idegszála tiltakozik ellene. Drágakövekkel hinti tele a csuklóját, meg a nyakát, hogy ezek csillogása észrevétlenné tegye a szemében szerénykedő könnycseppeket. A parfóm és nikotinfüst tündére akar lenni, pedig be szívesen állna egy csipkés függöny mögött, amikor az ablak alatt éjjeli zenét ad szerelmes lovagja... Egy a vígasztaló: a ma gyermekei sem bírják soká ezt az önáltató játékot. Az ő szívük is megdobbban egyszerű és akkor vége a komédiának. Szerelmes bolondok lesznek, mint amilyenek mi voltunk. Az ál-démon boldogan fogja meg az ál-hedonista ifjúúr kezét, hogy egy egész életre magához láncolja. És a profán jazzbandet az ő szívükben is felváltja a szerelmes zavart zongora: egy csendes nocturne, egy forró keringő, vagy egy édes-bús magyar nóta...

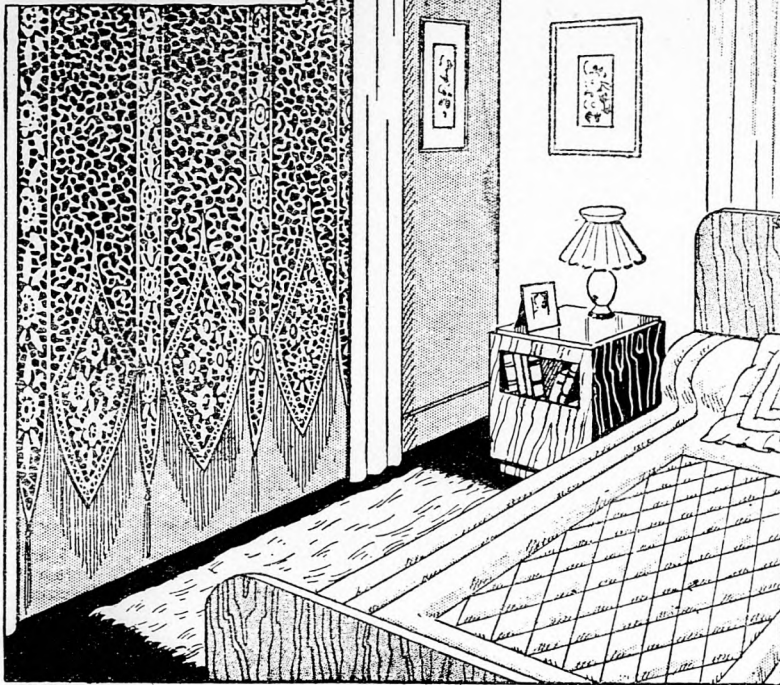
Mert örök a szerelem és örök a romantika, mint ahogy örök az ifjúság és örökké égnek a tavaszi tüzek!... Hiába akarnak másnak, modernnek és szívtelennek látszani, hiába akarnak úgy viselkedni, mint akiknek szívében nincsen érzés és akiknek semmi közők a szép, eszményi érzésekhez: a valóságban épp olyan szerelmes trubadúrok, mint apáik és ősapáik voltak, olyan szerelmes kisasszonyok, mint anyáik és őanyáik voltak. A szívet megtagadni ők sem képesek, ha modernkedő, racionális szavaikkal úgy is mutatják, mintha semmi közők sem volna ehhez a puha, forró hűsáradhoz. Bizony, örök a szerelem és örök a romantika, akármilyen történet az életben és a történelemben, mint ahogy örök az ifjúság és örökké égnek a tavaszi tüzek!... Ezen nem tud változtatni semmi és senki. Az élet zord realitása épp oly kevésbé, mint a legújabb generáció szívtelensége, ami azonban mégis csak látszólagos.

Gitter csipkefüggöny Leírása

Kézimunkarovatunkban

Beszerezhető a M. U. L.

Kézimunkaboltjában

gyet, Budapest elmúlt években bálozó fiatalosága jól emlékszik aranyoszóke fejére, különösen a MAC mulatságairól, ahol egyike volt a legjobb táncoslányoknak.

★

Kedves, jóhiszemű asszonyka egy ismert körorvos felesége. Hitvesi kötelességét annyira komolyan veszi, hogy férje minden munkája után érdeklődik. Ha éjjel beteghez hívják, az asszonyka virrasztva várja és résztvevően kérdi, hogy ki beteg és mi a baja. Az orvos gyakran fáradt és nincs kedve részletesen beszámolni mindenről. Legutóbb, amikor felesége újra kérdésekkel ostromolta hajnalban, megtréfálta. «Képzeld, milyen esetem volt az éjjel. Egy részeg paraszthoz hívtak, aki rengeteg pálinkát ivott az este. Amikor odaértem, szörnyű látvány fogadott. Kigyulladt és lánggal égett a szesz a paraszt gyomrában. Csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudtam eloltani.» Az asszonyka tágrameredt tekintettel hallgatta a mesét és másnap első dolga volt, hogy barátnőinek leadja. Persze mindenki kinevette. Azóta nem tudja megbocsátani férjének, hogy idegenek előtt neveltségessé tette és úgy áll bosszút, hogy nem érdeklődik férje betegéi iránt.

★

Magyar jezsuitát szenteltek pappá Sanghájban, a közelmúltban, Páter Kékessy személyében. A fiatal magyar pap, aki továbbra is a háborús Távol-Keleten teljesíti nehéz hivatását, tisztelőitől egy hordozható oltárt kapott ajándékkul.

★

A Póló Club új elnököt választott. Ifj. Horthy István lett az előkelő lovasklub elnöke. Érdekes, hogy a Póló Club tagjai elnököt is választottak maguknak, Borwin mecklenburgi hercegnő személyében.

★

Örök harcban állnak egymással, egy tréfáskedvű földbirtokos és társasága. Legutóbb a következő eset történt:

A földbirtokos kiválogatta tizenöt kedves ismerősét és meghívta őket vacsorára. A többiek elhatározták, hogy bosszút állnak és hívás nélkül is megjelennek a vacsorán. Evvel biztosan kényelmetlen helyzetbe hozták a házigazdát... A vacsora ideje elérkezett, kezdtek szállingózni a vendégek. Egyszer csak a komornyik beszaladt a gazdához: «Nagyságos uram, olyanok is jönnek, akiket nem hívtunk. Mit csináljak?» A gazda rosszat sejtett. Odalépett az ablakhoz és saját szemével is látta, hogy egymásután érkeznek olyanok, akiket szándékosan nem hívott. Vacsora csak 15 személyre készült. Maga mellé állította a komornyikot és valahányszor feltűnt egy olyan vendég, akit nem hívott, odasúgta hű alkalmazottjának: «Eredj fiam a konyhába és mondd a szakácsnőnek, hogy tegyen még egy cső paprikát a pörköltbe.» 17 vendég érkezett hivatalanul, 17 cső piros paprika került műsoron kívül a vacsorába.

A bibliai példa óta nem volt rá eset, hogy ilyen kevés étel ilyen sok vendégnek bőven elég lett volna.

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Az idén tűnt fel az eladólányok sorában egy bájos, kis úrilány, akinek anynyi táncosa és udvarlója volt, mint az égen a csillag. Őt azonban nem nagyon hatotta meg, hogy tucatjával sűrögnek körülötte a fiatalemberek. A szíve egy bohém természetű fiúhoz húzta. A papa azonban, a jelek szerint nem nagyon rajongott túlságosan a fiatalemberért. Viszont a mama megszerette és igyekezett ellensúlyozni férje barátságatlanságát. Vacsorára, ebédre hívták a fiatalembert. A papa, aki hivatásánál fogva is szigorú és merev ember, bizony nem sok szívélyes szót pazarolt a vendégre.

Egyszer, ebéd utáni feketénél ültek. A papa visszavonult dolgozószobájába. A mama nem állhatta meg szó nélkül, megkérdezte a fiútól: «Mondja kérem, mi a véleménye a családunkról? De őszintén, úgy ahogy érzi.» A fiú nem takarékoskodott az elismerőjelzőkkel, amikor az anyáról és lányáról beszélt, viszont az apáról egy hangot sem ejtett. A méltóságos asszonynak tagadhatatlanul jól esett a dicséret, de nem kerülte el a figyelmét az sem, hogy férjéről egy szót sem szólt a fiú. «Fiam, nem túlzottak ezek a dicséretetek, amelyeket a kislányomra és rám pazarol?» — kérdezte.

A fiú nem jött egykönnyen zavarba, így válaszolt: «Engedje meg, méltóságos asszony, hogy egy példával feleljek. Egy ismert művészünket a legnagyobb vidéki városban ebédre hívták egy tekintélyes családnak. A művész áradozott a remek rántott csirkéről, égreföldre dicsérte a ropogós rétest. A háziasszony meg is jegyezte nevetve: «Biztosan csak udvariasságból dicséri az ebédet». Mire a színészből kitört az őszinteség: «Asszonyom, hogy mondhat ilyet?! Hát szóltam én egy szót az előételről?»

★ Könnyen végzetessé válható baleset érte Monzpart Gábor főhadnagy, ismert úrlovast. Lovas versenyen egy akadály előtt felágaskodott és levetette gazdáját. A főhadnagy első percben nevetve ugrott fel a földről, de rögtön utána eszméletlenül esett össze. A röntgenlet szerint kulcsonttörést szenvedett...

Itt említjük meg, hogy nemcsak bánata, hanem váratlan öröme is van a lovassportnak. A legutóbbi versenyeken az összes híres lovashölgyeket megverte egy ragyogó szépségű, sudártermetű, fiatal, társaságbeli lány, aki életében először lovagolt versenyen. Derka Klarissnak hívják a höl-

1938

REGÉNY • ÍRTA: KERTÉSZ BÉLA

VI.

Kardos határozottan ötletes komédiának bizonyult. Úgyesen imitálta felesége előtt, hogy Gémes öngyilkossága mennyire felzaklatta idegeit. Más környezetbe vágyott, hogy kissé lecsillapodjék.

— Nem kívánhatod, hogy most itthon maradjak, vagy azt szeretnéd, hogy én is kövessem Gémes példáját? — kiáltotta fokozott ingerültséggel, mintegy drámai tenorba csapott át a hangja. — Nem elég, hogy két nap óta mint rabot börtönben tartasz és minden lépésemet figyeled. Ellenőrzöd, mikor alszom, mikor ébredek. Az ajtón ki sem léphetek. Mi vagyok én, hogy gyámság alatt tartasz? Nem tűröm, hogy miattad a barátaim kigúnyoljanak és röhögjenek rajtam!...

Kardosné sírt. Tudta, érezte, hogy az ura csak komédiázik és nem azért akar menekülni, mert megrendítette a tragédia, hanem tőle akar szabadulni.

— Szóval... el akarsz menni! Ez az igazság... úri gesztus... — csapott át gúnyba Kardosné. — Ez a te szereteted! Ilyen vagy te!

— Ugyan kérlek, hagyj engem békében ezekkel az unalmas ömlengésekkel! Beismerem, nem vagyok túl ideális és érzelgős természet. Most meg éppen nem vagyok turbékoló hangulatban. Nekem szabadság és függetlenség kell. Az én művészi, írói fantáziámat lenyűgözi a te unintelligenciád. Ezt tudomásul kell vened! Te képtelen vagy arra, hogy egy íróat alkotásra inspirálj. Megakadályozod, hogy feljussak a Parnasszusra! Örökösen lerántasz magadhoz a pörkölt illatba, a panziód légkörébe, meggátolod tehetségem kibontakozását! Élményekre, hangulatokra, izgalmakra van szükségem, nem pedig, hogy melletted üljek és hallgassam nyafogásaidat. Elég volt, torkig vagyok a szerelmeddel!

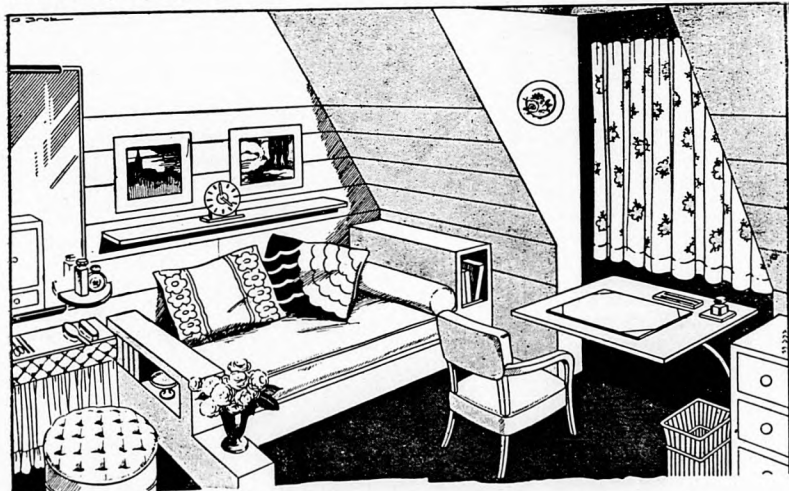
— Igen, a szerelmemmel torkig vagy, de még egy könyvet, egy sort sem írtál! És amint tudom, nem dolgoztál a házasságunk előtt sem!

Kardos sértődötten, megvetően nézett végig a feleségén.

— Elárulod magad, amikor úgy beszélsz, mint egy piaci árus! De mit is várok tőled, aki sohasem forogtál igazi, nagy írók társaságában. Arról sem tudsz, drágám, hogy egy-egy nagy mű évekig érlelődik, forr bennünk, amíg felépítjük s csak azután kezdhetünk a megírásához! Nevetségesen tudatlan vagy! Hallgass ide: az író lelke olyan érzékeny, mint a viaszlemez, és eseményekre van szüksége, hogy ne maradjon üresen. Az író nem lehet négy fal között bezárva tartani, mert nem telik meg a lelkünk a szenzációval, fantáziánk eltunyul, képtelenné válnak szívét-lelkét gyönyörködtető mű alkotására. Ó, mily kacagtatóan prózai vagy, szívem!

— Csak henegej, csak taposs rám, gázolj belém, — zokogott Kardosné. — Hát azok az írók, akik évenként két regényt is írnak, honnan veszik hozzá az élményt?

— Igen, írnak, hahaha... írnak szemetet, vackokat, ponyvát. Csak nem azt akarod mondani, hogy én... igen, én is hasonló álírodalommal jöjjek ki a világ elé. Az Isten szerelmére kérlek, ne kényszeríts, hogy azok közé zuhanjak, akik az irodalmat úgy írják, mint szerelmes leveleiket, tucatszámra. Az ember kijön a közönség elé egyetlen nagy művel és halhatatlanná teszi a nevét. Mint például

Kombinált leányszoba

C. B. Wind:

Három detektívhistória

A REVOLVER

Negyven éve történt. A világhírű londoni rendőrfőnökség: a Scotland Yard egyik detektívje — Londonnak volt akkor a legveszedelmesebb „alvilága” — az utcán sétált. Angol szokás szerint, rövid pipával a szájában. Lassan, kényelmesen lépegett. Hirtelen egy férfi ugrott eléje és megkérdezte:

— Bocssáson meg, uram, nem tudná megmondani, hol találok a legközelebbi pénzváltó-üzletet? Szeretnék néhány dollárt shillingekre váltani.

A detektív kivette szájából a rövid pipát, megfordult és pipájával egy bank bejárata felé mutatott, amely éppen szemben volt velük.

Ebben a pillanatban két férfi jött ki a bankból. Hirtelen a magasba emelték mindkét karjukat, jelezvén ezzel, hogy megadják magukat. Ez a két férfi ugyanis éppen egy kisebbszabású bankrablást hajtott végre és most azt hitték, hogy a detektív rájuk mutató rövid pipája — pisztoly. A detektív elfogta a bankrablót.

Ettől az időtől kezdve elképzelhetetlen egy angol detektív, de a többi ország detektívjei is — rövid pipa nélkül.

AZ ÓRA

A chikagói rendőrfőnökség fiatal detektívét vitt föl és szolgálattételre a zsebtolvaj-csoporthoz osztotta be. A csoport főnöke villamos szabadjeggyel és ezzel a tanítással látta el:

— Az utóbbi időkben a zsebtolvajok a villamoskocsik hátsó perronján szoktak dolgozni. Itt a szabadjegy, az ön feladata pedig az, hogy a zsebtolvajokat megfigyelje. Reggel 8-tól este 7-ig megszakítás nélkül tartózkodjék a villamosokon és az elcsípett zsebtolvajokat vegye őrizetbe és hozza ide. Megértette?

— Igenis! És megfogadom, főnök úr, hogy én leszek a zsebtolvajok réme!

Két nap múlva a detektívfelügyelő megkérdezte:

— Nos? Mi az eredmény?

— Egyet sem sikerült elcsípni.

— Különös. A tegnapi napon egyedül negyven különböző zsebtolvajlást jelentettek be a károsultak.

Három nap múlva a fiatal detektívnek újból jelentkeznie kellett a főnöke előtt, aki szigorúan így szólt:

— Az a gyanom, hogy ön az egész napot

valami szép leány társágában tölti, vagy kávéházban üldögél ahelyett, hogy a zsebtolvajokat tartaná szemmel! Az ifjú Sherlock Holmes önérzetesen felelt:

— Esküszöm, hogy egész nap a villamosok hátsó perrierjén tartózkodom! A főnök kis ideig figyelte a fiatal detektívét, aztán hirtelen megkérdezte:

— Mennyi idő van most?

A fiatal detektív a mellénye zsebébe nyúlt és krétafehér lett az arca.

— Mi az? Nincs zseborája? — kérdezte a felügyelő.

— De van... azaz volt, — dadogott a detektív, — de... el se tudom képzelni... hihetetlen...

— Talán elvesztette?

— Nem, — felelte diadalmasan az ifjú detektív. — Ellopták. Méltóztatik látni, felügyelő úr, itt a bizonyíték arra, hogy a villamoskocsik utasait valóban a kellő gondossággal kontrolláltam!

A „KÜLÖNÖS ISMERTETŐJEL”.

B. francia detektívét maga elé hívhatja a főnöke.

— Érdekes feladattal bízom meg. Ha megoldja, külön jutalomban is részesül... Figyeljen üle! Tegnap délután egy úr a belvárosban megismerkedett egy hölgygel és együtt mentek az egyik kávéházba. Megszonnuztak. Innen együtt mentek az egyik előkelő vendéglőbe. A hölgy is nagyon szimpatikusnak találta lovagját. Amikor a vendéglőből távoztak, a hölgy észrevétlenül eltűnt az utcai forgalomban. Az illető úr szeretné viszontlátni a hölgyet, de sem a nevét nem tudja, sem a címét. Az illető úr külön tiszteletdíjjal jutalmazza önt, ha még ma megtudja a hölgy címét.

A detektív összerándolja a homlokát, kis ideig gondolkodik, aztán megkérdi a főnökétől:

— Az illető úr közölte a hölgy pontos személyleírását?

— Úgy van, — mondja a főnök. — A hölgy középmagas, szőke loknishajú, ovális arcú, kékszemű és állandóan mosolyog a szája. Azon a napon világosszürke, berakott aljú kosztüm volt rajta és könnyű nyári kalapka. Különös ismertetőjelei: szemölcs van a balfülén és a jobbkezé középső ujján pecsétygyűrűt hord. Feltétlenül a belvárosban lakik.

— Köszönöm, — mondja az ifjú Sherlock Holmes és eltűnik.

Két napon keresztül az egész városban kereste az ifjú detektív az illető hölgyet, a „különös ismertetőjele”-vel. Harmadik nap megjelenik a főnöke előtt és jelenti: — Sajnos, semmi eredmény. Az illető hölgy nem tartózkodik a városban, valószínűleg elutazott. Ennek ellenére tovább fogok utána nyomozni.

— Felesleges, — mondja a főnök. — Az illető úr már megtalálta a hölgyet.

— Hogyan? — csodálkozik az ifjú detektív. — Hogy hívják a hölgyet és hol lakik?

A főnök hosszas habozás után, mosolyogva feleli:

— Az illető hölgy, akinek még a „különös ismertetőjele”-it is közöltem, nem más, kedves barátom, mint az ön — felesége. .!

Madách Az ember tragédiájával. De mit tudod te, ki az a Madách! Honnan tudnád! Nem, nekem nem a mennyiség a döntő, hanem az örökkévalóságnak szánt érték, amit felhalmozunk benne. Érzem, itt a pillanat, mit nem szabad elszalasztanom és hozzá kell fognom nagy munkám megírásához... Talán már holnap, vagy később... Csak az utamba ne állj, csak most ne zavarj! Érted, az alkotás, a művészet lángja kigyúlt bennem és lobog, lobog! Irni fogok! Dolgozni, alkotni szeretnék!

— Jó — jó — én volnék a legboldogabb, ha egyszer már komolyan dolgoznál!

— Ezek az örökös siránkozások megörjítene! Mit akarsz tőlem? Tudtad, hogy én egy bohém, érzékeny költői lélek vagyok s az sem volt titok, hogy a legszebb nők rajongtak értem, lábam előtt hevert a fővárosi mondani társaság és mégis téged választottalak, te lettél a feleségem!

— Igen, engem választottál a pénzemért!

— Nem igaz. Hogy merészelsz így megsérteni! Úgy gondoltam, melletted nyugodt, derűs életem lesz. Ápolni, kímélni fogsz, ellesed a gondolataimat. Ez lett volna a szent hivatásod!

— Mondd, hogy szeretsz, csak egy kicsit szeretsz — nyöszörgött Kardosné. — Úgy vágyom egy kicsi melegségre, a szíved napsugarára. Mindig csak dolgozom, mindenki kínoz, örökké a mások dolgát, kívánságát intézem. Nem érzed, hogy vágyva-vágyom: egyszer velem is törődjön valaki. Te! Te!

— Ugyan, ne szavalj! Nem vagy már csitri!

Kardosné száján keserű vonás futott át.

— A koromat emlegeted? Az éveim számát? Ezzel adod tudtomra, hogy nem szeretsz. Jó... De mégsem engedlek el! Nem. Itt maradsz velem! Tönkre tétél... A szabadsággal lakolsz érte! Bennem is van még valami erő.

— A panzió remekül megy! Igen — igen — de —

— Ha nem kártyáztál és nem dorbézoltál volna el mindent! És még ma is idegen nőkre költöd a pénzt, a pénzeimet! Förtélem! Szégyeld magad!

— Lári-fári... asszonybeszéd. Túlzás. Nem is igaz! Különbem mindent visszafizetek. Ötszörösen. Érted? Ha a könyvem megjelenik, elszámolok veled. És egyáltalán nem értem, mért vagy ilyen ingerült és igazságtalan? Hiszen nem mondtam egy árva szóval sem, hogy egyedül akarok elmenni. Kettesben fogunk vacsorázni valahol Budán. Egy intím úri helyen! Szükségünk van egy kis szórakozásra ilyen idegesítő eset után. Ezt csak beláthatod. Kardosné szeme felragyogott.

— Igazán? Együtt megyünk?

— Hát mit gondoltál, kivel mennék? Természetesen, hogy veled! És holnap megkezdem életem nagy művének megírását is!

Kardosné férje nyakába borult.

— Drága vagy! Angyal! Imádlak!

— No látod! — alakoskodott Kardos. — Most azonban siess, öltözz. Légy szép és izléses! Hencsegn szeretnék veled, meg az eleganciáddal.

Félóra mulva Kardos és felesége karonfogva távoztak. A panzióban a nyüzsgés elhalt. Mindenki rohant egy kis színt, életet, éjjeli örömet, muzsikás hangulatot lopni a város kigyúlt éjszakájában. Túlságosan közelről érintette őket a halál szárnya. Gémes drámája. Siettek menekülni még a helyről is, ahol kénytelenek voltak találkozni vele.

Piri egyedül ült a hallban. Kioltotta a villanygököket, csak egyet hagyott égve, hogy jelezze az ébrenlétét. A pislákoló félhomályban megbújt egy fotój mélyében. Nagyon fáradtnak érezte magát. De alig élvezhette a pillanatnyi nyugalmat, már felzavarta a bejárat élesen berregő csengője. Sietett ajtót nyitni.

— Anyus! Édes, kicsi, jó anyukám — kiáltotta örömtől meglepetten.

Rég látta az anyját. Csak néha beszélgettek telefonon. És most itt áll előtte elegánsan, új tavaszi kosztümjében, melyen kirajzolódott a belvárosi előkelő cég izlése, finomsága. Két értékes ezüst róka fonta körül a vállát. Fialatos, mosolygó, üde jelenség. Az 1938 korzó-dámája. Egy egészen más asszony. Pirinek a lélegzete is elállott. Az volt az érzése, hogy anyja fiatalabb, fessebb, üdőbb, mint ő. Nyügyözött úgy a külső, mint a belső változás. Szenvedélyesen ölelte magához Pirit. Drága francia parfümje betöltötte a levegőt, mintha a Riviéra illatos mezőit szellőztették volna. Falun, nyár ébredésekor, az akácvirág illata hat ennyire bódítóan.

— Kicsikém, drága gyermekem, hogy vagy? Már majd megszakadt a szívem utánad!

Vizsgálódva nézte leányát. Egyszerű, fekete kis ruhájában úgy hatott mellette, mint egy sűrű kis veréb. A mama Wallis-kék ruhájában, legutolsó divatú kalap-

jában, aranymonogrammos táskájával az előkelő, gazdag divathölgyet képviselte... Elpirult, zavart lett, látva a ket-
tőjük közötti feltűnő ellentétet...

— Nem engedem, hogy tovább itt maradj, Pirikém... Ez-
után már nem lesz rá szükséged, kopogd le drágám. Feri
felesége leszek két hét múlva... A drága majd megbolondul
utánam. Érted? Szeret, imád. Rám költené a világ összes
pénzét.

A mama kinyitotta a brazilai gyík bőrből készült táskát
és egy száz pengőst vett ki.

— Ez a tied... Neked adom... Vedd el gyorsan. Jó lesz
hűsvétra!

— Köszönöm, anyuskám, de egy fillért sem fogadhatok el!
Nem. Köszönöm.

— Nem fogadod el? Igazán elszomorítás érthetetlen ma-
kacssággal. Tudod, ez az egyetlen bánatom. Minden örö-
möt megrontja az a tudat, hogy te dolgozol!

— Anyuskám, én szeretek dolgozni! Én megelégedett vagyok.

— De mégis! Egy panzióban. Túrni idegenek szeszélyeit!
Ez a foglalkozás nem méltó hozzád! Nem akarom, hogy itt
maradj! Ma már nincs szükségünk rá.

— Ne haragudj, anyukám, de én azt hiszem, nem is annyira
engem sajnálsz, mint inkább szégyenled az állásomat. Nem
tartod előkelőnek. Pedig, ebbe bele kell nyugodnod!

— És ha így is volna? Lásd be, nem kellemes jövedő mos-
toha apád számára sem. Tudod, hogy nyugalmazott minisz-
teri tanácsos, méltóságos úr, előkelő földbirtokos család.
Kínos lenne nekem, ha megtudná, hogy te egy panzióban
direktrisz vagy. Ő úgy tudja, hogy te mint fizető vendég
lakol itt.

— Nyugtasd meg Tarczay urat, hogy áltéven szerződtem,
mert engem itt Varga Viktorné néven ismernek.

— Kérlek, fiam, ne nevezd Ferit Tarczay úrnak. Nem szép
tőled, sőt egyenesen hállatlanságnak is nevezhetem... Kül-
önben szeretném, ha valamelyik nap feljőnnél velem hozzá!

— Nem tudok, anyus. Lásd be, hogy nem tehetem. Mondd,
hogy beteg vagyok.

— Ennyire nem szeretsz? Hát ennyire távol vagyunk egy-
mástól?

— Imádlak, de be kell látnod, hogy az én helyem itt van,
ebben a másik kenyérgondos világban!

— Meg sem kérde, hogy apuka mit csinál?

— Tudom. Kaptam tőle levelet Bécsből. Szegény még nem tudott elhelyezkedni,
de reménye van, mert bizonyos tárgyalások jól haladnak. Valami német—magyar
érdekeltség összehozásán fáradozik.

— Igen, nekem is írta... És mondd, mit csinálsz te? Vezeted ezt az óriási üze-
met. Itt ülsz egyedül a sötét hallban, mint egy hamupipőke. Tisztára bolondság
itt elpazarolni az idődet. Még ha szerelmes volnál valakibe, mint ahogy az illik
egy normális fiatal leányhoz. Tulajdonképpen mire vársz? Mi a szándékod? Gon-
dolkoztál már a jövődön? Itt a panzióban akarsz ismeretséget kötni?

— Anyus, ne törődj ezekkel a dolgokkal. Az ilyesféle ma engem nem érdekel. Ok
nélkül csinálsz gondot magadnak. Fő az, hogy egyelőre van hol lehajtanom a fe-
jemet.

— Mit mondsz, hogy ne törődjem dolgaiddal? Hát ki törődjön, ha nem én, az
anyád? Mi vár itt rád? Még ha találkoznál is egy jobb férfival, csak nem hiszed,
hogy a panzió szobalányát feleségül venné? Mert hiába szépen ök a dolgot,
fiam, direkttrisz ide, direkttrisz oda, valóban csak afféle cifra cselédféle, akinek
mindenki parancsol. Lári-fári mondjuka meg magyarul: kiszolgáló személyzet.
Barátnőnek talán elvállalnának, de feleségnek, azt már nem. És különben is
olyan savanyú vagy, valósággal menekülni kell közeledből. Olyan jókedvvel, sze-
retettel siettem hozzád. Örömet akartam neked szerezni s alig vagyok itt néhány
perce, már úgy érzem magam, mintha hideg zuhannyal leöntöttek volna. Brrr.
Szinte didergek, olyan fagyos vagy!

— Sajnos, anyus, egyelőre ilyen maradok. Az élet diktál... a ma: 1938. Nem

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel
festett haj szebb és
természetesebb, mint
az eredeti. Egyszerű,
gyors, kényelmes ke-
zelés és biztos ered-
mény. Díjtan pro-
spektust küld:

Vezérképviselő:
Mussolini-tér 3, I. em.

Arábiai illatszerek

Egy olasz ujságíró négyzetéből

*Szűk, rosszillatú, szegényes utca Kairó-
ban. Ott értem el azt a hatalmas kaput,
amelyen ez a felirat ékeskedik:*

PARFUMS PALACE

*Fiatal arab férfi fogad, a keleti népek ősz-
tönös eleganciájával. Európai ruhában
van, de azért „tarbus“-t is visel.*

*Leülök az egyik dívánra, amelyek a ha-
talmatlan terem falai mellett állanak és most
következik az a ceremónia, amely nín-
den bazárszerű helyiségben kötelező ke-
leti udvariasság: megkínálnak perzsi
teával, vagy török kávéval. Csak úgy mel-
lesleg megjegyzem, hogy már két órája
jártam Kairó különböző bazárjait, meg-
ittam öt török kávét és három perzsi
teát, de rezignáltan elfogyasztom a ható-
dik török kávét is, mert tudom, hogy
hiábavaló és céltalan lenne minden eluta-
sítás a kötelező orientális udvariassággal
szemben.*

*Minden keleti város bazáiraiban sok-sok
időt töltöttem és alaposan ismernek en-
gem. Isztambulban például az öreg levan-
teiek csak egyszerűen „Marcella kiszas-
szony“-nak neveznek és buzgón mutogat-
ják nekem kincseiket, amiket én megso-
dállok, de rendkívül drága voltak miatt
nem igen vásárolgatók belőlük. Mert ezek-
ben a bazárokból minden található, ami-
ket hasztalan keresnénk az európai világ-
városok luxusüzleteiben. Valódi kincsek:
hímzések, ékességek, szőnyegek, a túlfü-
tött keleti fantázia alkotásai, csodálato-
san művészi arabesk mottómmokkal.
Órákig szeretek időzni ezekben a homá-
lyos helyiségekben, amiknek levegője
mindenfélre, mondjuk: „aromákkal“ —
hogy ne sértsük meg a vendéglátást —
teltve van és alaposan szemügyre veszem
és megbírom a teheráni szőnyegeket, a
marokkói bronzműveket, a damaszkszi
mozaikdobozokat, a názarethi hímzéseket,
felbecsülöm értéküket, de észreveszem hi-
bákat is, mintha „minden hájjal meg-
kent“ levantei kereskedő volnék. Igen, a
napkeleti bazárokból kitűnően ismernek
engem és egyáltalán nem csodálkozom,
amikor a „Parfums Palace“ fiatal arabja
megkérde, hogy „én vagyok-e az az itá-
liai ujságíró, aki egész nap a bazárban*

csatangol?" Amikor erre igennel válaszolok, azonnal udvariasan megkérdi:

— Hogy éri magát az olasz király és kedves családja?

— Mind jól vannak, — felelem én és most már elkezd az illatpalota csodáinak bemutatását.

Minden új teremben, ahová lépek, erősebb és erősebb lesz az illat. Ha behunyom a szemem, azt képelem, hogy egy csodálatos, végtelen nagy virágos kertben járok. Arábia áldott kertjeinek egyikében, amely a nap arany sugárfürdőjében izzik és amelynek szélén a végtelen sivatag áll őrt.

A fiatal arab pedig így beszél:

— Luxor közelében sok kilométer nagyságú birtokunk van, tele ibolyával, jázminnal és fehér szegfűvel. Ahmed Soliman egyenesen a virágokból vonja ki az esszenciákat. Ő Napkelet első és legkiválóbb illatszergyártója, a walesi herceg, a spanyol exkirály és Hollywood sztárjai mind a mi vásárlónk, de Ahmed Soliman ezt a művészetet örökölte. Már az ókori Egyiptomban kialakult az illatok desztillációjának művészete, ami aztán apáról fiúra szállott. Ennek a parfümnek, a „Szahara virágja”-nak receptje azonban az ő személyes találmánya.

Hosszúakás, barna kezével kiveszi egy kis flaskó üveg dugóját: nehéz, szomorú, fáradt illat árad belőle, amely inkább a lélekhez beszél, mint az érzékekhez.

— Hogy ennek a parfümnek titkát ellesse, Soliman heteken keresztül tevéháton beutazta Arábia keleti vidékeit, egyik kunyhóból a másikba ment, hogy rátaláljon az egyetlen férfire, aki ismeri. Most tehát az egész földön csak két személy tudja a parfüm titkát: Soliman és az öreg beduin.

Másik üveget nyit ki és felém tartja. Az az érzésem, hogy Solimannak ez a parfümje a lélek rejtett nosztalgiaját ébreszti fel, szomorú vágyakozását messzi országok után, valami soha el nem érhető után, aminek a bánat titkos mámorát köszönhetjük, ami után vágyódik Napkelet minden művészete, a dalok, épp úgy, mint a költemények, de még az arabeszkek titokzatosan elbújó vonalai is, amely a valóságtól megborzongó lelket valami fájdalom apáthiába zsongítja... Amikor elhagytam az illat-palotát, tele volt a kezem apró üvegekkel, amelyek Arábia illatszerzeit rejtik magukban. Nagyon boldog voltam, de hirtelen úrrá lett rajtam a kételkedés — ő, ez a mindig bizalmatlan és hitetlen európai lélek! — és azonnal alapos vizsgálat alá vettem a flakókat és dobozokat. De bizalmatlan-ságom alaptalan volt. Sehol sem találtam azt, amitől féltem:

— „Made in England.”

garantálom, hogy megváltoznék!

Cseryné a karórájára pillantott.

— Tulajdonképpen azért is szaladtam fel hozzád, hogy megkérdezzem, nem volna-e kedved velünk jönni moziba. Remek francia filmet adnak. A nyolc órai előadásra váltottunk páholyt. Feri is boldog volna, ha meglepnéd a jelenlétével. Ha nem jössz, rosszul fog esni neki s attól tartok, távolmaradásodat ellene való tüntetésnek tekinti.

— Még ha akarnék, akkor sem mehetnék el, mert a foglalkozásom ide köt. Kardosné elment, én helyettesítem. Anyus, te csak menj. Mulasatok. Kedves tőled, hogy feljöttél hozzám. Boldog vagyok, hogy kitűnő hangulatban látlak, hogy az idegeid rendbejöttek és szép vagy, nagyon is szép és hódítóan elegáns. Megölelte édesanyját, aki gyorsan még egy kis pótrúzt kent az ajkára és csókot lehelt Piri homlokára.

— Legközelebb hosszabb időre ugrom fel hozzád, Piri és akkor légy készen, alaposan megtárgyalunk mindent. — Isten veled, aranyos kislányom!... Az ajtó becsukódott Cseryné mögött és Piri ismét egyedül maradt a hallban. Hiába igyekezett önmaga előtt is letagadni, anyja szavai mégis mélyen beleszántottak a lelkébe és önkéntelenül felsóhajtott. Mire vár? Mit remél? Hova, merre kanyarodhat az élete? A sors könyvébe talán már meg van írva, de a könyv csukva van az ember előtt.

Lépteket hallott közeledni. Megfordult és Tárkányt pillantotta meg. Piri szíve hevesebben kezdett verni.

Tárkány egyik közeli fotójba ült és cigarettára gyújtott. Nem szólt, de az arcán rejtélyes mosoly játszott. Piri egy illusztrált lapot forgatott. Nem tekintett föl, de állandóan magán érezte Tárkány szuggeráló tekintetét. Érezte, hogy nem tud közömbös maradni, felállt, hogy eltávozik.

— Sajnálom, hogy magányában megzavartam! — mondta hirtelen Tárkány.

— Kérem, egyáltalán nem zavart meg! — tiltakozott Piri.

— És ha arra kérném, hogy a kedvemért maradjon még?

— Parancsoljon! — felelte Piri száraz, üzleti udvariassággal.

— Nem így gondoltam. Nem a vendég kér szívességet a direktorisztól, hanem a magánember az urihölgytől.

— Nem értem, Tárkány úr!...

— Az előbb itt szomorú dolgok történtek... A mérnök öngyilkosságára gondolt. Meghalt egy ember és látja, nem történt semmi. Mindenki azon igyekezett, hogy mentől előbb kellemesebb légkörbe kerüljön, elrohantak szórakozni, mulatni. Ennek a szerencsétlen embernek a tragédiája még részvétet sem keltett. A pillanatnyi ijedséget mindenki lerázta magáról. Csak mi ketten nem tudunk közömbösen napirendre térni felette... Éreztem, hogy itt találok magat. Régen figyelem. Kötelességtudó, bátor kisleány, aki imponál nekem határozottságával. Az 1938-as év komoly leánytípusa!

— Valamiben téved, én asszony vagyok!

— Asszony? Majdnem hihetetlen, hogy tévednék! Lányos viselkedése, tartózkodó magatartása megcáfolja ezt az állítást. Valami titkolni valója van? Nagyon megtisztelve érzém magam, ha hozzám őszintébb lenne, mint a többiekhez. Velem szemben nincs oka a védekezésre! Azt hiszem, éppen elég alkalma volt megbizonyosodnia efelől... Hallgat. Hallgatása feltevésemet igazolja. Nos, úgy-e, hogy nem asszony?

Pirit szédülés fogta el. Mintha hipnóitikus erő kerítené a hatalmába. Félt tőle és ugyanakkor vonzódott is hozzá.

— Bevallja? — vallatta ismételten, ellentmondást nem tűrő határozottsággal Tárkány.

— Igen, bevallom. S most, hogy tudja, mit változtat ez a lényegen?

A férfi mosolygott.

— Köszönöm. Úgy érzem, sokkal jobb barátok lettünk, amire nagy súlyt helyezek. Amikor a szemünk előtt játszódna a tragédiák, kétszeresen jól esik megfogni valakinek a kezét, hozzá kapcsolódní... — Kérem, Tárkány úr, ezen a hangon ne beszéljen velem!

Eckhardt Tiborné szül. báró Podmaniczky Ellen, otthonában

— Ne értsen félre. Nem szerelmet vallok. Többet kínálok: szövetséget!
 — Ki ellen s mire akar szövetekezni?
 — Talán a rémségek ellen, amik halálba kergették szegény Gémes mérnököt. Az embernek társra van szüksége, hogy boldoguljon. Én magára gondoltam!
 — Nem értem, hiszen most beszélünk először egymással. Azt sem tudom, hogy ön kicsoda?
 — Porcellánügynök! Egy nagy francia gyár gyártmányait terjesztem... Mindez azonban nem fontos. Van némi magánvagyonom is...
 — És mit akar tőlem?
 — Az volna a kívánságom, hogy legyen az üzlettársam. Szükségem van egy okos, abszolút intelligens, diszkrét, megbízható társra, aki ha kell, bizonyos veszélyeket is mer vállalni, mint például maga, aki egyik percről a másikra szakítani tudott a családjával!
 — Mit beszél? — kérdezte riadtan Piri.
 A titokzatos mosoly újra kiült a férfi arcára.
 — Minden komoly üzletember előbb alaposan informálódik arról, akit a cégébe akar venni. Remélem, ezt ön is természetesnek találja?
 Piri zavara egyre nőtt és hitetlenkedve nézett Tárkányra.
 — Semmiféle új állásra nincs szükségem.
 — Nem helyes. Aki emelkedni akar, sohase legyen elégedett!
 — Mind kevésbé értem, hogy miről beszél! — mondta kissé ingerülten Piri.
 — Miért kell bátorság ahhoz, hogy valaki porcellánnal kereskedjen? Mi szüksége van magának társra, amikor nincs is üzlete? Alig ír naponta egy-két levelet és ne nehezteljen, de eddig nem vettem észre, hogy az érdeklődők túlságosan tolongának önnél.
 Tárkány jó kedvvel nevetett.

— Örülök, hogy ennyire őszinte. Szóval nem bízik az üzletemben. Pedig talán sokkal nagyobb, mint gondolná... Elárulhatom, önálló gyárat akarok alapítani Magyarországon. A tőkém meg is van hozzá. A francia gyár, melynek képviselője vagyok, minden összeget a rendelkezésemre bocsát. Egyetlen emberen akad meg...

— Ki az? Majd megismeri! Igen, meg kell ismernie!
 — Varjassy Lipót báró. Az ország összes porcellángyártását ő tartja a kezében. Egy égetési és színezési eljárás titka van a birtokában, ami a gyártást negyven százalékkal olcsóbbá teszi. Ezért nem lehet vele itthon, sőt már a külföldön sem versenyezni. Ha ugyanolyan módszerrel tudnék dolgozni, mint ő, a francia gyár fantasztikus összeget fizetne a titokért és testvérvállalatot létesítené Magyarországon, melynek természetesen én lennék a vezére.

— Kedves Tárkony úr — mosolygott Piri — ha maga ilyen ábrándos férfi, miért nem csap fel költőnek? Csak nem gondolja, hogy valaha is hozzáférkőzhet a báró gyártási titkához?

— Mindent akarni kell... és én nagyon tudok akarni! De egyelőre beérem ezzel a másik értékes eredménnyel...

— Melyikkel?
 — Hogy egy kissé közelebb jutottam magához.
 — Félek, hogy téved, mert én még elérhetlenebb vagyok, mint a Varjassy báró titka!

— Semmit nem kértem magától, csak hogy élvezhessem az okosságát, a bájít és kedvességet, ami lényéből árad. Tulajdonképpen már hetekkel ezelőtt más panzióba akartam menni. Most bevallom, csak maga miatt maradtam.

— Nem értem — dadogta Piri — minden szavával újabb zavarba hoz és egyre rejtélyesebbé válik... De mondja, hogy értette tulajdonképpen azt az üzleti társulást? Mit várt, mit akart tőlem?

Tárkány felállt, bocsánatkérő mozdulatot tett.

— Magának volt igaza... félek, hogy magam sem tudom világosan, hogy mit akarok. Kissé elsiettem a dolgot. Talán csakugyan nem is akartam üzletről beszélni, csak éppen nem volt bátorságom mindjárt őszintén bevallani, hogy mennyire érdekel engem.

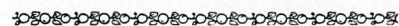
Gyorsan meghajolt és visszament a szobájába. Piri felzaklatott idegekkel, értetlenül nézett utána. Ez a különös férfi egészen rendkívüli hatással volt rá. Megfejthetetlen rejtvénynek találta a beszélgetést. Titokzatos, szenvedélyes akarat és nagyratörő elszántság izzott benne. Mintha a levegő is tele lenne villamosfeszültséggel. Meghatározhatatlan izgalom remegett gondolatában.

Piri rendellenesen dobogó szívére szorította a kezét. Meglepte, hogy ennyire hatása alá kerülhetett egy idegen ember beszédének.

— Szeretem? — kérdezte megdöbbenve saját magától. És nem mert válaszolni.

*

A textiles Motlár elköltözött a panzióból. Kardosné sajnálkozva sopánkodott és tördelte a kezei.

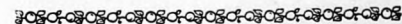
Spáring Margit:

NAPSZAKOK

Keleten bíborlik a láthatár, a nap a szürkéséget ezernyi színre bontja. Kulcsolt kézzel áll a paraszt: az űs-alap — s csendes alázattal bólog a fák lombja — majd az eke után indul vidám dallal... Aranyfényé válva illan el a Hajnal.

Fehéren ég a nap, a roppant égi ék. Kelet s nyugatot osztva az ég közepén. Emberen és lovakon szennyes veríték s tárt barázdák titka a villogó ekén. Távoli harangzó a kék égbe alél, Mozdulatlan csend ünnepel, napfényes Dél.

Már nyugaton vörösödik a horizont, a bukó nap a homálylyal véresen harcol... Az ember fohászodik — lovait oldja — és a barázdára mély keresztet rajzol. A bíbor ég a határta gyöngye pirt fest s lassan mindent befed a nagy árnyék: az Est.

HAZI KOZMETIKA

A kozmetika multjából.

Írta: dr. Földes Miklósné (Junó kozmetikai intézete, IV., Károly király-út 24. szám.)

Ha a történelem lapjait nézegetjük, azt látjuk, hogy a kozmetika oly régi, mint maga az emberiség, mint maga az emberi kultúra. Ne csodálkozzunk tehát, ha a modern nő napirendre tesz azon szemrehányások fölött, amelyek szépségápolása miatt érik ósdi felfogású egyének részéről. Mert hiszen Ézsaiás próféta is szükségesnek látta már ostromozni Zion hölgyeit túlságos hiúságuk miatt; de valószínűleg kevés eredménnyel. Minden időben akadtak olyanok nagy számmal, akik ellenségei voltak a szépítőszerek használatának. És ez jogos is, ha túlságokkal állunk szemben. De az emberi kultúra története sok olyan állampérfőt is felmutat, akik szómolnak az örök női szükséglettel, a szépségápolással és csupán arra szorítkoznak, hogy azt korlátok közé szorítsák és lenyessék vad haitásait.

Igy Mohamed, a nagy vallásalapító már engedélyez a nőknek piros, fehér és fekete színben hét árnyalatú arcfestéket, hogy «piros ajakkal, halvány arcával és sötét szempillákkal gyakoroljanak vonzó hatást a férfiakra».

A történelem folyamán azt látjuk, hogy oly korszakokban, midőn az emberi kultúra a magasba ível, fokozódnak az igények és fokozódik a nők szépítőszerszükséglete is. Így például a reneszánsz korban nagy kultusza volt a szépítőszereknek és igen érdekes hosszú lajstroma maradt fenn az ezen korban használatban volt különféle arcvizeknek, arckrémeknek, arcfestékeknek, púder- és pomádéféleségeknek.

Franciaországban a nagy forradalom előtti időkben az előkelő osztályokban az illem megkövetelte, hogy a hölgyek ne mutatkozzanak a nyilvánosság előtt kendőzetlenül. Sőt e korban a férfiak parókat viseltek és ez szükségessé tette a férfiak rizsporozását, illetőleg az arc kikészítését.

A modern kozmetikai vegyészlet ezen elmúlt korok szépítőszere gyártását messze maga mögött hagyta. Oly készítményeket állít elő, amelyek kellemes illattal, diszkrét színezéssel és kozmetikai hatásukkal megfelelnek a kor kényes ízlésének és frappánsak az általuk elért kozmetikai eredmények. Segítségükkel a természetadta női ösztön és hozzáértés egy kis ügyességgel kinek-kinek lehetővé teszi saját egyéni szépségápolását. Valószínű, hogy a női szépségápolás a jövőben tovább fog fejlődni. A jövő kozmetikumai még nagyobb mértékben fogják megadni a lehetőséget a modern nőnek, hogy segítségükkel egyéni szépségét kiemelje és a nő külső megjelenését minél vonzóbbá és érdekesebbé varázsolja.

Kozmetikai üzenetek:

«Sára asszony.» Túlságos hónaljzadda okozta kellemetlenséget egy izzadási elleni folyadék rendszeres használatával lehet megszüntetni. Ha az izzadás túlságos nagyfokú, Röntgen-beugárzások végleg kiküszöbölik a bántalmat.
«Jutka.» Az orrán lévő festékfoltot elektromos kefével végleg el lehet tüntetni minden veszély nélkül.

— Éppen a legdrágább lakosztályunk marad üresen most, amikor minden fillérre szükség van! Délfelé kellemes szenzáció futott végig a panzió. A Bárány-féle lakásközvetítő iroda érdeklődött, hogy van-e két egymásbanyúló luksusz-szoba kiadó. Barlai Lola művésznőnek lenne rá szüksége.

Kardosné úgy érintette ez a hír, mintha a főnyereményt nyerte volna meg. Barlai Lola a magyar filmművészet nagy ígérete, akit a lapok hasábsó cikkeiben dicsőítettek. Egyelőre azonban az elegáns világ találkozóhelyein lehetett látni a nevét a telefonkönyvben. Lóversenyeken, színházi bemutatókon és bárók nézőterén tündöklött kivételes szépségével és remek toalettjeivel. Mindenki tudta.

Hogy nagy karrier vár reá...

Ő hatalmas óceánjáró bőröndben szállították fel Barlai művésznő ruháját a panzióba. Ő maga egy édes selyempincsit szorongatott a karján. A művésznőt ezüstróka-kepp védte a szellőtől, bővös mosollyal üdvözölt mindenkit és külön kitüntette Kardos urat, aki nagyvilági rutinnal nyújtotta a karját és hajlongva, szórakoztatva kalauzolta a szobájába és érdeklődött a művésznő kívánságai iránt. Kardosné tanuja volt e jelenetnek és féltékenységében halálosan elsápadt.

— Mi dolgod Barlai kisasszonnyal? — sziszegte a fogai között, amikor egy percre négy szemközt maradt az urával.

— No hallod — utasította rendre Kardos — azt csak elismered, hogy a panzió főnökének kötelessége előkelő vendéget személyesen fogadni és kényelméről gondoskodni? Különbösen is érdekel, mint író, mert a művésznő a jövő filmsztárja s a darabom főszerepét lehet, hogy ő fogja játszani!

— Eddig még soha nem jutott ez eszedbe!

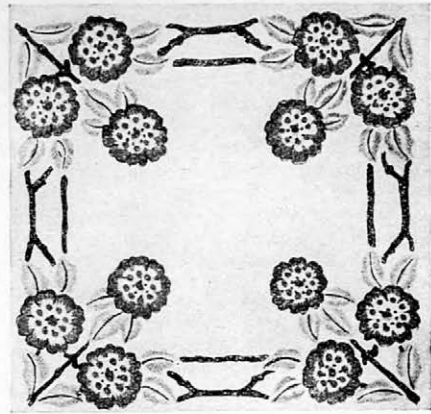
— Úgy van. Éppen eleget nyeltem emiatt töled. Most viszont azért dühöngsz, mert foglalkozom a vendéggel. Neked igazán nem lehet a kedvedre cselekedni!

Piri nem volt jelen a bevonulási szertartásnál, mert Virágné magával vitte legény-nézőbe. Az özvegy szédítően kiöltözködött. Kora reggel beült a fodrászhoz és a frissen festett és ondulált haja fénylett-ragyogott. A kongó-négeriek törzsfőnökei megirigyelheték volna a rengeteg aranykarikát, mikkel karját felcícomázta. Anna, a panzió szobalánya óriási fáradtsággal tudta bepréselni fűzőjébe a nagy hájtömeget. Szent Kleofás, micsoda munka volt. De sikerült!

Taxin robogtak a Sas-utca felé, miközben az özvegy görcsösen szorongatott egy kis macskaprém-ből készült kéményseprő figurát. Ez volt a kabalája. Közben állandóan kérdésekkel gyötörte Pirit:

— Mondja, szívem, jól vagyok kifestve? Minden rendben van? Nézzen meg jól! Mit gondol, tetszeni fogok neki? Maga is jól nézze meg, hogy milyen, mert én egy kicsit rövidlátó vagyok és nem merem használni a szemüvegemet, mert az engem öregít. Jaj, csak rosszul ne legyek izgalomban. Tudja, néha rám jön az asztma és akkor félóráig is köhögök. Szent Isten, elfelejtettem venni egy kis mentholos cukorkát. Ugorjon be, kérem, ide a cukros boltba, enélkül nem merek felmenni!

(Folyt. köv.)

Színes hímzéssel díszített millió

Kombinált
modern
lakberendezés

A TÁRSASÁGBÓL

BESZÁMOLÓ

A Kormányzó Úr Ófőméltósága Augustzin Béla, tud. egy. és műegye. magántanárnak az egyet. ny. rendkívüli tanári címet adományozta. — Örömmel értesültünk, hogy Csorba Károlyt, a Pátria-nyomda cégvezetőjét, tevékenysége s működése elismerés-képen a Pátria-nyomda igazgatójává nevezték ki. — Felsőruttkai Ruttkay Aladár alezredes, a kiváló magyar nótaszerző leányát, felsőruttkai Ruttkay Teréz Mária okl. középiskolai tanárt „summa cum laude” doktorrá avatták. A kitüntetéses doktorhölgynek és kintünő édesapjának őszintén gratulálunk. — Előkelő közönség jelenlétében és szép sikerrel zajlott le a „Müterem” kiállításihelyiség termeiben deési Daday Gerő, Szent István életéből vett kompozícióinak kiállítása. A művész magyar lelkének fantáziájával szállott vissza a messi múltba és pompás stíluserzékkel jelentette meg vászainak a közel 900 éves eseményeket. — Lengyel Rezső, vácegyházmegyei áldozópap első szentmiséjét nagyszámú, áhitatos hívőközönség jelenlétében mutatta be a kaposvári Nagyboldogasszony-plébániatemplomban. — Ifj. székesi Sacelláry Györgyné, lapunk háztartási rovatvezetője, „A magyar konyháról” címen kintünően sikerült rádió-felolvasást tartott. Sacelláryné pompásan kidomborította a magyar konyha méltó világhírét, amely megérdemli, hogy ne feledkezzünk meg róla, hanem adjuk át gyermekeinknek és tanítsuk meg rá a mai fiatalságot is. — Pekáry Margit operanékesnő és zongoraművész nővendégeink közreműködésével a Pátria-Klubban kintünően sikerült hangversenyt rendezett, előkelő és nagyszámú közönség jelenlétében. — A m. kir. áll. nőipariskola nővendégeink kézimunkáiból és rajzaiból az iskola helyiségeiben megérdemelten nagyszerű kiállítást rendezett. Külön sikert aratott a majdnem 200 magyaros ruha, amiért elismerésünket fejezzük ki dr. Ujvárynének, az iskola lelkes és agilis tanárnőjének, valamint Spolarich László igazgatónak. — Kedves előfizetőink közül Leitnerné Hévízfürdőnél, Bösze Józsefné Abbaziából, Aranyos Istvánné Balatonboglárról, Bakk Istvánné pedig Ózdról kerestek fel üdvözlőoraival, amit hálásan köszönünk.

HÍMEN-HÍREK

Kiss Iholya, kedves előfizetőnk eljegyezte Pálkincz Sándor okl. gépészmérnök, Győr. — Turay Gréti gyöngyösi kedves előfizetőnk és ifj. Herzog Ernő örök hűséget esküdtött a gyöngyösi ref. egyház gyülekezési termében. — Marton István ny. MÁV főraktárnok és neje Sóthy Ilonka, deési hűséges előfizetőink, meghitt családi ünnepeik keretében most ülték meg házasságuk 25 éves fordulóját. Ugyanakkor István fiúk eljegyezte Handl Brigittát, Pécsről. — Koósz Irma Mária, budapesti kedves előfizetőnk feleségül vette Koller Ferenc, Budapest. — Kernács Pál szőlőnagybirtokos és neje Farkas Karolin, ceglédi kedves előfizetőink leányát, Katót, eljegyezte dr. Bíró Ferenc, Bíró Pál ceglédi földbirtokos és Falyán Teréz fia. — Tóth Julianna zalatárnoki kedves előfizetőnk és Nagy Lajos jegyző örök hűséget esküdtött. — Deneffé Gizella, lapunk kedves előfizetője és nemespodhrágyi Podhradszky György dr. örök hűséget esküdtött. Az egyházi esküvő a romantikus, történelmi patinájú cinkotai ág. h. ev. templomban folyt le. Az esketési szertartást Blatniczky János cinkotai ev.

lelkész végezte. Tanúk voltak: dr. Bernolák Nándor ny. miniszter és dr. Flachbart Ernő minisztereln. oszt. tanácsos. — Illéfalvi Jolán kedves előfizetőnk és Kovencz József örök hűséget esküdtött a Ferdinánd-terti Boldog Margit-plébániatemplomban.

ANGYALKÁK ÉRKEZÉSE

Dr. Gálóczy Ernő orvos és neje Sziklai Mária, budapesti kedves előfizetőink boldogan jelentik, hogy kis Édi babájuk helyett a jó Isten Imikéjük mellé egy másik kis angyalkát küldött, aki a szent kereszt-ségben az Ildikó Mária Magdolna nevet kapta. Keresztszülők: Giuseppe Kumár és neje. — Iker József és neje, Kelemen Juliánna rákoscsabai kedves előfizetőink örömmel tudatják, hogy házasságukat az Eg. hűgyermekkel áldotta meg, aki a szent kereszt-ségben a László József nevet kapta. — Ádám László és neje, nagyrévi kedves előfizetőink boldogan tudatják, hogy házasságukat a jó Isten egy elsőszülött kisfiúval áldotta meg, aki a szent kereszt-ségben a Lacika nevet kapta. — Grimm József és neje, Berényi Mária kedves előfizetőink örömmel tudatják, hogy kisleányuk született, aki a szent kereszt-ségben a Mária, Ida, Anna nevet kapta. Kereszt-szülők: Nirschy Endre és felesége.

NEHÁNY SOR EGY KÖNYVRŐL

Egy új asszonyíró kopogtat az irodalmi dícsőség kapuján, hatalmas társadalmi regényével. Szűcsné Lengyel Margit az írónő neve, akinek eddig már több értékes írást olvashattak lapunk olvasói. A regény címe: „Fogolytábor békében”. Ez a hatalmas méretű társadalmi regény nem csupán kiforrott stílusával, hanem pompás karakterábrázolásával és valóban mélyeszántó gondolatvilágával megérdemelt feltűnést kelt. A könyv nem csupán szórakoztató, hanem gondolatokat és érzéseket támasztó, amit külön elismerésként kell az írónő tehetsége javára írni. Hisszük, hogy a megérdemelt közönségsiker nem fog elmaradni.

NYARALÁSI HÍREK

Kedves előfizetőink közül Bösze Józsefné Abbaziából, Kornhauber Józsefné Balatonfenyvesen, Leitnerné tanítónő Hévízen, Lipcseyné Udvardy Ica Rákosszentmihályon, Harkányi Adolfné Kisvelencén, Deák Gézné Jankovich-telepen, Kálík Károlyné Mátraházán, Ábrahám Szilveszterné Baján, dr. Krüger Aladárné Balatonföldváron, Mélcinsner Károlyné Erdligetén, Ross Gusztávné Balatonszemesen, Tornyi Viktorné Mezőtúron, nemzeti vitéz Vámos Gáspárné Torbágyon, Varga Lajosné Szilen, Hönig Ferencné Budapesten, Landesmann Lászlóné Budapesten, Tenner Armandné Budapesten, Zala Béláné Öcsényben, dr. Lepsényi Elekné Porva-Csesznekben, dr. Schürger Sándorné Balatonzamárdiban, Zsadányi Ferencné Balatonújhelyen, Viszló Margit Balf-Fürdőn, Molnár Istánné Budapesten, özv. Majtényi Józsefné Badaacsonytomajon, Vass Kálmánné Gárdonyiban, dr. Ujhelyi Sándorné Eszteren, dr. Köves Jánosné Tahiban, Nápolyi Imréné Hajdusoboszlón, ifj. Angelus Béláné Baross Gábor-telepen, dr. Berzensyi Ferencné Balatonlellén, Renner Pálné Pélyen, Rettegy Györgyné alezredes neje Balatonlellén, Tar Jánosné Csáfordon, özv. Csernek Pálné Siófokon, Molnár Zsófia Tihanyban, Fertály Józsefné Szigetszentmiklóson, dr. Zettl Agostánné táblabíró neje Révfülpödrön, özv. Speckné Dezsőné Balatonfűreden,

Rheumatikus fájdalomkánál, idegfájdalmaknál, fejfájásnál, izületi és tagfájdalmaknál, valamint meghűléses betegségeknel, gyorsan és biztosan hatnak a Togat-tabletták. Orvosok ezrei ajánlják a Togat-t, tehát Ön is bizalommal vásárolhatja. Tegyen még ma egy kísérletet. Kérje kifejezetten a kiváló hatású Togat-t. Teljesen ártalmatlan. Minden gyógyszerárban. P 1.60.

Gottescha Alice Gyiger-pusztán, Tavaszi Józsefné Budakalász-Keresztújtelepen, Csáky Béláné Surányiszigeten, özv. Debreczy Ödönné Agárdon, dr. Hegedüs Józsefné Pestújhelyen, Homoky Béláné Balatonalmádiban, Hunyadi Ferencné Szentendrén, Bencsó Józsefné Dunaharasztin, Tirpák Sándorné Csillaghegyen, Vashar Gyuláné Zircen, özv. Szőcsey Árpádné Balatonszemesen, özv. Érsek Gusztávné Balatonakaratyán, Jancsó Sándorné Balatonfenyvesen, Stirling Antalné Gödöllőn, vitéz Gyergyói Gyuláné Gyüren, özv. Kovács Gyuláné Balatonalmádiban, dr. Kartal Kraft Béláné Jászberényben, Rissányi Gizella Rákoshelyen, Seenger Pálné Nógrádverőcén. Földesi Lajosné Tótkomlóson, ifj. Friedrich Ferencné Cákon, Nagy Margit áll. s. tanítónő Kisvárdán, Hársing Istvánné gimn. tan. neje Parádohután, özv. Gubiano Andorné Igalon, Antal Katalin Nagybakónkában, Gallai Péterné rk. tanítónő Pápan, Ferenczy Margit Somlósárhelyen, Drégely Dezsőné Hévízfürdőn, Vashányai Jenőné Keszthelyen, özv. Sisák Gusztávné Egerben, Papp Zoltánné Halimbán, Csatószegehy Ferencné Budapesten, Kolbinger Mária Gödöllőn, Renner Ignác ny. ttó. Esztergomban, Papp Imréné Mátyásföldön, Török Ági Szentkirályban, Szójár Gyuláné Gödön, Úta Emma tanítónő Kalocsán, Árpád Győzőné MÁV főtiszt neje Balatonfenyvesen, Várudvari Artúrné Nyíregyházán, özv. Boross Ferencné Debrecenben, Mayer Ferencné Balatonszemesen, özv. Remetey Fülepp Dezsőné Budapesten, Hartl Jenőné Velence, Nyaraló-telepen, Wágner István Balatonzamárdiban, özv. Dévényi Lászlóné Hévízfürdőn, Kürtösi Józsefné szföv. óvónő Mogyoródon, Dessoé Éva Porogh-Szentkirálypusztán élvezi a nyaralás örömeit.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy

ILLES ANTAL

ny. á. m. kir. honv. alezredes, a koronás arany érdemkereszt, stb. érem tulajdonosa, Debrecenben, 80 éves korában, visszaadta áldott lelkét Teremtőjének.

KUTNYÁNSZKY ISTVÁN

fülöpzsállási ny. kitanító, régi, hűséges előfizetőnk, 60 éves korában Fülöpzsálláson az Úrban csöndesen kiszenvedett.

SZERÉMY GUSZTÁVNÉ

szül. lodzsiai Brodsky Madelaine, életének 67. évében, Budapesten visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

SPETTMMANN JÁNOS

ny. min. tanácsos, életének 68. évében, az Úrban csendesen elhunyt.

bilkei LIPCSEY ANTAL

járásbíróági telekkönyvezető, 54 éves korában, Budapesten visszaadta lelkét Teremtőjének.

III. ÁZTÁRTÁS

Rovatvezető: ifj. székasi Sacelláry Györgyné

Timár Józsefné, csopaki főjegyző neje, tésztát készít Seidner-fotó

A „Gardenparty“-nak, így angolul kissé nagyzó a hatása, pedig nem jelent egyebet, mint „kerti összejövetelt“, ami lehet egyszerű, mint egy délutáni kis tea, de lehet nagystílű, fényűző délutáni tea-fogadás, ami a késő éjféltbe belenyúlik és táncsal in egybekötve. Nálunk a fővárosban is divatba jött, amióta gomba módjára épülnek az ízléses kertek házak a budai hegyek között. A kerti összejövetel megrendezése szintén a háziasszonyra hárul, mert jól előre gond kell hívja a vendégeket. Nem kis munkával és izgalommal jár a kerti összejövetel megrendezése, mert a szeszélyes időjárás a szépen megtervezett kerti összejövetelt elronthatja és az előre elrendezett kis asztalokat, amit ízléses színes terítőkkel terít le, gyakran össze kell szedni és az eső elől szobába szorul a társaság, ami sokszor úgy van összeállítva, hogy a kertben kényelmesen elfér, de a szoba mérete csetleg nem megfelelő a nagyobb társaság befogadására. Azért a háziasszonynak mindig számítania kell az eső lehetőségével és csak mérsékelt számban hívjon vendégeket, akiket szükség esetén a lakásban is kényelmesen el tudna helyezni. Kisebb összejöveteleknél vagy egy nagy asztalt, vagy két kisebb asztalt terítsen fel színes, virágos asztalkendővel, de lehet fehér asztalkendővel is. Jégbe hűtött teát, fagyaltot, pohárban krémet szolgálhatunk fel, megfelelő édes és sós süteményekkel. Gyümölcsöt levelekkel feldíszített kis fonott kosarakba tehetünk az asztalközépre. Ha nagyböbbitű a kerti összejövetel, akkor célszerű egy nagy büffasztalt előre elkészíteni, amit árnyas

helyen állítunk fel és a jégbehűtött italokon kívül mindent rárakhatunk. Könnyen romlandó felvágottakat, vagy könnyen olvadó süteményeket, tortákat ne adjunk. Ha későig tart a kerti összejövetel, úgy hideg sült húsokat, francia salátát, kaszinótojást és tartármártást adunk. A késő esti órákban sört, bort és hideg ásványvizet, hólét kínálunk. Táncolóknak málna-, narancs-, citromszörpöt, de ne jégbehűtöttet adjunk. A gyümölcsalátá kitűnő és kellemesen hűsít. A fák közé, vékony drótra akasztva, színes lampionokat helyezünk s ezek este meggyújtva, hangulatossá varázsolják a kertet és van egy másik nagy előnye, hogy az összejövetel kis költséggel megoldható.

RECEPTEK

Hideg paradicsomleves (angol recept). Fél liter fehér bort ízlés szerint cukorral, forralunk. Fél liter jó sűrű paradicsomlevet keverünk bele, jól felforraljuk és a tűzről levéve kihűjtjük, majd jégre tesszük. Keményre főtt tojáskarikákkal tálaljuk.

Töltött tök. A fiatal és gyenge tököt, amit spárgatöknek is neveznek, egészben megtisztítjuk, a két végét levágjuk, kanállal kikaparjuk. Borjúhúst összekeverünk sertéshússal és elkészítjük úgy, mint a rendes darálhúst szoktuk. A húseveréssel megtöltjük a kivájt tököt. Tűzálló tálba vagy sütőlepcsibe tesszük, tejfellet bőven megöntözzük, vajdarabokat teszünk rá és folytonos öntözés közben sütjük. Tálalás előtt kevés piros paprikát teszünk a levébe, hogy szép színű legyen.

Zöldborsós csirke. A csirkét tetszés szerint darabokra vágjuk össze, petrezselymes zsírban puhára pároljuk. Tetszés szerint tisztítunk zöldborsót, a héját megmosva feltesszük főni, a kifejtett borsót rátesszük a párolt csirkére és pároljuk tovább, míg a borsó puha lesz. Liszttel meghintjük és feleresztjük a borsóhéj levélét.

Vajhab-tekeres. Főzzük meg puhára hosszúkás vajbabokat, szitán csepegtesük le a vizet róla. Vékony sonkaszeletekbe göngyöljük bele, tojásban és szitált morzsában forgassuk meg és vajban süsük ki.

Töltött kalarábé. Fialat gyenge kalarábékat meghámozva kivájunk és megtöltjük a következő darált húseverékkel. Borjúhúst, sertéshúst, tejben áztatott zsemlyét kétszer átdarálunk, tojással, sóval, borsal elkészítjük, mint a darált húst szoktuk. Ez a húsmennyiség mindig a töltendő kalarábétól függ. A megtöltött kalarábékat zsíron a kalarábé kivájt részével, a kalarábé gyenge levelével (amit szintén összevágunk), kevés petrezselyemzöldjével és cukorral, mindig kevés víz hozzáadásával, puhára pároljuk. Ha a kalarábé már jó puha, a lábasban egy kissé összetoljuk a kalarábékat, levét meghintjük kevés liszttel, bőven tejfelt

adunk bele, felforraljuk és tálaljuk. A kalarábét készíthetjük hús nélkül is rizsszel, vagy tejben áztatott zsemlyével, amit tojással, borsal, sóval készítenk el.

Parajpuding. 1 kg parajt gyenge sósvízben megfőzzük, levét leszűrjük és szitán áttörjük. Két evőkanál morzsát keverünk el benne és fél óráig állni hagyjuk. Két óra után 2 egész tojást, 3 tojás sárgáját, 8 dkg vaját és 10–15 dkg darált sonkát, sőt, kevés cukrot és a 3 tojás habját keverjük hozzá. Kikent és morzsával meghintett formában 1 óráig gőzben főzzük.

Tűzdelte borjumáj. A borjumáját tiszta ruhával jól letöröljük (nem mossuk), szalonnával megtűzdeljük. Egy lábasban zsírt olvasztunk és két fej vöröshagymát karikára vágva világosra pirítunk meg benne, késhegynyi piros paprikát teszünk bele és ráhelyezzük a tűzdelte májat. Fedő alatt puhára pároljuk, sózzuk és tálaljuk. Tört burgonyát adunk mellé.

Marhanyelv paradicsommártással. A friss marhanyelvet sósvízben puhára megfőzzük, a felső kemény bőrt lehátjuk, langyos vízben megmossuk és tiszta ruhával megtöröljük. Vékony szeletekre vágjuk, tojásban és szitált morzsában megforgatva kisütjük, tálra rakjuk és jó paradicsommártással és tört burgonyával tálaljuk.

TÉSZTARECEPTEK

Eperkoch. Fél kg epret megtisztítva szitán áttörünk, 24 dkg cukorból, 6 kanál vízből szirupot főzünk s ebbe téve az epret, összefőzzük s kevés citromlevet nyomunk bele. Mikor kihűlt, 12 tojás habját közé vegyítjük s vajjal bekenet tál közepén magasra rakva, mérsékelt tűznél megsütjük, vagy gőzben kifőzzük.

Túrós tekeres. 5 dkg friss vaját habosra dörzsölünk, adunk bele 3 egész tojást, 20 dkg friss tehéntúrót ápasszirozva, 4 evőkanál finom lisztet, kevés sőt. Ezen keveréket belisztezett deszkára öntjük s belőle rövid, vastag tekereseket készítve, tojásba és prézlibe mártva, forró zsírban kisütjük.

Puha mogorószeletek. 17 dkg mogorót sütőben kissé megpirítunk, azután kendővel letöröljük, mozsárban nagyon finomra megtörjük. Ezt egy tálban 8 tojás sárgájával, 17 dkg cukorporral összekeverjük és ezen tömgebe 8 tojásból és citromzabból készült sűrű habot keverünk. Most 14 dkg cukorszeménnyel morzsáját, vagy ha ez nincs kéznél, 14 dkg lisztet és 6 dkg felolvasztott vaját keverünk hozzá, az egészet 4 ujjnyi magasságra négyszögletes tokba töltjük és középfokú hőnél megsütjük. Ha kihűlt, felszeleteljük és lekvárral összeállítjuk. A lekvár helyett mogorókrémet is lehetne használni, ha 4 dkg cukorral összekeverjük. Végül négyszögletes szeleteket vágunk, ezeket narancskonverzervel bevonjuk és minden darabot egy mogoróval díszítünk.

Finom francia kuglóf. 2 dl. tejből, 3 dkg élesztőből és 21 dkg finom lisztből ko-

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

ÉTREND

1938 július hó 1-től július hó 10-ig

PÉNTEK	
1	EBÉD: zöldborsóleves, tök-szelet rántva, vajmártás, petrezselymes burgonya, cseresznye, VACSORA: paprikás gomba, saláta, sajt, retek, eper.
Rk. Jéz. sz vére Pr. Tibold	
SZOMBAT	
2	EBÉD: sóskafejes, töltött borjúmelle, vegyes zöldségfélék, saláta, burgonyás barackgombó. VACSORA: délről maradt finom főzelék tükörtőjással, paszizrott rokfórt, retek, hideg rizs.
Rk. Sárlos BA. Pr. Ottókar	
VASÁRNAP	
3	EBÉD: libaprókéleves, libasült, zöldbab spárgamódrá, burgonya, uborkasaláta, tejszínes hablőcsér eperrel. VACSORA: hideg libasült, franciasaláta, kórozott, gyümölcs.
Rk. Mimd. sz. p. Pr. Kornél	
HÉTFŐ	
4	EBÉD: gulyásleves, töltött tészta. VACSORA: meleg marhanyelv formával, málnával leöntött piskótátészta.
Rk. Ulrik pk. Pr. Ulrik	
KEDD	
5	EBÉD: húsleves, főtt marhahús, burgonya, egresmártás, eperrel töltött buktá. VACSORA: hideg keménytojás, tartármártás saláta, gyümölcs.
Rk. Zakkari A. Pr. Emese	
SZERDA	
6	EBÉD: cseresznye, párolt felsől, zöldbabfőzelék, tojás-habtészta. VACSORA: kirántott sajtszelet, saláta, délről tészta.
Rk. Izaiás pr. Pr. Ézajás	
CSÜTÖRTÖK	
7	EBÉD: zöldbableves, rántott sertéskaraj, paradicsomos káposzta, tejszínes hideg rizs. VACSORA: füstöltkolbászós rántotta, saláta, sajt, retek, gyümölcs.
Rk. Cir. és Met. Pr. Cirill	
PÉNTEK	
8	EBÉD: rácponty, túrósgombóc. VACSORA: paradicsommártásba bevett tojás, kikevert eperkrém.
Rk. Erzs. kirné Pr. Teréz	
SZOMBAT	
9	EBÉD: tejeles habléves, borjúpörkölt, tojásosgaluska, burgonyasaláta, darázsfelek. VACSORA: hirtelensült rostélyos, salátafőzelék, gyümölcs.
Rk. Veronika sz. Pr. Lukrécia	
VASÁRNAP	
10	EBÉD: csirkeraguleves, hideg sonkás töltött tojás tartármártással, rántott csirke, uborkasaláta, káposzta főzelék, cseresznye. VACSORA: hideg darálthús, saláta, sajt, retek, vaníliafagyalt.
Rk. Amália Pr. Amália	

vászt készítünk, ha jól megkelt, 14 dkg habosra kavart vajjal, 10 dkg cukorral, 8 tojás sárgájával és kevés sóval összekeverjük. Ezután négy tojásból készült habot, utoljára 21 dkg lisztet, kevés mazsolaszólt és vaniliát hozzákeverünk. E tömeget kikent formába töltjük, jól kelni hagyjuk és középfokú hőnél megsütjük. Meggy- vagy cseresznyetorta. Hat tojás sárgáját 14 dkg vaniliás cukorral habosra keverjük, aztán 14 dkg héjával őrölt mandulát és a hat tojás kemény habját, 5 dkg szitált zsemlyemorzsával együtt egy-

szerre keverjük könnyedén bele, vajjal kikent tortaformába töltjük, tetejét cseresznyével vagy meggyel (nem magvalva) behintjük s közepes tűznél megsütjük. Porcukorral behintjük.

Habos vagy krémes tekeres. 25 dkg finom lisztet 25 dkg vajjal táblán összedörzsölünk, adunk hozzá egy csipet sót, s annyi bort, hogy összeálljon és gyúrható tésztát nyerünk. Ha jól összegyúrtuk, nyujtsuk el és hajtógassuk össze, kis pihentetés után újból nyujtsuk ki és ezt kétszer ismételtük meg. Ekkor nyujtsuk ki kétfoknyi vékonyra, a derelyemetszővel vágunk belőle egy ujnyi széles szalagokat és ezeket tekerjük rá az e célra készített kis bádogsövekre, rakjuk ezeket sorba a tepsire és így hagyjuk pihenni 10 percig. Ekkor kenjük meg tojással, kissé darabos vaniliás cukorral jó bőven hintjük meg és forró sütőbe téve, elég gyors tűznél szép halványpirosra megsütjük. Mikor mind kész van és kihűlt, tálalás előtt töltjük meg belsejét vaniliás krémmel vagy gyümölccshabbal, 3 tojás fehérjét verjük fel kemény habbá, ezalatt főzünk fel egy kis lábosban egy tejes evőkanál bármilyen gyümölcslekvárt 3 evőkanál porcukorral és 3 evőkanál vízzel s mikor jól fő, akkor ezt lassankint adjuk a felvert habhoz, melyet ezalatt is tovább verünk habverővel. Ezzel a tekeréseket megtöltjük és tálalhatjuk.

HÜTŐSZEKRENYEK

jégre és villanyra. Figyelem! Cégünk újdonsága. Különleges szigetelésű, külső és belső színes zománc, pala- és üvegburkolatú háztartási jégszekrények. HENNEFELD Jégszekrénygyár Rt., Bpest, Ó-utca 6. T.: 1-120-26, 1-156-46

Citromtorta. 6 tojás sárgáját negyedkg cukorporral, egy citrom lereszelt héjával és kicsavart levélével és szűken mért 1/4 kg rizsliszttel egy óráig kavarjuk. A 6 tojás kemény habját hozzáadjuk, kikent formában megsütjük és citromos cukorjéggel bevonjuk.

Mandula-fagyalt. 6 tojás fehérjét jól kikeverjük 25 dkg cukorral, 25 dkg hámozott, darált mandulát kevés tejszínben puhára főzünk, aztán ráöntünk 8 dl tejszint és 1 rúd vaniliával a tűzön forrásig verjük. Amint felforrt, le vesszük a tűzről, szítán áttörjük, kihűtjük és fagyaltgéppel megfagyaszttuk. Poharakba tesszük és felvert tejszínhabbal díszítve tálaljuk.

Egyszerű eper — vagy bármilyen dzsem eltevése. Az epret nem mossuk meg, csak letisztítjuk, ha nagyon sáros, tisztára ruhával megtöröljük és szitára tesszük. Minden kg tisztított gyümölcshez 1/2 kg kristály, vagy tetszés szerinti cukrot vesszünk. Lehetőleg eserep- vagy ép zománcú lábasba tesszük a gyümölcsöt, ráöntjük a cukrot, jól elkeverjük és letakarva, 24 óráig így állni hagyjuk. Másnap felteszük a tűzhelyre, ügyeljünk, hogy ne nyílt lángra tegyék és a jó forrástól számítva, 20 percig főzzük gyakori keverés közben. Ha jól felforrt, le vesszük a tűzhelyről és keverés közben kissé kihűtjük. Nem túlnagy üvegekbe töltjük, 2—3 óráig így állni hagyjuk, aztán leköjtjük (kevés szalicil is tehetünk a tetejére, ha a gyümölcs esetleg nem a legkifogástalanabb volt.) Megfelelő edényben a forrás-

Citropekt

GYÜMÖLCSIZ, JAM KÉSZÍTÉSÉHEZ. Finom aroma, kitűnő kocsonyásodás, tűzél, idő és anyagmegtakarítás. Próbálja meg. Kapható szaküzletekben.

tól számítva 20 percig gőzöljük. Lehetőleg csak másnap vegyük ki az edényből, amiben gőzöltük és mindjárt a kamrába állítsuk.

Málnaszörp. A teljesen érett málnát porcellántálban jól összetörjük, új fakanállal. Öt-hat napig szitával letakarva, nem nagyon hűvös kamrába tesszük. Hat nap után szörzítán áttörjük, de csak gyengén, hogy csak a leve menjen keresztül. Minden literhez 1 kg cukrot vesszünk. 10—12 percig forraljuk. A habját leszedjük, üvegbe töltjük, jól leköjtözzük vagy dugaszoljuk és 20 percig jól kigőzöljük és csak másnap vesszük ki és rakjuk az élekkamrába.

Zöldfüge dzsem. Szép, érett, megmosott és víztől lecsépegetett fügeket szeletekre vágunk. Egy kg fügeszeletre 65 dkg cukrot számítva, sűrű szirupot főzünk, bele dobjuk a fügeszeleteket és a forrástól számítva 20 percig főzzük. Forrón üvegekbe töltjük és légmentesen leköjtjük. **Ribizillekvár.** A jól megmosott, megtisztított ribizlit cseréplábasban jól szétnyomkodva, megfőzzük. Azután áttörjük szörzítán és foltesszük forni. Minden kg áttört léhez 75 dkg cukrot vesszünk. A forrástól számítva 20 percig főzzük, melegen üvegbe tesszük, leköjtjük és 15—20 percig gőzöljük. Levéve a tűzről, csak akkor szedjük ki az üvegeket, ha a víz már teljesen hideg.

Kovásos uborka. Az uborkát megmosás után oldalain bevagdossuk és a két végét levágjuk. Egy megfelelő bőszerű üveg alá kaprot teszünk, azután szépen egymás mellé beállítjuk az uborkákat. Langyos sósvízzel teletöltjük az üveget, tetejére megint kaprot és egy tenyérnyi pirított kenyeret teszünk. Kis tányért teszünk az üveg szájára és napra állítjuk. Aki nagyon gyorsan akar kovásos uborkát készíteni, az 1—2 kanál ecetet töltson rá, így 3 nap alatt elkészül. **Ecetes kajszinbarack.** Egy kg cukorra ráöntünk 1/2 liter vizet, félannyi jó bor-ecetet, kevés szegfűszeget, fahéjat és jól felfőzzük. Annyi héjas egész barackot teszünk bele, amennyit a lé ellep, kevés vaniliával folytonos keverés közben felfőzzük. Másnapig a kamrában letakarva állni hagyjuk. Ekkor a barackokat üvegbe rakjuk, levét jól felfőzve ráöntjük, leköjtjük és 20—25 percig gőzöljük.

Gyümölcs-befőtt cukorbetegeknek. A szirupot szacharinnal kell készíteni. A szacharin jelzését megnézve, mindig abban az arányban vegyünk belőle, például 1 liter vízhez 60—70 dkg cukrot vennénk, ilyen arányban vegyük a jelzéses szacharint. Ha az elkészített szacharinos szirup langyos, ráöntjük az üvegekbe berakott gyümölcsre, a tetejére kevés szalicilt tegyünk, légmentesen leköjtjük vagy zárjuk az üvegeket és 15—20 percig kigőzöljük.

Úde, bársonyos
arcot varázsol a
Földes-féle Margitcrème

Ez a természetes szépség forrása:
SCHADEK ANTALNÉ Citrom „C” vitaminos
 kozmetikai készítményei csodás hatásúak.
 Citrom „C” vitaminos kozmetikai készítmények:

Citromkenő, zsíros, éjjelre	2.40 P
Citrom nedvdús-crème, nappalra, puder alá	1.80 P
Citromarcviz, fényes matesszeres, zsíros arcbőr és pattanás ellen	1.80 P
Citromkenő, szepülő ellen	4.— P
Citromolaj, arctisztításra	1.80 P
Citrom ránctalanító olaj	1.20 P
Citromszappan	1.— P
Citrompuder	3.60 P
Compakt ruzs	1.50 P
Ajak ruzs	2.20 P
Crém ruzs	1.40 P
Törv. védve. Vidéki szétküldés az összeg beküldése mellett + postaköltség 1.20 P	

Schadek Antalné

Budapest, IV., Váci-utca 9. (Corso-mozi ház).
 Külföldi lerakatok: London, Bukarest.

Románia részére vezérképviselet: Laboratorul
 Farmaceutic „Vita”: Bucuresti, (Str. Brezeianu
 7), valamint minden jobb szaküzletben beszerezhető.

Egres télire mártásnak. Egy liter vízből és 25 dg cukorból szirupot készítenek, de csak egyszer forraljuk fel és kihűtjük. Az egrest üvegekbe rakjuk és ráöntjük a hideg, híg szirupot, hogy teljesen ellepje. Minden üvegre kevés szalicilt teszünk, jól leköttjük és 20—22 percig kigőzöljük.

Zöldbabfőzelék eltevése. Gyenge zöldbabot megmossuk, megmosunk és forró vízbe apránként beletesszük, de úgy, hogy a forrás állandó legyen, ilyen módon az egész hamar puhára fő. Rendes rántást készítenek és ceccel, sóval elkészítjük. Üvegekbe rakjuk, a tetejére 3 evőkanál zsírt teszünk és lekötjük. A forrástól számított 15 percig gőzöljük. Használakor felmelegítjük és tejfelt teszünk rá.

Tök eltevése. A gyenge tököket megtisztítjuk, a belsejét kivágjuk és kissé beszóva 2 óráig állni hagyjuk. Két óra után annyi vizet öntünk rá, hogy a víz jól ellepje. Bőszájú üvegbe bőven kaporot teszünk és vízzel együtt beleöntjük a tököket, vigyázva, hogy ne törjön meg nagyon. Marha-hólyaggal erősen lekötjük az üveget és jó hűvös helyre tesszük, mert meleg helyen gyorsan forrásba jön és az üveget is szétvetheti. A hólyag tetejére, míg a forrás meg nem szűnik, állandóan nedves ruhát tegyünk.

Téli vegyes-saláta eltevése. Szép kicsi uborkákat, apró zöldparadicsomot, apró paprikát, szép piros éretlen szőlőt, kis apró csókuoricát, fiatal szőlőhajtásokat fűlélesen üvegekbe rakunk és

tisztított fehér- és sárgarépából cifra, kés-sel vágott figurákat szintén az üvegbe rakunk. Kevés sót, fekete borst gyenge ecetes vízzel összekeverünk és ráöntjük a vegyes-salátára. Lekötjük és kigőzöljük. Az angolok ezt hívják mixed pickles-nek.

Alkoholos meggy. Három kg kimagozott meggyhez ½ kg cukorból 1 vizespohár vízzel szirupot főzünk, 1 deci tiszta alkoholt, 1 kis kávéskanál szalicilt keverünk el benne. Ezt felfőzzük és forrón a gyümölcsre töltjük. Két napon keresztül megmételjük és végül forrón üvegekbe töltjük és lekötjük.

Rózsabefőtt. 14 dg rózsalevére egy borsonyi megtört citromsót hintünk, jól össze gyúrjuk egy mély tányérban és félretesszük. Egy kg cukorból nagyon sűrű szirupot készítenek, ha a szirup jó sűrű, belekeverjük a meggyűrt rózsalevet, 5—6 percig főzzük és üvegekbe töltjük. Sötétpiros, nagyon illatos rózsalevet használunk. Olaszországban nagyon kedvelt befőtt és torták töltéséhez használják.

Ribizililekvár. Egy kg tisztított ribizilihez 1 kg cukorból sűrű szirupot készítenek. Ha jó sűrű a szirup, beletesszük a ribizilt és 20 percig főzzük. Forrón töltjük üvegekbe és csak másnap kötjük le.

Málnadzsem. Egy kg málnára 75 dg cukort számítenek. A cukorból kevés viz hozzáadásával szirupot készítenek és 20 percig főzzük, ha felforrt, jól beletesszük a megtisztított málnát és a forrástól számítva 20 percig főzzük. Levébe a tűzhelyről, addig keverjük, míg majdnem teljesen kihűt. Üvegekbe töltjük, lekötjük és jól kigőzöljük.

Meggybefőtt. Két kg kimagozott meggyhez 1 kg cukorból nem túlsűrű szirupot készítenek. A gyümölcsöt cseréplábasba tesszük és forró sziruppal leforrázzuk és mindjárt fedővel letakarjuk. Ezt 1 nap alatt háromszor megmételjük, de mindig teljesen lehűtjük és csak azután szűrjük le a levét róla és főzzük fel. Harmad-szor leforrázás után üvegekbe rakjuk, lekötjük és kigőzöljük.

Uborkasaláta télire. Lehetőleg patentzáras üvegekbe rakjuk el. Az uborkát tisztítás után gyaluljuk rendes salátavékonyaságra, jól megszózzuk és ½ napig állni hagyjuk. Az üveg alá 2 ujnyi sót tegyünk és 2 ujnyit a jól kinyomkodott uborkából. A tetejére 2—3 ujnyi só kerüljön. Egy napig könnyedén letakarva, hűvös helyre tegyük és csak másnap kössük le, de előzőleg még tegyünk rá só-t egész az üveg tetejéig. Használat előtt nagyon jól áztassuk ki.

Kapor eltevés télire. A kaporot tiszta papíron 1—2 napig gyenge napon megszáritjuk, üvegekbe rakjuk jó szorosan és minden sor kaporot jól megszórunk sóval. Lekötözve hűvös helyen tartjuk. Használat előtt jól kimossuk a sót belőle.

Rumos vegyes-gyümölcs eltevése. Egy 6—8 literes uborkás üvegbe, de legjobb cserép- vagy porcellánfazékba eltenni. A

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSE

Koszorú- és csokorkötészet
 Estélyek, bálók díszítését vállalom
 Délszaki növények kölcsönzése
 Az ország legnagyobb növénylerakata

Budapest, VI.,
 Teréz-körút 60
 T.: 11-30-09, 1-224-15
 Virágkertesze
 Telef.: 26-99-77
 Budatétény

fazék aljára vastagon ujnyi porcukrot szórunk, ráteszünk egy réteg friss tisztított gyümölcsöt, pl. epret, málnát, cseresznyét, meggyet, barackot, szilvát. A magas gyümölcsöt kimagozva, a nagyobb fajtát meghamozva rakjuk rá. Minden réteg gyümölcsre 1 réteg cukor, 1—2 deci jó rum jön, úgy, hogy a gyümölcsöt teljesen ellepje. A fazekat hűvös helyen letakarva kell tartani s időnként egy teljesen új fakanállal könnyedén felkeverni, hogy a cukor egyetlenesen olvadjon. Ha a fazék vagy üveg tele van, légmentesen lezárjuk. Tetejére bőven cukor és rum kerüljön.

HASZNOS TUDNIVALÓK

Hogy mossuk ki finom szőnyegeinket házilag. A szőnyeget jól meg kell tisztítani a portól. Utána leterítjük a már előre jól feltörölt padlóra. Egy kis táliban felolvastunk 2 jó marék szappanfórgácsot 2 liter vízben, amely jó forró legyen. Letérdelve, mintha padlót súrolnánk, egy puha kefe segítségével súrolni kezdjük a szőnyeget. Minden darabhoz külön öblítő vizet veszünk és puha ruhával feltöröljük, mint a padlót szoktuk. Ha nagyon nagy a szőnyeget, a fórgácsolt szappanoldatot megmételjük. Ha az egész szőnyeget fel van súrolva, akkor tiszta szálmikszesszel szál irányában ledörzsöljük. Nem kell megijedni, ha átázik, mert ha kisebb, kötéltre terítjük, ha nagyobb, létrára, hogy mindkét oldalát érje levegő. Gyönyörű lesz az ily módon való tisztítástól.

A téli holmik megóvása is nagy gondot okoz a háziasszonyoknak. Kipróbált módszeremet bátran ajánlhatom, mert ha a következő felsorolt módon tesszük el, a legkényesebb ruha- vagy szőrmeművel soha nem történhetik baj. Egy szekrényt vagy nagyobb ládát jól kitorlunk, azután terpentinszeszes ruhával kimosunk (nem szabad terpeninolajat használni, mert az foltot hagy). A ruhákat porolóval, a szőrmeféléket nádpálcával jól kiverjük. Ha folt van a ruhán, kitisztítjuk. Minden ruhazsebet terpenines kefével kikéfélnk. A ruhaféléket vasalódeszkára tesszük és jól lekeféljük terpenines kefével. Nagy zsákok varrunk nem túlrégi újságpapírból, beletesszük a ruhákat, lehetőleg minden ruha fogason lógjon és újságszákba legyen bevarrva. Az olyan ruhákat, amikre a nyár folyamán szükség lehet, pl. frakk, szmoking, szakett vagy melegebb átmeneti kabát, kis cédulával

Elköltözött Goldstein S. szücs
 IV., Apponyi-tér 1, félemelet alá
 Telefonszám: 18—36—54.
 (ezelött Király-utca 1. sz.)

megjegyezzük és rátűzzük a zacskóra, hogy ne kelljen az összes ruhákat felforgatni. Az így egymás mellé helyezett ruhákat jó szorosan összetuljuk és egy nagy lepedővel összefogva, letakarjuk. A szekrény aljába tesszük a sálakat, sport-dolgokat, mindegyiket külön-külön papírra becsomagolva és terpentinnel meglocsolva. A hópípet jól lekefelve, glicerines ruhával letörölve és papírral kitömve, külön-külön szintén becsomagoljuk. Mivel a naftalin szaga nehezen megy ki a ruhából és nem a legkellemesebb szagok közé tartozik, inkább olcsó dohányt vesszünk és azzal szórjuk tele a szekrényben lévő holmikat. A szekrényt így lezárjuk és novemberig ki sem nyitjuk, mikor a szekrény tartalmát kicseréljük, mert ilyenkor belekerülnek a mosóruhák és a szintén óvatosan eltett fűrdőholmik.

TANACSOZKÉRNÉK

Úgy nekem, mint tizenhároméves fiamnak 700 méteren felüli magaslati levegőre van szükségünk. Kérem kedves olvasótársaimat, ki tudna július hónapra, esetleg július 15-től augusztus 15-ig nagyobb helyen, ahol villanyvilágítás, tennispálya és strand is van, ajánlani úri családot, ahol teljes ételátást kaphatnánk. Panzió is megfelel. Szíves értesítést sürgősen kérnék „Zoltán anyukája“ jelígre kiadóhivatalba.

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani Németországban lakó keresztény családot, aki magához venne nyelvtanulást végezt 28 éves leányt, ki ellenértékül házimunkában segídené. Megkeresést F. J. né, Budapest, VI., Reitter Ferenc-ú. 10., I. 3. kérek.

Kedves olvasótársnőim közül ki volna szíves átengedni a MUL gyermeklapja 1938. évi január hó 1. számát. Hálás köszönettel Steklóvits Antalné postaiigazgató neje, Budapest, Margit-kr. 8. I. 1.

Felhívom kedves budapesti olvasótársnőim figyelmét, hogy július hónapban 2—3 heti teljesen díjtalan nyaralásra szívesen látnék 20—25 éves fiatal keresztény úriálynét, aki azután nekem és férjemnek ősszel cirka egy heti budapesti tartózkodással viszonzni tudná. Lillafüred közelében lakom, jó levegő és a közelben elsőrangú strandlehetőségek vannak. Leveleket „Lillafüred közelében“ jelígre kiadóba kérek.

Kedves asszonytársnőim közül ki látná szívesen 16 éves, első éves tanítóképzős, keresztény, tisztviselőcsalád leánykáját a nyár folyamán 2—3 hétre, ahol hasonlókorú leányka lenne s ahol korához való szórakozást találna. Akár fizetővendégként, akár viszontnyaralásként viszonzóznék. Cím: Weidner Kálmáné áll. tanítónő, Eger, Szervita-út 43.

12 éves kislányomat a nyári szünidőben 4—6 heti időtartamra Németországba hegyes vidékén, lehetőleg Gráz körül, egy kat. kimonodottan úricsaládnál szeretném nyaraltatni. Nagy súlyt helyezek arra, hogy úrigyermek társasága legyen. Kérem olvasótársnőimet, ha ismerőseik körében van ilyen család, akit nyugodt lélekkel ajánlani tudnának, úgy az illető címet szíveskedjenek közölni. Leveleket „Mezőhegyes“ jelígre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim közül ki volna szíves július és augusztus hónapokra vendéglátást látni 28 éves özvegy úriasszonyt. Nyaralás ellenében দেলított szívesen segídenék a háztartásban, esetleg gyermekkel

kel foglalkozni úgy, hogy délutánom szabad legyen. Olyan helyre szeretnék menni, ahol fiatal asszony vagy leány van és valami szórakozási lehetőség, hogy a délutánt kellemesen eltöltenők. Szíves értesítést „Tanítónő, Rákoskeresztúr“ jelígre kiadóba kérem.

ÜZENETEK

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, kegyeskedjenek megújítani lejárt előfizetéseiket, mert a pontos előfizetéssel lehetővé tesszük, hogy lapunkat még nívósabb kiállításban jelentethessük meg. Nagyon hálásak vagyunk kedves előfizetőink nb. pártfogásáért s amikor kéreésükkel külön-külön felkeressük, nemcsak lapunk, hanem kedves olvasóink érdekében is tesszük, mert a mi munkánk és anyagi áldozatunk akkor hozhatja meg a teljes, értékes eredményt, ha ebben az áldozatban kedves előfizetőink is támogatnak az előfizetés pontos bekielérésével és lapunknak ismerőseik körében való szíves ajánlásával. Teljes bizalommal és hittel reméljük, hogy ezt a kéreésünket is azzal az igaz megértéssel és szeretettel meglóztatnak fogadni és a teljesítéssel segítségünkre lenni, mint a lapunk fejlődésével kapcsolatos eddigi kéréseinket. Teljes tisztelettel
a Szerkesztőség és Kiadóhivatal

BALATONLELÉN Univers Leány-Urínóthotokban (5 villában) teljes ellátás heti 22.—pengő. Fesztézőnban heti 28.—pengő. Tanulóknak kedvezmény. Teréz-körút 18. III 1. Tel.: 14—25—70.

Marianne stud. filozopt. Olyan nagy örömmel telt intelligens levelében, hogy kedves levelét e helyen is megőrizük. „Szerteve tisztelt Főszerkesztő Úr, szépen kérem, bocsásson meg bizalmas megszólításomért, de én most úgy írom ezt a levelet, mintha az egy régi, nagyon kedves ismerősömnek szólna. Igen, én a Főszerkesztő Úr szép lelkét az írásából már hosszú évek óta ismerem, azóta, amióta kedves lapjának előfizetői lettünk. Azóta mindig elolvassom írásait, bölcs tanácsait, vigasztaló, drága szavait. És nem egyszer az én lelkemben is feltámadt a vágy, hogy írjak Önnek, drága, jó Főszerkesztő Úr. De azt is éreztem, hogyha akkor írok, nagyon szomorú leszek a levelem. Meggondoltam hát magam mindannyiszor és nem írtam, mert szégyeltem volna panaszkodni és mert féltem, jaj!... attól nagyon féltem, hogy problémáim olvasása sok-sok komoly gondbarázdát von az Ön jószágos, derűs homlokára. Aztán meg attól tartottam, hogy bünt követek el az ellen a Valaki ellen, akit még kis gimnazista-korom óta rajongva szeretek és aki, sajnos, — sokszor talán akaratán kívül — nekem az életben a legtöbb szomorúságot okozta. Hát igen, drága, jó Főszerkesztő Úr, olyankor amikor úgy érzem, hogy egy-egy őszinte levélben el kell mondanom Önnek, hogy nagyon szenvedek, hogy gyöngye vállam nem bírja tovább vinni a megpróbáltatások súlyos keresztjét, chelyett azt tettem, hogy... mea culpa!... verset írtam. És azóta is minden kazej az ajkamon, min-

Izléses, olcsó, jó, garantált

butorokat

átalakításokat (modernizálás) kedvező fizetési feltételekkel

RADNAITÓL

iparművész, asztalosmester Rákospalota, Bocskai-utca 53. Tel.: 295-089.

den csillogó könny a szememben, egyszerű, szürke betűvé lesz s a betűk szavakká fonódnak és egy-kettőre színes sorok lepik el a fehér papírost. Látja, kedves Főszerkesztő Úr, most egy nagy titkot árultam el Önnek, életemben először. Most már én is elmondhatom Ibsenél, hogy: „Az élet háború a szívünkben és agyunkban lévő haszontalannal. Költöni pedig annyit jelent, mint itélkezni önmagunk felett.“ Itélkeztem önmagam felett; itélkeztek most felettem Főszerkesztő Úr. Es legyen olyan jó, közzéle velem ítéletét és azt, hogy közölhetők-e és küldhetek-e még verseket, amelyekkel mint búvós, bizarr arabeszkekkel, teleszővöm életem fehér vásznát...“ Mélyen lélegezve szívuk magunkba a lélek nemes illatát, amitől megmárosodva csapongva száll tovább a gondolat és megtölti a levegőt. Boldog óra ez. Boldog találkozás. Pedig nincs benne semmi rendkívüli és mégis megrendülve szorulnak egymásra a néma ajkák. Az ezüsfényben sugárzó költői szavak mögött a tudatos élet felhős gondoljai ütköznek át. A költő szerelmes lelkezzel takarja el vergődő önmagát, ködös vágyait, zsongó érzéseit. Elrejtőzködése mellett is halkán jelentkezik a titokzatos hatalom és a muzsikáló szavak elindulnak, mint versek, hogy megkeressék poétailekű testvéreiket. Elkalauzolom az elsőst az „Eletűton“ kérem legközelebbi számot figyelje.

Barátsággal köszönti Szerk. **Hűséges előfizető.** Komoly célkitűzését a legteljesebb mértékben helyeseljük. Gyorsfelfogású, eszes tanuló létere az érettségit magánúton két év alatt is leteheti. A tanulás, remélhető, hogy kiközlenti összekuszált lelkiállapotából és minden erejét összegyűjtve a jövőjére fordíthatja minden idejét. Csak privát tanárral veheti át az anyagot és bármelyik gimnáziumban kérheti a magánvizsgára való felvételét. A kedvezményre vonatkozólag, valamint az összes tudnivalókról felvilágosítást kaphat az illető iskola igazgatója útján. Egyben kérjük pontos lakcímét közölni, mert a „Kelengye“ jelígrejére érkező leveleket addig nem továbbíthatjuk.

Szív. üdv. Szerk.

DAN TESTVÉREK IV, Váci-ú. 6. (sarok)
Ezüstrókkák, nerzek, keppék

Imádkozzál kis fiam. Halk, csöndes, meleg sorok. Diktálta egy meleg, forró szív. Ezek az értekei. Hibája a számtalanszor visszatérő gondolatismétlés. Csiszolásra szorul. Szív. üdv. Szerk.
Doktorné falusi asszony. Hálás szívvel köszönjük lapunkat dicserő elismerő sorait. A falukutatóval kapcsolatban küldött elemfuttatása súlyos vádat tartalmaz sokak ellen. Nem érezzük magunkat hiva-

szeplő, májfolt, pattanás, arcisztátalanságok ellen. Szépit, fiatalít. Próbátégely 80 fillér, nagy 1.80 előre fizetve. Utánvétel drágább. Rác M. János gyógyszerháza, Kiskunhalas.

OSZOM CRÉM

Karcúság édességgel!

...mindig szűkebbre veheti derékóvét
Egmal csokoládé karcúsá tesz. Nincs
vele bajlódás vagy
előkészület. Olyan
könnyű bevenni, mint
a finom csokoládét.
PATIKÁBAN KAPHATÓ.

Egmal

tottnak, hogy magunkévá tegyük és íté-
letet tartunk egyesek hibájáért össze-
vonva esetleg olyanok fölött, akik hitvá-
suk magaslátán annak és megérdemlik,
hogy a falu lelkének, a falu atyjának te-
kintsek. A véletlen Nagyságos Asszonyt
olyan helyre sodorta, ahol kritikája bőse-
ges anyagot talált az elítélésre. Nagy türe-
lem és intelligencia kell hozzá, hogy le-
győzze a névtelen levelek sötétjét. Jó-
zan ész, szívjószág, alázat és szeretet em-
bertársaink íránt, egymás megbecsülése,
tisztelete, megsegítése, asszonyi meleg szív
szükséges, hogy átalakuljon a falu élete
és a falukutatók ne fájdalomba mártott
tollal írják meg tapasztalataik drámáját.
Fel kell ébreszteni a falu lelkét és meg-
tölteni az emberszeretet idealizmusával,
hogy Isten rendelése szerint áldásos élet-
gyümölcsöket teremhessen. A nemesebb
érzésű, magasabb kultúrájú ember nem
térhet ki a felelősség alól kritikával. Nem
az a fontos, hogy társadalmi kacsztrend-
szer szerint ki az első a faluban, hanem
az a fontos, hogy ki jár elől jó példával,
hogy a tanulatlan nép is felfigyeljen a
többiekől eltérő életére és hatása alá ke-
rüljön. Nemcsak szóval lehet és kell a
hibás jellemeket átformálni, hanem tettel
is. Nagy-nagy emberszeretet és jószág kell,
hogy ne bíráljunk, hanem tegyünk vala-
mit azokért, akikhez életünk hozzá van
forrva.

Boldogság útja. A hangulat nincs kellően
elmélyítve, még fejlődnie kell, hogy ér-
zései művészi kifejezésben érvenyűsül-
jenek.

B. Ferencé. Hálásan köszönjük kedves
sorait. Nagyon-nagyon megörövendeztetett
Nagyságos Asszonyunk az akció könyha-
garnitúránkkal való megelégedésével. Tud-
juk, hogy az anyaga kifogástalan, prima
minőségű, s mintaszínezése és a kézimun-
kázás elismerésre méltó, mégis boldogok
vagyunk, ha előfizetőink értesítenek arról,
hogy akció-darabjainkkal sikerült teljes
megelégedésüket kiérdemelni. Szeretettel
örizzük meg kedves levelét, mint az elis-
merés jutalmát: „Kedves Főszerkesztő Úr!
Mint kétévés előfizetője a MUL-nak, úgy
érezem, meg kell köszönjem Főszerkesztő
úrnak azt a sok szépet és jót, amit a lap
olvasása által nyerünk. Fáradozásaiért fo-
gadja hálás köszönetemet. Külön köszö-
nöm meg a Kézimunkabolt létesítését. Az
elmúlt héten kaptam meg a megrendelt
akció-könyhagarnitúrát s mondatom, na-
gyon meglepett úgy az anyagának jó mi-
nősége, mint a kézimunka tökéletessége
és a színösszeállítás élenk szépsége. Na-
gyon-nagyon meg vagyok elégedve és már
új darabot is szeretnék rendelni. Főszer-
kesztő Úr további nemes munkásságára
Isten áldását kérem és maradjon tisztelet-
tel B. Ferencé.” Ismétlenül igaz szerete-
tetel köszönjük hozzáink való jószágát és
munkánkkal fogjuk viszenozni lapunkhoz
való nagyrabecülett ragaszkodását.

Szív. üdv. Szerk.

Grete asszony. Az előfizetés után esedé-
kes kék zsúrterítő ajándékunkhoz a hat
darab szalvetta és 10 motring azonos kék-
színű muliné ára 3.— pengő. Nagyon örü-
lünk, hogy ajándékunkkal örömet szerez-
hettünk Nagyságos Asszonyunknak, mint
lelében írja „igen szeretnék egy teljes
garnitúrát ebből az izléses mintájú terítő-
ből”.

Szív. üdv. Szerk.

Szülők figyelmébe! Szakképzett, nagy gyar-
korlattal rendelkező tanár vagy tanárje-
lőll instruktort, korrepetitort, nevelőt kér-
jen bizalommal a *Bölcsészettanhallgatók
Segítő Egyesületétől*, Budapest, VIII., Mü-
zeum-kr. 6—8. II. udvar. Telefon: 135-236,
Hiv. órák: d. e. 9—1. Közvetítés díjtalan!
Magunknak élünk. Nem arról van szó és
nem az a tulajdonképpeni lényeg, hogy
megbízhatnak-e önmagukban, hanem ar-
ról, hogy egyedülálló hölgy, még ha több
szobából álló lakással is rendelkezik, nem
fogadhat és ne fogadjon éjszakai vendé-
gül férjüsmérőst. Nem hivatkozom erköl-
csi morálra, társadalmi szabályokra, hisz
ezekkel ön tisztában van, ellenben hivat-
kozom az egyedülálló nővel szemben min-
den férfira kötelező felelősségre, amely-
nek tudatában nemhogy rosszvéven ve-
hetné, hogy nem hívja meg ott tartózkodá-
sa alatt, hanem még ha meghívna, ak-
kor sem fogadhatja el, mert akit tiszte-
lünk, becsülünk, azt nem tesszük ki az
emberek ítéletének és nem hozzuk olyan
helyzetbe, aminek kellemetlen követke-
zményei előreláthatók. Miért volna alkalmat-
lan, hogy idegen helyen szállásolja el?
De ha alkalmatlan volna, akkor sem kí-
vánhat meg gondolatban sem ilyen áldo-
zatot Öntől, aki bármennyire önálló és
független, de mégis nő, akit látszólagos
férfieirts is megbánhat. Megírhatja, hogy
örül jöttének és intézkedett, hogy isme-
rősnél szállást kapjon. Ezzel megelőzi
a ki nem mondott kívánságot, hogy Önnél
találjon szállást. Az egyedülálló nő nem
követheti mindenen a garson férfi élet-
formát, mert évszázadok alatt beidegző-
dött társadalmi tradíciókat nem lehet
negligálni. És ne felejtjük el, hogy ezek
a társadalmi törvények első helyen a nő
érdekeit védtek és védik ma is. Aki nem
ismeri fel ennek mérhetetlen értékét
s csak tilalmait, határt jelző póznáit látja,
hiábavaló fáradozás volna más nézetre
bírni. Leveleink mindig örülők és remé-
lem, hogy ez újabb találkozásuk feltámadt
boldogságuk állandóságát jelenti.

Szív. üdv. Szerk.

DÁN TESTVÉREK IV, Váci-u. 6. (sarok) Ezüstrókkák, nerzek, keppék

Igy is lehet? Megdöbbenőt! És az élet
gyorsvonata megy tovább. Nem jó vissza-
nézni az elhagyott helyre, az elmúlt na-
pokra, amelyek annyi szenvedést, annyi
könnyet okoztak, amit elsrünk és mégis
ott marad bennünk. A sors mintha csak
úgy vaktában fogná meg két ember kezét
és állítaná egymás mellé. Csak így képzel-
hetem el azt a mérhetetlen rosszat, amit
lelében leír s ami miatt úgy elfog a szé-
gyen, mert egy férfi, egy férj követte el.
Hisz senki sem tökéletes, az bizonyos és
sok-sok elnézéssel, türelemmel kell egymás
hibáit elnézzük, megbocsássuk, de amit
Nagyságos Asszony elmondott, az nem
hiba, az nem gyarlóság, az — bűn. Kér-

CADEAU

CSOKOLÁDE-
GYÁR R.-T.
KESZITMENYEI
A LEGJOBBAKI

BUDAPEST, VI, IZABELLA-UTCA 88

hetem-e arra, hogy emberfeletti emel-
kedjen és a szemem előtt történetek ne
lássam meg? Kérhetem-e arra, hogy olyan
közömbös tudjon lenni, akin semmiféle
szenvetés nem üthet sebet? Vajjon a meg-
alkuvás nem örli-e fel kiejerejét és
vigasztalan, borús élete javulna-e általa?
Nem emberfölötti-e a feleségek és férj-
nek ily közel és mégis oly távol élni egy-
más mellett, egymás nélkül? Szívesen mu-
tatnám meg a reményes sokszínű szívár-
nyáyat, hogy megkönnyítem a könnyek-
kel terhes napokat. Ismertem kalandos,
kicsapongó férjeket, akik nagyon rövid
idő alatt megundorodtak a kalandok fa-
nyar izétől. Még az sem számít, hogy évek
órá tart kicsapongásai sorozata, mert az
otthon friss illatának a legdurvultabb
lelkű ember sem tud örökké ellenállani.
Talán érdemes lesz vállalkoznia arra az
emberfeletti küzdelemre, hogy mellette
maradjon, hogy mindent elfelejtessen és
a szó legmélyebb értelmében feleség
legyen, aki a szívével gondolkodik és az
eszével szeret, mert a visszatérés órája
talán mindenért kiengetszeli. A hétköz-
napok közömbösségéből összetevődött
éveket elfelejtjük, csak azt a pár boldog
percet örizzük, amelyek, mint miniatűr
értékek, szívünk legbelső zugában rejtöz-
nek. Így múlik el a sok rossz, a tomboló
vihár elcsendesül és a magára talált em-
ber megismeri az élet igazi értékét. A leg-
szébb és legnehezebb életél, mi csak sor-
sul juthat egy nőnek. Nincs nehezebb és
Istenhez közelebb álló, mint mindent meg-
bocsátani s az üttékre simogatással vá-
laszolni. És hiszem, hogy a sors mégsem
vaktában fogta össze kezüket, hanem csak
megpróbálja asszonyi szívét és a szene-
deseken keresztül elvezeti a boldogsághoz
is. Ha majd kissé megnyugodott, írjon
újra.

Szív. üdv. Szerk.

Bazsarózsa. Rendkívül elnyújtott, pedig a
költő feladata az összevonás, egyszerűsít-
és. Erdemes írnia, de sikerültebb és je-
lentékenyebb dolgot várnánk öntől.

Szív. üdv. Szerk.

A szív beszél. Kifejezései túlkultúráltságot
éreztetnek, élvezhetőbb volna, ha kissé
egyszerűbben fejezné ki mondanivalóit.
Törekedjen mesterkéletlenebb közvetlen-
ségre.

Szív. üdv. Szerk.

Ádám-Eva. Úgy véljük, érdemes írnia,
mert tud elbeszélni, de frappánsabb témát
válasszon.

Szív. üdv. Szerk.

Egy előfizető. Sajnáljuk, de névtelen le-
vele nem válaszolunk. Előfizetőinknek
nincs miért eltökölölniük előttünk nevüket,
pláne nincs ok olyan egyszerű kérdésnél,
mint amilyenre választ kért. Hasonló kér-
désekre különben is levélben szoktunk vá-
laszolni, mert lapunkon keresztül csak
betek mulva kaphatnának választ, amikor
legtöbb esetben elkévsé jutna tudomá-
sukra.

Szerk.

Tanár neje. Kit ne csüggesztene el, ne
törne le az anyagiakkal való állandó küz-
delem? A legerősebb lelket összeroppantja
a vigasztalan holnap. De a mi holnapunk
nem olyan sötét, nem olyan kétségbeesztő,
mint azt Nagyságos Asszonyunk két fiát
remegő lelke és könnyben úszó fátályos
szeme látta. Az utóbbi esztendő sok
szenvetés, megpróbáltatást zúdítottak ki-
vétel nélkül mindenkire. A kultúra apos-

PORTÓRÓ DROGÉRIA *
pipere és fotóüzlet megnagyobbodott

II., Krisztina körút 8-10

II., Krisztina t é r 7

tolait épp úgy nem kímélte és gondokkal való harcra kényszerítette, mint a munkást, a kereskedőt, az iparost és a földművest. Bármerre esik tekintetünk, az emberfeletti harcot látjuk, amelyet minden ember külön-külön vív egy láthatatlan rémmel, mely életünkre reá nehezedik. Hogy ez a küzdelem letöri az ambíciót és elgyöngíti a legerősebb akaratot is, tagadhatatlan, de azok, akik a magasabb kultúra atmoszféráját magukba szívték, felverték az álljanak az élet minden viharával szemben s ha süllyedni is látják legszebb reménységüket, ott kell maradjanak a kormánynál, hogy kitartásukkal követendő példát szolgáltassanak a csüggedők és gyöngéklők előtt. Lapunk minden alkalmat megragad, hogy a tanári és tanítói testület mai küzdelmes viszonyaira az illetékes fórum figyelmét felhívja és hiszem, hogy közeljövőben nem fogja elkeseríteni és letörni a magyar kultúra hivatott terjesztőit.

Szív. üdv. Szerk.

Dr. Földes Miklósné

«JUNO» Kosmetikai Laboratóriuma, Budapest, IV. kerület, Károly király-út 24. sz. Vidékieknek postai szétküldés. Biztos hatású szépítőszerek.

Celofán II. Ezt a jelígét tartottam nagyszámú asszonyom személyével teljesen azonosnak és senki által össze nem tévesztethetőnek, hogy eljuttassam Önhöz ezen az úton is őszinte baráti szeretetünket időn és távolságon túl, ami az első levele óta bizony megszokadt. Elnémultak a kedves, szép gondolatok. Helyüket elfoglalta a zord élet. A „celofán” sem szépíti meg napjainkat, hiába próbáljuk beleburkolni. Mire észrevesszük, könnyünk öntözte és nem szépíti meg a sötétségbe burkolt hónapokat. Örülnék, ha azzal a kedves, humoros, néhol csipkelődő derűvel szólna hozzá a problémák tömegéhez, amelyek ma gombamódrá bukkannak fel. A „Celofán II.” kissé későn futott be, amikor már két hónap telt el az előző megjelenésétől. Szeretnék a szavak muzikáján keresztül hallani a kedves, baráti hangot és szeretnék eljuttatni mi is baráti üdvözlőnként. Szerk.

Keresztretjévénymegfejtés

A június havi 1. számunkban közölt keresztretjévény helyes megfejtése: a vízszintes 3. „A barátság egy lélek két testben”. Függőleges sor 22. „Türelem többet ér a tudománynál”

A helyesen megfejtő előfizetőink közül sorsolás útján ajándékban részesültek:

Pattanások, szepők s az arc egyéb tisztáltságságai ellen használgon

LILI CRÉMET SZAPPANT PUDERT

Kapható mindenütt
Készíti KORÁNYI gyógyszerész,
Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.

Lányának tökéletes kiképzését biztosítja a dr. Förstner-féle

„Bulyovszky utcai leánynevelő intézet”

Gyakorlati néképzője, Bentlakók, bejárók. 1. Titkárnőképző (1 év. Diploma). 2. Ruha- és anyagtervezés (1 év.) 3. Idegen nyelvi továbbképzés. 4. Zene, sportok. 5. Háztartás, varrás, iparművészet. 6. Előkészítés az összes iskolai típusokban. 32. tanév. Prospektus, Budapest, Bulyovszky-utca 10. Telefon: 115-693.

1-5. díjat: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz-körút 6) előnyomatott milió-ajándékát nyerték: ifj. Szakáts Pálné m. kir. postamester neje, Lajoskomárom. Péterffy Árpádné, Tab, Gáldy Nándorné alezredes neje, Budafok, Pusztai Gitta, Csanádpalota, Petrovácz Gyuláné, Budapest.

6-7. díjat: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (Budapest, IV., Károly király-út 24.) arckrém-, puder- és szappan-ajándékát nyerték: Boár Janka ny. tanítónő, Zalaegerszeg, dr. Horváth Istvánné, Győr.

8-9. díjat: Korányi gyógyszerész (Budapest, VIII., Népszínház-u. 22) egy-egy Lili-krém-, szappan- és puderajándékát nyerték: Kovács Margit, Budapest, Eröss Pálné, Pölskefő.

10. díjat: Cadeau csokoládégár (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) ¼ kg díszdobozos bonbonajándékát nyerte: Keresztes Erzsébet, Esztergom.

11-15. díjat: lapunk egy-egy előfett gobeinretikül ajándékát nyerték: Gilvácsi Margit okl. tanítónő, Debrecen, Gerig Károlyné jegyző neje, Szentlőrinc, Hlácsik Jánosné, Dunaegyháza, Nagy Iréné, közs. állatorvos neje, Hajdusámsón, Fűrjes Kálmánné, Pestújhely.

16-20. díjat: lapunk egy-egy könyvajándékát nyerték: Bodnár Sándorné min. számvizsgáló neje, Budapest, özv. Erdey Istvánné, Porcsalma, dr. Szecsenyi Árpádné, Székesfehérvár, Laczy Erzsébet, Kecskemét, Borbély Gáborné, Békés.

APRÓHIRDETESEK

Sok pénzért fizetek ékszerért, zalogégyért, fogaranyért, szőnyegért és rejségért. Baross ékszerház, Baross-utca 83. Telefonáljon 134-770.

Budapestre érkezőknek „Úri otthon!” nyujtok. Hajdúné, ny. máv. főintéző neje, Erzsébet-körút 2. III. 19. Lít. Telefon: 132-900.

Rövid, fekete gyakorlózongora kettősszáz, külföldi négysszáz, valódi Bösendorfer ötszáz pengő. Garantáltak, jó karban. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknék előlegnélküli legcsekélyebb részlete, Rákóczi-út ötven, Zongoraterem, Erzsébet-körút sarok.

Csillárüdülő egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima koszt, olcsó panzió. Prospektus. Csillárüdülő, Mátraszöllös.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 140-206. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Budapestre érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban 2 pengőért megszállás. Főjegyzőné, Orcey-út 40. I. 10.

„Déva” szórletlenül krém teljesen elmulasztja a szőröket, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók: XIV., Hungária-középkörút 116. fszint 2. Thököly-út mellett.

Szabás-varrástanítás. Emőd Tamásné női ruházalon, Szent István-park 17. Telefon: 119-518.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részlete. Tisztviselőkezevény. Fenyőné zongoraterem, Erzsébet-körút huszonhat.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruházalon, Mestervizsgákra előkészít. Kalocsay, II., Medve-u. 17. Telefon 366-869.

Felsőruha- és fehérmű varrónő házakhoz ajánlalkozik, olcsó napidíj mellett. Szíves meghívást kér Tóth Ilonka, IX., Bokréta-u. 3. II. 30.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sürögősen vennék. Telefon: 139-503. Zongoraterem.

Grimm József aranyéremmel kitüntetett zongorakészítő mester. Nemzeti Zenede, Műegyetem hangolójának zongoraterem, József-körút 55. Világármárkás zongorák, pianók legolcsóbban fizetékönnyítéssel, garanciával. Telefon: 137-666.

Erdő melletti kényelmes lakásban, egészséges levegőjű környezetbe fízetővendégül szívesen látok 1-2 nyaralót. Napi ellátás 4 pengő, háromszori bőséges étkezés július 20-tól aug. 31-ig. Abszolút nyugalom, fürdő, tennisz és egyéb szórakozások. Szeclezky, Özd.

700 méteren felül magaslati helyen júl. 15-től aug. 15-ig szereték nyaralni 13 éves fiammal, ahol villany, strand, tennisz van. Úri család, esetleg panzió ajánlatát kérem, teljes ellátással „Magaslati hely” jelígre kiadóba.

Íróasztalt és könyvszekrényt vennék piváttól. Leveleket „Tiszta” jelígre a kiadóba kérek.

Tanítónő, úrlány nevelőnőnek elmenne nyaralásért is. Cím: M. A. Veszprém, Bolgár Mihály-u. 7.

Keszthelyen szép, árnyas, kertes házban bútorozott szoba konyhasználattal is kiadó. Leveleket „Keszthely” jelígre kiadóba kérek.

Nyaralásért elmenne szép vidékre tanítónő úricsaládkhoz. Elemista vagy polgárius gyermekek oktatását vállalja. Leveleket „Családag” jelígre kiadóba kérek.

Középkorú magános nő elhelyezkedne társalkodó, gondozó vagy egyéb háztartási teendőkre is. Leveleket „Megbízható” jelígre kiadóba kérek.

Intelligens németkisszonyt keres fél- vagy egésznap el foglaltságra, esetleg irodába. Perfekt német beszélő, biztos számoló. Németül, számtant tanítok. Pótvizsgára előkészít. Weigand Erzsébet, Verezegyház, Árpád-u. 21. (Rákospalota mellett.)

A MUL tizenegy évfolyamát rendkívül olcsón átadomán közlöködes miatt. Teljesen kifogástalan állapotban vannak. Leveleket „Balatonfüred” jelígre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársaim közül szívesen látok jutányos áron fízetővendégeket. Tihany, Diós-üdü, Sztrada-villa.

Műstopólás. Molyrágot, szakadt, kiégett ruhát műbuzóvóm. Rózsa, IV., Váci-utca 21., V. Szent István-körút (Lipót-kr) 24. Vidékieket kitanítok.

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás legutányosabban. Sieber, Budapest, II., Török-utca 6.

Saját ruháink megvarrásával szabni, varni megtanulhat. Róza, IV., Váci-utca 21., V. Szent István-körút (Lipót-kr) 24. Vidékieket kitanítok.

Cigányosan kotta nélkül zongorázni legyorsabban megtanulhat. II., Margit-körút 8. Zongoratanítónőnél.

Szolid úrlány, aki otthon kifogástalanul kézimunkázik toledőt és madeirát, közölte velem címét. Sok munkát adnék, ágyeműt, monogramot. Leveleket „Kelengye” jelígre kiadóba kérek.

Társulnék szakképzett francia-angol varrónővel. Pénz nem kell, helyiség van. Herzbergerné, Mezőberény.

Intelligens fiatal német kissszonyt keresek. Dr. Csima Józsefné, Kaposvár, Fűredi-u. 89.

Felelős szerkesztő:

KERTÉSZ BÉLA.

Kiadja: a Magyar Uriasszonyok Lapja kft.
Felelős kiadó: KERTÉSZ BÉLA.

Szerkesztők:

Dr. KERTÉSZ ELEK, tordai BÖJTHE ETELKA, ERDŐDY ELEK.

Úgyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN.

Kéziratokat, klliséket, fényképeket nem adunk vissza és nem öröknk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és lekölése tilos.

A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomta: a Hungária Hírlapnyomda R. T. Budapest, V., Vilmos császár-út 34.

8960.38. — Felelős: vitéz BANO LEHEL.

KÉZIMUNKARAJZAINK ISMERTETÉSE

Lapunkban közlök kézimunkarajzok nagyított rajza, szártsablonya és az összes hozzávaló anyag a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám alatt szerzhető be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszshelyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

3. OLDALON: Divatos nyári függöny. Színes indanthren-anyagból készíjtjük fodordíszítéssel. A szárnyak szélessége 75 cm, hossza 300 cm. A fodor szélessége 10 cm. Szükséges anyag 4 méter, 150 cm széles színes marquisettből, mely szépen omlik és garantáltan színtartó. Métere P 5.80—7.80. A függöny megrendelhető teljesen készen és más méretben is.

5. OLDALON: Klópli csipkefüggöny-anyag, divatos függönyöket és ágyterítőket készíthetünk belőle. Egy 150x250 cm méretű függöny, alul 15 cm széles rojtdíszítéssel, oldalt pikóval, készen, megvarrva P 30. Egy 300 cm széles, 250 cm hosszú függöny, 15 cm széles rojtjal, oldalt pikóval, készen, megvarrva P 57.50. Egy ágyterítő 220x300 cm méretben, 2 oldalán 15 cm széles rojtjal és pikóval, készen, megvarrva P 54.50. Ágyterítő belésnek klot, frész, kék vagy sárga színben, készen, megvarrva P 14.20.

6. OLDALON: Tüllfüggöny csipkeszövettel kombinálva. Mérete 150x250 cm. A fodrok és alsó behúzott rész sima tüllből, a felső, behúzott rész, pettyes tüllből készül. Felül drapériát külön nem készíjtünk, hanem a függönyre fodrot teszünk, amely drapéria hatását kelti. A fodrok szélessége 15 cm. Az alsó fodor 25 cm. A tüllhímzés előrajzolja tüllre P 1.50. Azsúrbetét métere 12 fillér. (A függöny teljesen készen, a fenti méretben P 62.—) Megrendelhető más méretben is.

8. OLDALON: Színes, apró virágokkal díszített kerek asztalterítő. Fehér floridász pamutvászonból készíjtjük 80x80 cm méretben. Ára előrajzolja P 1.80. Szártsablonya 80 fillér. Hozott anyagra előrajzolja P 1.

11. OLDALON: Tüllfüggöny. Középvastagszálú tüllből készíjtjük, dúsan redőzve. Az ablak szélességéhez még egyszer annyi anyagot számíjtunk, vagyis 100%-ot veszünk. Ha az ablak szélessége 150 cm, akkor 300 cm széles anyag szükséges. Tüllök 300 cm szélességben méterenként P 7.50-től 10.50-ig kaphatók.

16. OLDALON: Nyári függönyök, leány- és gyermekszobába. Leány-szobába apró gittertüllből készíjtjük, színes berliner fonál behúzással, melynek színösszeállítását a szobához megfelelő árnyalatban készíjtjük. Gittertüll 150 cm széles métere P 4.50, 300 cm széles métere P 9.—, 450 cm széles métere P 13.50. Berliner fonál dekája 24 fillér. A gyermekszoba függönyt fehér vagy ekrü színű grenadinból készíjtjük, színes opálbatsizt rätéttel. Grenadin 110 cm széles métere P 2.40, opálbatsizt 110 cm széles métere P 2.90. A függönyök megrendelhetőek teljesen készen is.

22. OLDALON: Gitter csipkefüggöny. Klüni motívokkal és betéttel díszíjtjük. A klüni motív molinóra előrajzolja, egy csikrészt ára P 2.50. Klüni szalagok

méterszámra 16 fillértől kezdve. Aljára 20 cm széles rojtot teszünk, melynek métere P 1.70.

28. OLDALON: Színes himzéssel díszített terítő. Mérete 70x70 cm. Előrajzolja jöminőségű pamutvászonból P 1.50. Himzését huroköltéssel és szálöltéssel készíjtjük, 5-ös számú gyöngy-

fonállal szép tarka színekben. Szártsablonya 80 fillér. Hozott anyagra előrajzolja 60 fillér. Színes gyöngyfonál dekája 30 fillér.

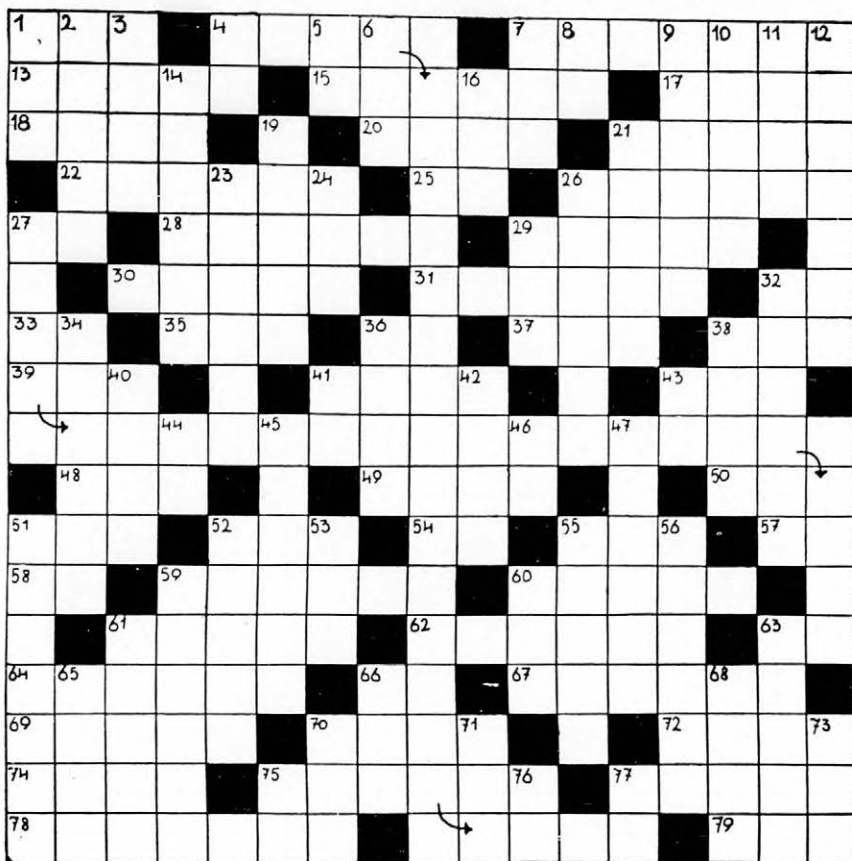
HATSÓ KÜLSŐ OLDALON: Színes szálöltéssel és huroköltéssel díszített terítő. Ekrü vagy krém fél-len vászonból készíjtjük színes Wolga-fonállal. Előrajzolja 85x85 cm méretben P 3.30, 150x150 cm méretben P 9.50. Kis motoringos Wolga-fonál 14 fillér. Szártsablonya P 1 és P 1.50. Hozott anyagra előrajzolja 80 fillér és P 1.20. Szélére színes, jól mosható szegőszalagot teszünk, melynek métere 36 fillér.

A M. U. L. Kézimunkaboltjának árajánlata:

	Pengő
Aranycsokor pamutvászon, fehér, 80 cm széles, métere	1.50
Aranycsokor pamutvászon, színes, 80 cm széles, métere	1.92
Aranycsokor pamutvászon, fehér, 90 cm széles, métere	1.75
Aranycsokor pamutvászon paplanlepedőnek, 180 cm széles, métere ...	4.10
Aranycsokor pamutvászon paplanlepedőnek, színes, 180 cm széles, métere	5.50
Aranycsokor pamutvászon alsó lepedőnek, fehér, 140 széles, métere	3.80
Virágmintás pamutdamaszt, fehér, 80 cm széles, métere	2.40
Virágmintás pamutdamaszt, rózsaszín, 90 cm széles, métere	2.66
Pettyes pamutdamaszt, rózsaszín, 90 cm széles, métere	3.30
Opálbatsizt, fehér, 110 cm széles, métere	2.70
Opálbatsizt, színes, 110 cm széles, métere	2.90
Transparent, színes 112 cm széles, métere	2.80
Cérnapiké, gyermek kocsitakarónak és párnáknak, 80 cm széles, métere	4.50
Frottir-törülköző, fehér vagy színes, darabja	2.80, 3.80 és 5.—
Indanthren függöny-anyag, 70 cm széles, métere	—98
Indanthren függöny-anyag, 100 cm széles, métere	1.40
Indanthren függöny-anyag, 140 cm széles, métere	2.—
Indanthren függöny-anyag, 150 cm széles, métere	4.40
Ekrü alapon, rózsaszín, nagy pettyes marquisette függöny-anyag 150 cm széles, métere	5.80
Indanthren marquisette anyag, sárga, zöld és frész, leveles, mintás, 150 cm széles, métere	7.80
Csipkeszövet ekrüszínbén, 300 cm széles, métere	7.50
Csipkeszövet ekrüszínbén, 380 cm széles, métere	8.50
Csipkeszövet ekrüszínbén, 300 cm széles, métere	9.30
Klópicsipke függöny-anyag, 300 cm széles, métere	12.—, 17.50, 19.50
Női napozó díszes himzéssel, fehér, kék vagy sárga színben, jól mosható pamutvászonból	2.— és 3.50
Női short nadrág	3.50
Gyermeknapozó kézimunkadíszítéssel, szép kivitelben, fehér, sárga, zöld és kék színben, pamutvászonból	3.80
Kézszel horgolt sapka paplanpamutból, minden színben, izléses mintákban	—95
Hímzett női grenadin blúz	4.50-től
Hímzett női műselyem krepedin blúz	11.—től
Hímzett gyermekruhácska grenadinból, 1—2 éves gyermek részére, szép, magyaros mintával	3.70-től
Grenadin kötényke 2—3 évesnek, szép himzéssel díszítve	2.75-től
Lavable gyermekruhácska szép kivitelben, izléses mintákban 3—4 évesnek	5.—től
Kockás anyagból készült gyermekruhácska, divatos fazonban	5.50-től
Női kötény, himzéssel díszítve, fehér, kék vagy piros színben	3.50
Hímzéssel és rätéttel díszített magyaros öv	2.50
Női műselyem harisnya, jó minőség, szép divatos színekben párja	2.90, 3.90
Női zsebkendő, színes, csíkos, darabja	—45, —60
Női hajháló divatos kivitelben	2.—
Weekend-párna kézimunkával díszítve, gyapottal töltve, teljesen készen	1.50
Paplanpamut fehér és ekrü színben, egy motring, 5 deka —.40, színes	—60
Előrajzolt tálcakendők, miliók, futók és asztalterítők feltűnő olcsó árban.	
Festett gobelin-képek és párnák művészi kivitelben olcsó árban.	
Szőnyeg-alapok festve és hozzávaló pamutok nagy választékban, olcsó árban.	
Gyapufonalak pulóverek, kosztümök és fürdőruhák készítéséhez nagy választékban.	

Függönyanyagokból mintákat szívesen küldünk. Rendkívül olcsó színes akció-terítőnkre, konyhagarmitúránkra és ágygarmitúránkra felhívjuk kedves előfizetőink figyelmét.

KERESZTREJTVEÉNY

V I Z S Z I N T E S :

1. A családfe — becézve. 4. Cervantes híres mondása, folytatása a 27. függőben. 7. Oegyiptomi híres építmények. 13. Nagyon tapad. 15. Disznópásztor. 17. A rágcslók rendjébe tartozó állatfajta. 18. A föld negyedik legnagyobb tava, területe 62.000 km², legnagyobb mélysége pedig 68 méter. 20. Bibliai alak. 21. A gazdasági élet alapja. 22. «A három testőr» egyike. 25. Összetett betű. 26. Becézett fiúnév. 27. Báthory János névbetűi. 28. Finom eledel. 29. Zrínyi híres vára. 30. Szín. 31. Oegyiptomi istenség sakálfejú emberi formában. A temetők őre és a lelkeket az alvilágba szállító szellemek istene. 32. Kérdőnévmás. 33. Skálahang. 35. A hét vezér egyike. 36. Izmvégződés. 37. Osztrák váltópénz rövidítése. 38. Háziállat híme. 39. Folyat. 41. Kötőjel. 43. Van batorúsága. 48. Turfkifejzés. 49. Európai főváros. 50. Volt spanyol királyné keresztnéve. 51. Hevesmegyei község. 52. Fürdő — németül. 54. Állati lakóhely. 55. Latin kötőszó. 57. Jóságú ember igéje. 58. Kötőszó. 59. Kellemes zamatu gyümölcs. 60. Reped. 61. Erkölc közismert idegen szóval. 62. Híres gót király neve, akit halála után a Busento medrébe temettek és hogy sírját ki ne rabolják, a sír ásására rendelt rabszolgákat is leölték és mellé temették. 63. Időhatározó. 64. Erős szándék valaminek a keresztülvitelére. 66. Angol prepozíció. 67. Ünnepi étkezés. 69. Hajthatatlan. 70. Fegyvernem. 72. A csomagolóanyag súlya. 74. Imavégződés. 75. Osmagyar mondai alak. 77. A francia forradalom híres alakja. 78. Kijavít, pl. házat. 79. Női név.

F Ü G G Ó L E G E S :

1. Asszonyjelölt. 2. Kerti vetemény. 3. Bevetetlen föld. 4. A jószívú igéje. 5. Személyes névmás. 6. Valami van benne. 7. Görög istenség. 8. Kötőszó. 9. Neves olasz író (1846—1908) főleg az ifjúság számára írott műveit a legtöbb nyelvre lefordították. Nálunk «A szív» című munkája a legismertebb. 10. Nagy világlap. 11. Európai nép. 12. Homéroszt vetelkedő hét görög város egyike. 14. A színész és a szabó igéje. 16. Görög prepozíció (harmónia, pozíció). 19. Tiltott dolog. 21. Madárfajta. 23. Elvi ellensége minden haladásnak. 24. Vizinövény. 26. A francia államfe neve. 27. A vízszintes 4. folytatása. 29. Liget és tózsde is van ilyen. 32. Királyi dísz. 34. Férfi név. 36. Pusztító. 38. Tisztítószerszám. 40. Kínai váltópénz. 41. Vissza: fonetikus betű. 42. Testrés. 43. Egyforma betűk. 44. Betű kiejtve. 45. Örmény hegység. Az örmény hit szerint legmagasabb csúcán most is ott van Noé bárkája. 46. Menni — angolul. 47. Eldől. 51. Az üzlet része. 52. Faépület. 53. Ének. 55. Idegen női név. 56. Az U. S. A. két (észak és dél) államának neve. 59. Gazdasági számszám. 60. Viziállat. 61. Híres francia festő (1832—1883). 63. Nem halad. 65. Féllokon. 66. Kar — németül. 68. Becézett női név. 70. Kerek szám. 71. Bibliai alak. 73. Fémtisztítószer. 75. Idegen tagadás. 76. Deli Gusztáv névbetűi. 77. Magyar Sándor névbetűi.

Megfejtési határidő: 1938 július 10

A megfejtés eredményét az augusztus 1-i számunkban közöljük.

Jutalomdíjak:

1—5. díj: a Magyar Uriasszonyok, Lajta Kézimunkaboltja (Budapest, VI, Teréz-körút 6.) előnyomatott millió-ajándéka.

6—7. díj: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (Budapest, IV, Károly király-út 24.) arckrém-, púder- és szappan-ajándéka.

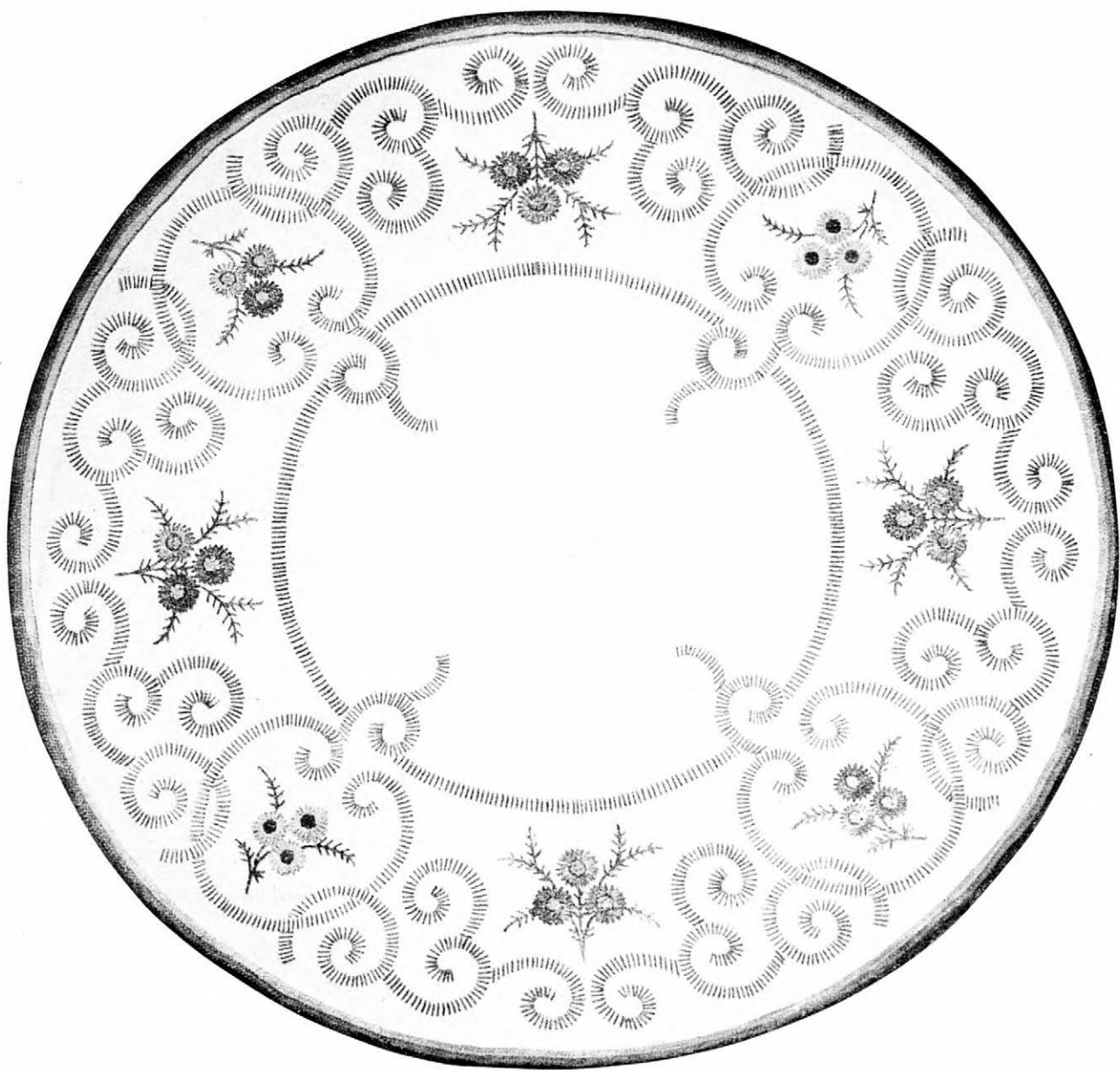
8—9. díj: Korányi-gyógyszertár (Budapest, VIII, Népszínház-utca 22.) egy-egy LILI-krém-, szappan- és púder-ajándéka.

10. díj: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI, Izabella-u. 88.) 1/4 kg díszdobozos bonbon-ajándéka.

11—15. díj: lapunk egy-egy előfestett gobelinretikül-ajándéka.

16—20. díj: lapunk egy-egy könyv-ajándéka.

Magyar Uriasszonyok Lapja

Szines szál- és huroköltéssel díszített terítő. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában VI. Teréz-krt. 6